

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
87/C 54/01	nr. 1185/85 af Klaus Hänsch til Kommissionen Om: Retssag mod tyske turister ved den tysk-nederlandske grænse på grund af ugyldige identitetspapirer (supplerende svar)	1
87/C 54/02	nr. 2815/85 af Willy Kuijpers til Kommissionen Om: Lungesygdomme som følge af luftforurening	1
87/C 54/03	nr. 2948/85 af Hemmo Muntingh til Kommissionen Om: Anvendelse af Washington-konventionen	2
87/C 54/04	nr. 3004/85 af Gerhard Schmid til Kommissionen Om: Lockout og det fælles markeds funktion	3
87/C 54/05	nr. 3111/85 af Willy Kuijpers til Kommissionen Om: Stigning i antallet af bronchitistilfælde som følge af luftforurening	4
87/C 54/06	nr. 161/86 af Gérard Deprez til Kommissionen Om: Restriktioner af den frie bevægelighed i den belgiske lovgivning	4
87/C 54/07	nr. 175/86 af Ernest Mühlen til Kommissionen Om: Styrkelse af de små og mellemstore virksomheders rolle i Fællesskabet	4
87/C 54/08	nr. 198/86 af Thomas Raftery til Kommissionen Om: Posttaksterne for tryksager i EF	6
87/C 54/09	nr. 270/86 af Gerhard Schmid til Kommissionen Om: Bekæmpelse af skovbrande	6
87/C 54/10	nr. 275/86 af Robert Battersby til Kommissionen Om: Lovligheden af forbud mod medbringelse af stuede net i kystområder	7
87/C 54/11	nr. 335/86 af Christian de la Malène til Kommissionen Om: Bestemmelser vedrørende markedsføringen af »sojamælk« i de forskellige medlemsstater	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
87/C 54/12	nr. 403/86 af Ernest Mühlen til Kommissionen Om: Socialhjælp til landbrugere i Fællesskabet	8
87/C 54/13	nr. 437/86 af lord O'Hagan til Kommissionen Om: Radiofrekvenser	9
87/C 54/14	nr. 447/86 af Willy Vernimmen til Kommissionen Om: Fællesskabets indsats til fordel for skovbruget	9
87/C 54/15	nr. 463/86 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Harmonisering af de internationale posttakster.....	10
87/C 54/16	nr. 489/86 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen Om: Sojamælk — forbudt i Frankrig	10
87/C 54/17	nr. 517/86 af Luis Perinat Elio til Kommissionen Om: Fælles politik for miljøbeskyttelse.....	11
87/C 54/18	nr. 549/86 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Særlig store eksportrestitutioner til udvalgte markedsprodukter i udvalgte markeder...	12
87/C 54/19	nr. 577/86 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: Superafgift inden for mælkesektoren	12
87/C 54/20	nr. 614/86 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: Maleaffald	13
87/C 54/21	nr. 628/86 af Pieter Dankert til Kommissionen Om: Manglende overholdelse af fristerne i forbindelse med inddragelse af garantibeløb	14
87/C 54/22	nr. 641/86 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen Om: Bevarelse af jordbunden i EF.....	15
87/C 54/23	nr. 643/86 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen Om: Mælkeoverskud.....	15
87/C 54/24	nr. 652/86 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: Hvaldrab ved Azorerne	16
87/C 54/25	nr. 656/86 af Joaquim Miranda da Silva til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte til produktion af olivenolie	16
87/C 54/26	nr. 660/86 af José Barros Moura til Kommissionen Om: Portugisisk »vinho verde«	16
87/C 54/27	nr. 677/86 af Louis Eyraud til Kommissionen Om: Bestemmelse af priserne for lammekroppe.....	17
87/C 54/28	nr. 686/86 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Regulering af udnyttelsen af og handelen med trækul i Det europæiske Fællesskab....	18
87/C 54/29	nr. 703/86 af Barbara Castle til Kommissionen Om: Afsætning af vindestillater	18
87/C 54/30	nr. 745/86 af Lambert Croux til Kommissionen Om: Anerkendelse af Limburg (Belgien) som udviklingszone; anerkendelsesperioden.....	19
87/C 54/31	nr. 770/86 af Louis Eyraud til Kommissionen Om: Uddannelse af kvalitetsinspektører	20
87/C 54/32	nr. 773/86 af Jean-Claude Pasty til Kommissionen Om: En særlig interventionsforanstaltning for bageegnet blød hvede	20

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
87/C 54/33	nr. 799/86 af Joaquim Miranda da Silva til Kommissionen Om: Spanske fartøjers tunfiskeri i portugisiske farvande	21
87/C 54/34	nr. 803/86 af Pol Marck til Kommissionen Om: Import af Hilton-oksekød	22
87/C 54/35	nr. 815/86 af Frank Schwalba-Hoth til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande, forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Fællesskabsvirksomheders levering af teknisk udstyr til kernekraftværket i Tjernobyl..	22
87/C 54/36	nr. 824/86 af Richard Balfe til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande, forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Iværksættelse af sydafrikanske angreb på nabostater for ulovligt besat område i Namibia	23
87/C 54/37	nr. 828/86 af Jean-Pierre Cot til Kommissionen Om: Den negative indvirkning af gennemførelsen af det store indre marked på visse former for told- og transitvirksomhed.....	23
87/C 54/38	nr. 837/86 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen Om: Udvikling af champignondyrkning	24
87/C 54/39	nr. 853/86 af Amédée Turner til Kommissionen Om: De tyske myndigheders offentliggørelse af en liste med angivelse af vines oprindelse...	25
87/C 54/40	nr. 856/86 af Amédée Turner til Kommissionen Om: Artikel 30-36 i traktaten vedrørende fri bevægelighed for vin.....	25
87/C 54/41	nr. 858/86 af Pol Marck til Kommissionen Om: Indførslen af gæs og ænder	26
87/C 54/42	nr. 861/86 af Lambert Croux til Kommissionen Om: Europæisk konkursret	26
87/C 54/43	nr. 872/86 af Ray MacSharry til Kommissionen Om: Mælkeforbruget	27
87/C 54/44	nr. 874/86 af Ray MacSharry til Kommissionen Om: Smørlagre.....	28
87/C 54/45	nr. 880/86 af Horst Seefeld til Kommissionen Om: Forhandlingerne med Østrig på transportområdet	29
87/C 54/46	nr. 885/86 af Richard Cottrell til Kommissionen Om: Bestråling af fødevarer	30
87/C 54/47	nr. 893/86 af Thomas Raftery til Kommissionen Om: Udkæring af kød til konsum	30
87/C 54/48	nr. 900/86 af Thomas Raftery til Kommissionen Om: Retten til fri bevægelighed.....	31
87/C 54/49	nr. 912/86 af Marijke Van Hemeldonck til Kommissionen Om: Tilskud til biavl	31
87/C 54/50	nr. 918/86 af Dominique Baudis til Kommissionen Om: Dyrkning af sorghum	32
87/C 54/51	nr. 938/86 af José Barros Moura til Kommissionen Om: Portugisiske tjenestemænd i fællesskabsinstitutionerne.....	32

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
87/C 54/52	nr. 947/86 af Willy Kuijpers til Kommissionen Om: Koffeinfri kaffe og dens eventuelle kræftfremkaldende virkning	33
87/C 54/53	nr. 949/86 af Willy Kuijpers til Kommissionen Om: Forsikringsselskabernes karteldannelse	34
87/C 54/54	nr. 951/86 af Willy Kuijpers til Kommissionen Om: Børneaspirin	34
87/C 54/55	nr. 952/86 af Willy Kuijpers til Kommissionen Om: Den internationale hvalfangstkommissions møde i Sverige i 1986	35
87/C 54/56	nr. 955/86 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Den katastrofale situation inden for den belgiske og europæiske humlesektor	35
87/C 54/57	nr. 969/86 af Reinhold Bocklet til Kommissionen Om: Bortfald af eksportrestitutioner ved udførsel af avlsdyr til Spanien	36
87/C 54/58	nr. 984/86 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Integreret aktionsplan for Westhoek	37
87/C 54/59	nr. 1005/86 af Geoffrey Hoon til Kommissionen Om: Salg i Frankrig af en reproduktion af et kommissionsdokument	37
87/C 54/60	nr. 1012/86 af Arturo Escuder Croft til Kommissionen Om: Støtte til skovbrug i ø-regioner og randområder ved havet	37
87/C 54/61	nr. 1015/86 af Arturo Escuder Croft til Kommissionen Om: Importen af tomater i 1985	38
87/C 54/62	nr. 1026/86 af Jean-Pierre Abelin til Kommissionen Om: Erstatning til franske virksomheder i Zaire efter nationalisering af deres ejendom	39
87/C 54/63	nr. 1027/86 af Anne-Marie Lizin til Kommissionen Om: Europæiske børns skolegang i udlandet	39
87/C 54/64	nr. 1155/86 af Michel Toussaint og Anne André til Kommissionen Om: Skolegang i tredjelande for statsborgere i Fællesskabet	40
	Samlet svar afgivet på skriftlige forespørgsler nr. 1027/86 og 1155/86	40
87/C 54/65	nr. 1061/86 af Yvonne van Rooy til Kommissionen Om: Ingrediensliste for drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol ..	40
87/C 54/66	nr. 1069/86 af Pol Marck til Kommissionen Om: Afrikansk svinepest	41
87/C 54/67	nr. 1078/86 af Anne-Marie Lizin til Kommissionen Om: Menneskets grænser	42
87/C 54/68	nr. 1093/86 af Richard Cottrell til Kommissionen Om: Alzheimers sygdom	42
87/C 54/69	nr. 1109/86 af George Cryer til Kommissionen Om: Erstatning for sammensynkninger på grund af gamle minegange	43
87/C 54/70	nr. 1114/86 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Oprettelse af en første instans domstol for administrative sager	43
87/C 54/71	nr. 1116/86 af Luis Perinat Elio til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande, forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Lukning på ubestemt tid af dagbladet <i>La Prensa</i> i Nicaragua	43

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
87/C 54/72	nr. 1123/86 af Anne-Marie Lizin til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande, forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Europas holdning til Sydafrika	44
87/C 54/73	nr. 1142/86 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: Majsmarkedet	44
87/C 54/74	nr. 1152/86 af Terence Pitt til Kommissionen Om: Salg af fyrværkeri til børn	45
87/C 54/75	nr. 1160/86 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Ordinerings af fentiazin til småbørn	45
87/C 54/76	nr. 1168/86 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: BICEP-programme og EF	46
87/C 54/77	nr. 1175/86 af Anne-Marie Lizin til Kommissionen Om: Dobbelt indeslutning for kernekraftværker	47
87/C 54/78	nr. 1176/86 af Anne-Marie Lizin til Kommissionen Om: Kontrol af ikke-faste medarbejdere i kernekraftværker	48
87/C 54/79	nr. 1185/86 af Horst Seefeld og Dieter Rogalla til Kommissionen Om: EF-toldfritagelsesordning for bagage	48
87/C 54/80	nr. 1198/86 af Arturo Escuder Croft til Kommissionen Om: Forbedringer i arbejdsmiljøet	49
87/C 54/81	nr. 1207/86 af Arturo Escuder Croft til Kommissionen Om: Reklame for brug af olivenolie	49
87/C 54/82	nr. 1216/86 af José Happart til Kommissionen Om: Anvendelse af kvælstof	50
87/C 54/83	nr. 1217/86 af Anne-Marie Lizin til Kommissionen Om: Annoncer i belgiske aviser vedrørende ledige stillinger i Kommissionen (662/IX/84-FR)	50
87/C 54/84	nr. 1225/86 af David Martin til Kommissionen Om: Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 1983	51
87/C 54/85	nr. 1240/86 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: Ildstøt	51
87/C 54/86	nr. 1243/86 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: Monokulturer	52
87/C 54/87	nr. 1244/86 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: Forbud mod somatotropin	53
87/C 54/88	nr. 1248/86 af Jean-Pierre Abelin til Kommissionen Om: Champignon-krise	53
87/C 54/89	nr. 1252/86 af Ernest Mühlen til Kommissionen Om: Den belgiske socialsikrings tilbageholdelser i pensioner, som udbetales til pensionsmodtagere, der er bosiddende i udlandet	54
87/C 54/90	nr. 1254/86 af Horst Seefeld til Kommissionen Om: Låsning af togdøre under grænsepassage	55
87/C 54/91	nr. 1261/86 af Kenneth Collins til Kommissionen Om: Rådets direktiv om bestemmelser for forsikringsvirksomhed, bortset fra livsforsikring .	55

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
87/C 54/92	nr. 1267/86 af Sylvie Le Roux til Kommissionen Om: Monetære udligningsbeløb.....	56
87/C 54/93	nr. 1268/86 af Emmanuel Maffre-Baugé til Kommissionen Om: Begrænsning af udviklingen af intensive bedrifter.....	56
87/C 54/94	nr. 1269/86 af Dimitrios Adamou og 54 andre medlemmer til Rådet Om: Ozals besøg i den del af republikken Cypern, der er besat af tyrkiske tropper.....	57
87/C 54/95	nr. 1275/86 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Definition af begrebet »samlever«.....	58
87/C 54/96	nr. 1292/86 af Winston Griffiths, David Morris og Llewelyn Smith til Kommissionen Om: Regler for statsstøtte til kulindustrien: underskudssubsidiering.....	58
87/C 54/97	nr. 1321/86 af Jeanette Oppenheim til Rådet Om: Forholdet til tredjelande i forbindelse med liberaliseringen af EF-markedet for transportydelse.....	58
87/C 54/98	nr. 1342/86 af James Provan til Kommissionen Om: Grækenland — importforbud.....	59
87/C 54/99	nr. 1351/86 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen Om: Lupinafgrøden — erstatningsprodukt for soja.....	59
87/C 54/100	nr. 1353/86 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen Om: Konference om kakao - EFs holdning.....	60
87/C 54/101	nr. 1378/86 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: Kommissionens beslutning om importlicenser for varer inden for oksekødsektoren....	60
87/C 54/102	nr. 1390/86 af Arturo Escuder Croft til Kommissionen Om: Handelsrepræsentationer i Latinamerika.....	61
87/C 54/103	nr. 1512/86 af Konstantinos Filinis til Kommissionen Om: Ikrafttræden af den tredje finansprotokol med Tyrkiet.....	62
87/C 54/104	nr. 1516/86 af Anne-Marie Lizin, Francesca Marinaro og Pancrazio De Pasquale til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande, forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Valg af et medlem af P2-Logen som talsmand for det belgiske ministerium for eksterne forbindelser.....	62
87/C 54/105	nr. 1591/86 af Michael McGowan til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande, forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Menneskerettigheder og samvittighedsfanger i Fællesskabet.....	62
87/C 54/106	nr. 1707/86 af Leen van der Waal til Rådet Om: Definitiv markedsordning for godstransport ad landevej.....	63
87/C 54/107	nr. 1714/86 af Spiridon Kolokotronis til Rådet Om: Krænkelser af menneskerettighederne på øerne Imbros og Tenedos.....	63
87/C 54/108	nr. 1728/86 af Giorgio Almirante, Antonino Tripodi og Pino Romualdi til Kommissionen Om: Forbindelserne mellem Italien og Taiwan.....	64
87/C 54/109	nr. 1735/86 af Ernest Glinne til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande, forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Maltas territorialfarvand.....	64

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
87/C 54/110	nr. 1841/86 af Bernard Antony til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande, forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: EF-finansieringsstøtte til Angola	65
87/C 54/111	nr. 1865/86 af Jean-Marie Vanlerenberghe, Jean-Pierre Abelin og Nicole Fontaine til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande, forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Afskedigelser på »La Prensa« på grund af manglende finansiel støtte	65
87/C 54/112	nr. 1959/86 af Dorothée Piermont til Kommissionen Om: Forurening på grund af C-våben	65
87/C 54/113	nr. 1982/86 af Emma Bonino, Roberto CiccioMessere og Marco Pannella til Rådet Om: Restaurering af det sikstinske kapel	66
87/C 54/114	nr. 2056/86 af Julián Grimaldos Grimaldos til Rådet Om: Aftaler om gensidig økonomisk integration mellem Argentina, Brasilien og Uruguay ..	66
87/C 54/115	nr. 2068/86 af Marijke Van Hemeldonck til Rådet Om: Belgiske børnehavers hvervekampagne i Nederlandene	66
87/C 54/116	nr. 2089/86 af Luc Beyer de Ryke til Rådet Om: Bruxelles — udvidelse af EFs lokaler	67

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGLER

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 1185/85

af Klaus Hänsch (S — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1985)

(87/C 54/01)

Om: Retssag mod tyske turister ved den tysk-nederlandske grænse på grund af ugyldige identitetspapirer

Få uger inden aftalen om lettelse af grænseformaliteterne mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Nederlandene blev turister, der foretog en kort grupperejse med bus til Nederlandene, efter deres hjemkomst med international postforsendelse af de nederlandske myndigheder idømt en bøde på 35 hfl. og truet med en retssag, dersom bøden ikke blev betalt, da gyldigheden af de identitetspapirer, de havde haft på sig, for kort tid siden var udløbet.

1. Har Kommissionen kendskab til denne fremgangsmåde, der åbenbart også følges ved den nederlandsk-belgiske grænse (jf. skriftlig forespørgsel nr. 625/85) ⁽¹⁾? Anser den en sådan fremgangsmåde for forsvarlig i betragtning af bestræbelserne for et »borgernes Europa«?
2. Kan og vil Kommissionen gøre noget for at bringe denne fremgangsmåde til ophør?

⁽¹⁾ EFT nr. C 272 af 23. 10. 1985

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af lord Cockfield

(29. oktober 1986)

Kommissionen kan til supplerung af sit svar af 10. oktober 1985 ⁽¹⁾ meddele det ærede medlem, at de nederlandske myndigheder har bekræftet over for Kommissionen, at de har idømt en tysk turist en bøde på 35 gylden under en identitetskontrol i forbindelse med vedkommendes udrejse, fordi den pågældende kun kunne forevise et identitetskort, hvis gyldighed var udløbet to måneder forinden.

På den ene side må Kommissionen beklage sådanne episoder, der på en ubehagelig måde minder borgerne om, at grænserne mellem Fællesskabets medlemsstater og personkontrollen stadig eksisterer, men på den anden side må Kommissionen dog fastslå, at de nederlandske

myndigheders holdning ikke er i strid med fællesskabsretten, eftersom der i artikel 2 og 3 i Rådets direktiv 73/148/EØF af 21. maj 1973 om ophævelse af rejse- og opholdsbegrænsninger inden for Fællesskabet for statsborgere i medlemsstaterne med hensyn til etablering og udveksling af tjenesteydelser ⁽²⁾ giver modtagere af tjenesteydelser (såsom turister) ret til at rejse ind på og ud af den enkelte medlemsstats område, mod forevisning af et gyldigt identitetskort.

Kommissionen minder om, at Domstolen har bekræftet ⁽³⁾, at fællesskabsretten ikke hindrer medlemsstaterne i at træffe de nødvendige forholdsregler i forbindelse med, at udlændinge lader hånt om de nationale bestemmelser vedrørende kontrollen med udlændinge.

⁽¹⁾ EFT nr. C 341 af 31. 12. 1985

⁽²⁾ EFT nr. L 172 af 28. 6. 1973, s. 14.

⁽³⁾ Domstolens dom af 8. 4. 1976 i sagen 48-75 Royer, Domssamling 1976, s. 497.

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 2815/85

af Willy Kuijpers (ARC — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(19. februar 1986)

(87/C 54/02)

Om: Lungesygdomme som følge af luftforurening

I Limburgområdet og i de østlige mineområder er der sidste vinter blevet indlagt 20 til 25 % flere mennesker med luftvejsproblemer på sygehusene.

Ifølge en lungespecialist vokser antallet af klager over luftvejssygdomme år for år, og dette skyldes efter hans mening den tiltagende luftforurening. Det er logisk, for på grund af vindretningen får man enten forureningen fra Ruhrområdet eller forureningen fra industriområdet ved Liege.

Kan Kommissionen oplyse følgende:

— Er den bekendt med denne alvorlige stigning i antallet af lungesygdomme?

— Er der allerede foretaget en europæisk undersøgelse af luftforureningens følger for antallet af lungesygdomme, navnlig følgerne på lang sigt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(25. september 1986)

Langtidsvirkningerne af luftforurening på åndedrætsapparatet er velkendte. Den nuværende situation med hensyn til luftforurening på grund af partikler, nitrogenoxider og svovloxider er ikke blevet fundamentalt forværret i de sidste 20 år, i det mindste ikke i de industrialiserede lande. Denne tingenes tilstand, der imidlertid ikke er optimal, skyldes for en stor dels vedkommende de bestræbelser, som Det europæiske Fællesskab har udfoldet ved at iværksætte en række foranstaltninger med henblik på at nedbringe forureningen ved kilden og dermed skabe et bedre miljø for mennesker, dyr og planter.

Den betydelige forekomst af lungesygdomme i Meusedalen skyldes for en stor dels vedkommende særlige klimatiske fænomener (»inversion«) og særlige geografiske forhold, der i øvrigt også findes andre steder, bl.a. i Ankara, Los Angeles og Nice. Man må imidlertid i denne forbindelse ikke glemme den betydelige rolle, som tobak spiller som medvirkende årsag til en række lungesygdomme.

Kommissionen ligger inde med en række vigtige oplysninger vedrørende sammenhængen mellem udsættelse og virkning. Men disse oplysninger vedrører hovedsagelig personer, der forbindelse med deres erhvervsmæssige aktivitet er blevet udsat for en betydelig indånding af partikler og forskellige fysiske og kemiske stoffer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2948/85

af Hemmo Muntingh (S — NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. marts 1986)

(87/C 54/03)

Om: Anvendelse af Washington-konventionen

For nylig beslaglagde de nederlandske myndigheder en forsendelse på 40 000 krokodilleskind med oprindelse i Paraguay og bestemt for Italien.

Det angik skind fra Caiman crocodilus, en art, der står på liste II i Washington-konventionen (CITES) og i bilag C2 til forordning (EØF) nr. 2384/85 ⁽¹⁾.

I Paraguay gælder der en eksportforordning for denne art, og CITES-sekretariatet har underrettet alle lande herom.

1. Kan Kommissionen meddele, om der siden EFs tiltrædelse af CITES er sket flere lignende tilfælde?
2. Hvis det er tilfældet, hvilke lande var da berørt, og hvilke produkter drejede det sig om?
3. Hvilke skridt har Kommissionen foretaget, og hvilke skridt vil den foretage med hensyn til disse, herunder ovenstående, overtrædelser af forordningen?
4. Anser Kommissionen det for acceptabelt, at der nu ca. to år efter Washington-konventionens ikrafttræden i EF, tillades handel på basis af dokumenter, der er indleveret før konventionens ikrafttræden?
5. Hvilke skridt er Kommissionen i stand til, og hvilke skridt har Kommissionen allerede foretaget med hensyn til de transportvirksomheder, der transporterer de under konventionen henhørende varer?

⁽¹⁾ EFT nr. L 231 af 29. 8. 1985, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis
(30. oktober 1986)

De nederlandske myndigheder har ikke for nylig beslaglagt en forsendelse på 40 000 krokodilleskind på vej fra Paraguay til Italien.

Det må derfor anses for sandsynligt, at det ærede medlem henviser til en sending på 15 000 skind af Caiman crocodilus yacare (1 700 kg), som blev tilbageholdt i Schiphol lufthavn under transit fra Paraguay til Italien så langt tilbage som i april 1984.

Rådets forordning (EØF) nr. 3626/82 om gennemførelse af Fællesskabet af konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES) ⁽¹⁾ trådte i kraft den 1. januar 1984. Den omhandlede forsendelse var derfor undergivet bestemmelserne i artikel 5, stk. 4, i denne forordning, hvor det er foreskrevet, at for enheder, der indføres i Fællesskabet, og som er undergivet en toldforsendelsesordning, skal der forelægges et af udførselslandet udstedt udførselsdokument samt, at medlemsstater kan kræve dette udførselsdokument forelagt eller et fyldestgørende bevis på, at det findes. I det omhandlede tilfælde var det paraguayanske udførselsdokument ikke gyldigt.

Det forhold, at de italienske myndigheder i 1983 havde udstedt importtilladelse for forsendelsen på grundlag af disse udførselsdokumenter, er efter Kommissionens opfattelse uden betydning, fordi artikel 9, stk. 1 og 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 3626/82 om anerkendelse af de af myndighederne i andre medlemsstater truffne afgørelser og gyldigheden af tilladelser og certifikater overalt i Fællesska-

bet, ikke gælder for tilladelser udstedt af en medlemsstat før den 1. januar 1984.

Selv om det i artikel 31, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3418/83 (2) er bestemt, at »tilladelser og certifikater, som inden den 1. januar 1984 er udstedt ifølge national lovgivning til gennemførelse af konventionen, kan fortsat anvendes indtil deres sidste gyldighedsdag«, så har dette ikke nogen indflydelse på andre medlemsstaters forpligtelse i henhold til artikel 5, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3626/82 samt på kravet om et gyldigt udførselsdokument. Som svar på de af det ærede medlem rejste spørgsmål skal Kommissionen udtale

- 1 og 2. at den ikke er klar over nogle tilsvarende tilfælde efter ikrafttrædelsesdatoen for Rådets forordning (EØF) nr. 3626/82
3. at den er enig i de af de nederlandske myndigheder trufne foranstaltninger med hensyn til den omhandlede forsendelse
4. at den skal påpege, at artikel 31, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3418/83 kun har gyldighed for CITES-dokumenters gyldighedsperiode, som aldrig rækker ud over 6 måneder. Derfor har der ikke fundet nogen indførsel sted på grundlag af dokumenter udstedt forud for ikrafttrædelsestidspunktet af Fællesskabets forordninger om CITES efter den 1. juli 1984
5. at den skal oplyse det ærede medlem om, at sanktioner mod ulovlig handel med de i CITES omhandlede arter er indeholdt i medlemstaternes nationale lovgivning om konventionens ikrafttræden. Kommissionen undersøger imidlertid for øjeblikket mulighederne for at nå frem til et fælles niveau for de omhandlede straffe.

(1) EFT nr. L 384 af 31. 12. 1982, s. 1.

(2) EFT nr. L 344 af 7. 12. 1983, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3004/85

af Gerhard Schmid (S — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. marts 1986)

(87/C 54/04)

Om: Lockout og det fælles markeds funktion

I EFs enkelte medlemsstater gælder der forskellige bestemmelser om arbejdsgivernes lockoutmuligheder.

1. Hvordan er den juridiske situation i de enkelte medlemsstater?
2. Er der efter Kommissionens opfattelse risiko for, at de forskelligartede bestemmelser kan give virksomheder og brancher i et bestemt land konkurrencemæssige fordele gennem større indflydelse på personaleomkostningerne?
3. Mener Kommissionen, at den tyske regerings planlagte ændringer i paragraf 116 i loven om arbejdsfremmende foranstaltninger og den dermed tilsigtede skærpelse af de i Tyskland anvendte lockoutmetoder, hvilket kan

føre til økonomisk ruin for de tyske fagforeninger, kan give det tyske erhvervsliv konkurrencefordrejende fordele af ovennævnte art?

4. Vil dette efter Kommissionens opfattelse sætte det fælles markeds funktion på spil?
5. Hvilken betydning vil Kommissionen på baggrund af de anførte problemer tillægge de opgaver, den har i henhold til EØF-traktatens artikel 118, og som går ud på at fremme et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne om bl.a. organisationsretten og retten til kollektive forhandlinger mellem arbejdsgivere og arbejdstagere?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Manuel Marín

(30. oktober 1986)

1. De retlige forhold i forbindelse med lockout i medlemsstaterne kan kort beskrives således:

- I ingen medlemsstats grundlov anerkendes lockout som en grundlovssikret ret, ligesom der heller ikke findes forbud herimod,
- den generelle lovgivning forbyder lockout i Grækenland og Portugal,
- retspraksis anerkender med visse begrænsninger lockout som arbejdskonfliktmiddel i Belgien, Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Det forenede Kongerige, Nederlandene og Irland,
- i Italien, Frankrig og Spanien anerkender retspraksis ikke lockout som et arbejdskonfliktmiddel.

I praksis er lockout ikke særlig udbredt og spiller ingen væsentlig rolle andre steder end i Forbundsrepublikken Tyskland, medens det sjældent — for ikke at sige aldrig anvendes i de øvrige medlemsstater. I Forbundsrepublikken Tyskland anerkender retspraksis lockout som forsvar mod en allerede iværksat strejke, og lockout spiller en væsentlig rolle i arbejdskonflikterne.

2. Forskellene i de lovgivninger og administrative bestemmelser, som har til formål at fremme eller forhindre, at der gribes til lockout, påvirker personaleomkostningerne og således også virksomheders og sektorer konkurrencedygtighed inden for Fællesskabet.

3. Lov om det tyske arbejdsdirektorats neutralitet i forbindelse med arbejdskonflikter, som trådte i kraft den 24. maj 1986, indeholder i det væsentlige kun bestemmelser, der har til formål at præcisere de gældende retlige forhold. Man kan derfor ikke regne med, at denne lovgivning medfører ændringer med hensyn til fordele eller ulemper på konkurrenceplan. Desuden kan dette spørgsmål først konkret vurderes på grundlag af gennemførelsen af den omtalte lovgivning.

4. Se svar under 2 og 3.

5. Kommissionen er stadig rede til i kraft af sine forpligtelser i henhold til artikel 118 i EØF-traktaten og den fremtidige Fællesakt at diskutere spørgsmål vedrørende fagforeningsrettigheder og kollektive forhandlinger i det omfang dette er af væsentlig interesse for fællesskabet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3111/85

af Willy Kuijpers (ARC — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(21. marts 1986)

(87/C 54/05)

Om: Stigning i antallet af bronchitistilfælde som følge af luftforurening

I områder, der er stærkt forurenet af industrien, er der 50 % større risiko for at børn får bronchitis end i mindre forurenede landområder.

Dette fremgår af en undersøgelse foretaget af det tyske hygiejniske institut.

— Er Kommissionen bekendt med dette forhold?

— Findes der andre udenlandske undersøgelser, der bekræfter disse tal?

— Har Kommissionen til hensigt inden for nærmeste fremtid at foretage en kortlægning af områder, hvor forureningen er meget alvorlig og ligefrem farlig for befolkningen, samt i nærmeste fremtid at forelægge forslag til løsninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Stanley Clinton Davis

(6. oktober 1986)

Der henvises til Kommissionens svar på det ærede medlems skriftlige forespørgsel nr. 2815/85 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se side 2 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 161/86

af Gérard Deprez (PPE — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(21. april 1986)

(87/C 54/06)

Om: Restriktioner af den frie bevægelighed i den belgiske lovgivning

Ifølge artikel 3 i den belgiske kongelige anordning af 31. december 1953 er det forbudt for en person, der ikke er

bosiddende i Belgien, regelmæssigt at benytte en i Belgien indregistreret bil, hvad enten denne person er belgier eller udlænding.

Dette forbud kan til nød forstås (af skattemæssige grunde), når der er tale om en person, der benytter en bil til eget brug, men det er chokerende, når bilen benyttes som led i en arbejdskontrakt.

Således har en institution for voksne handicappede på den fransk-belgiske grænse (men beliggende i Belgien) ansatte fra begge sider af grænsen. Men kun det belgiske personale med bopæl i Belgien har ret til at køre institutionens biler!

Hvad mener Kommissionen om dette? Kan den ikke forelægge Rådet forslag om, at den slags situationer, der er i modstrid med personernes frie bevægelighed, skal ophøre?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Manuel Marín

(14. oktober 1986)

Artikel 3 i den belgiske kongelige anordning af 31. december 1953 synes at være i strid med de gældende fællesskabsbestemmelser, især EØF-traktatens artikel 48 og 49. I forbindelse med vedtagelsen af direktiv 80/1263/EØF ⁽¹⁾ blev det i øvrigt konstateret, at situationen for indehaveren af et nationalt kørekort, der er udstedt af bopælsmedlemsstaten, skulle sidestilles med den besøgendes situation, såfremt indehaveren af beskæftigelsesmæssige grunde i en anden medlemsstat fører et køretøj, der er indregistreret i denne anden medlemsstat.

Såfremt Kommissionen efter gennemgang af sagen skønner, at fællesskabsretten er krænkede, vil den ikke undlade at gøre brug af den i EØF-traktatens artikel 169 omhandlede fremgangsmåde.

⁽¹⁾ EFT nr. L 375 af 31. 12. 1980.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 175/86

af Ernest Muchlen (PPE — L)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(21. april 1986)

(87/C 54/07)

Om: Styrkelse af de små og mellemstore virksomheders rolle i Fællesskabet

1. Kommissionen har gennem kommissær Abel Matutes givet udtryk for, at den har til hensigt at styrke den rolle,

som de små og mellemstore virksomheder spiller i Fællesskabet. Kan Kommissionen meddele, ved hjælp af hvilke foranstaltninger den agter at gennemføre dette mål?

2. Kan Kommissionen især meddele, hvilke midler den agter at anvende for at gennemføre dens tilsigtede mål om at lette de små og mellemstore virksomheders adgang til kapitalmarkederne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Abel Matutes

(2. juli 1986)

1. Fællesskabets politik for små og mellemstore virksomheder er et af de hovedmål, der er fastlagt af Kommissionen, som bestræber sig for at skabe en ramme, inden for hvilken de små og mellemstore virksomheder kan etablere sig og udvikle sig på en harmonisk måde uden at blive diskrimineret i forhold til de større virksomheder, og hvor der tages hensyn til deres særlige beskaffenhed.

Inden for ovennævnte ramme omfatter denne politik, der skal følges op af etablering af en mere omfattende administrativ infrastruktur (Task Force), dels en forbedring af det generelle økonomiske klima og dels en række integrerede programmer, der er koncentreret om de små og mellemstore virksomheders største problemer.

Der er allerede planlagt tre rækker foranstaltninger:

- første række vedrører SMV's miljø og omfatter dels virkeliggørelsen af det indre marked (forenkling af grænsekontrol, adgang til offentlige kontrakter, tilpasning af selskabsret og konkurrenceregler) samt forenkling af administrative og lovgivningsmæssige bestemmelser både på nationalt plan og fællesskabsplan.
- anden række har til formål at forbedre SMV's finansielle situation ved at forbedre deres adgang til Fællesskabets finansieringsinstrumenter (støtte og lån) og ved at udvikle en hensigtsmæssig skattelovgivning.
- tredje række foranstaltninger har til formål at yde bedre støtte i forbindelse med etablering af SMV og støtte deres indbyrdes samarbejde, uddannelse af deres personale, forskning og spredning af oplysninger vedrørende innovation og information i al almindelighed.

2. Inden for de seneste år har Kommissionen bestræbt sig for at fremme udviklingen af finansieringsmuligheder, der er bedre tilpasset SMV's specielle forhold og behov. Dens forslag til et »europæisk innovationslån«, eller succéen med »venture consort«, der er en følge deraf, er eksempler herpå.

Kommissionen agter at fortsætte sine bestræbelser for bl.a. at forbedre informationen omkring Fællesskabets og den private sektors finansieringsmuligheder samt at tilbyde —

eller at tilskynde markedet til at tilbyde — nye finansieringsmuligheder, der er bedre tilpasset SMV's projekter.

Den er således involveret i fire initiativer:

- fornyelse af det nye fællesskabsinstrument (NIC). På baggrund af succéen med de globallån, der er stillet til rådighed for SMV inden for rammerne af dette instrument, foreslog Kommissionen i juni 1985 Rådet at stille et nyt lånebeløb på 1 500 mio ECU til rådighed til de små og mellemstore virksomheders investeringer, især inden for avanceret teknologi.

De fastlagte lånebestemmelser omfatter visse nyskabelser som f.eks. udvidelse af finansieringsmulighederne til at omfatte immaterielle anlægsaktiver og mulighed for det formidlende pengeinstitut til at omdanne låneprovenur til kapitaltilførsel;

- fremme af anvendelsen af risikovillig kapital i fællesskabsregioner, hvor denne kapitalform kun anvendes i begrænset omfang. Inden for rammerne af de integrerede middelhavsprogrammer kan Kommissionen således supplere kapitalen i både investeringsselskaber og garantifonde i forbindelse med kapitalerhvervelse i SMV;

- forbedring af finansieringsmulighederne for projekter, der befinder sig på et stadium mellem forskning og industrialisering. Med dette mål for øje undersøger den muligheden for at oprette et eller flere investerings-selskaber (Eurotech Capital), hvis kapital i begyndelsen udelukkende skal være på private hænder og oprettelse af en garantimekanisme (Eurotech Insur), hvis midler skal være såvel offentlige som private. Eurotech Capital vil i visse tilfælde kunne intervenere til fordel for projekter, der gennemføres af små og mellemstore virksomheder;

- oprettelse af et selskab, der er specialiseret i kapitaltilførsel til små og mellemstore virksomheder (SEFI), og hvor aktionærerne vil kunne være de private storbanker.

Gennem disse direkte og indirekte foranstaltninger agter Kommissionen at tilskynde kapitalmarkedet til at stille den type og den mængde kapital til rådighed for små og mellemstore virksomheder, som der er behov for.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 198/86

af Thomas Raftery (PPE — IRL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(21. april 1986)

(87/C 54/08)

Om: Posttaksterne for tryksager i EF

Kommissionen bedes give en detaljeret sammenligning af posttaksterne for aviser og andre tryksager i de forskellige medlemsstater.

Har Kommissionen kendskab til den seneste forhøjelse, som det belgiske postvæsen har gennemført, hvorefter aviser, som sendes inden for Belgien skal frankeres med 3,50 belgiske francs, mens aviser som sendes til Benelux og andre EF-lande skal frankeres med henholdsvis 15 og 20 belgiske francs?

Er Kommissionen i bekræftende fald ikke enig i, at disse takster er i strid med både ånd og bogstav i traktaterne og den fælles akt, idet de i praksis opdeler det indre marked?

Hvad agter Kommissionen i bekræftende fald at foretage sig for at rette op på situationen og for at gøre yderligere fremskridt hen imod skabelsen af et reelt europæisk postområde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af lord Cockfield

(15. oktober 1985)

I betragtning af de mange medtagne oplysninger har Kommissionen direkte til det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat sendt detaljer om den porto for forsendelser til andre medlemsstater i Fællesskabet, som anvendes af medlemsstaterne for aviser og andre tryksager.

For så vidt angår portoforhøjelsen i Belgien for forsendelse til udlandet af aviser, skal Kommissionen henvise det ærede medlem til sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 428/86 fra Ernest Glinne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 270/86

af Gerhard Schmid (S — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. maj 1986)

(87/C 54/09)

Om: Bekæmpelse af skovbrande

Fra 1970 til 1981 mistede Det europæiske Fællesskab i alt 2,1 mio hektar værdifuldt skovareal som følge af brandkatastrofer. Den afbrændte jord er i årevis uanvendelig til skovbrug, og skaden beløber sig til cirka 2 mia ECU.

1. Hvilke resultater havde skovbrandsbekæmpelsesøvelsen Florac 1985?
2. Har Kommissionen forslag til et øget europæisk samarbejde i katastrofetilfælde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(29. august 1986)

Den europæiske øvelse »FLORAC 85« viste, at et samarbejde mellem de forskellige luft- og jordslukningsmidler i forbindelse med en skovbrand af et omfang, som er større end en enkelt medlemsstats interventionskapacitet, er muligt under den klare forudsætning, at de medlemsstater, som yder og modtager hjælp, er i stand til at

- harmonisere deres metoder for anvendelse af luftslukningsmateriel, deres udstyr og visse for bekæmpelsen nødvendige produkter med henblik på at opnå den størst mulige kompatibilitet,
- råde over sluknings- og forsyningspersonel, der er forberedt på et sådant samarbejde.

Forslaget til forordning dok. (KOM(83) 375 endelig udg.) om indførelse af en fællesskabsforanstaltning til forbedret beskyttelse af Fællesskabets skove mod brande og sur regn ⁽¹⁾ omfatter flere foranstaltninger, som skal imødekomme dette behov.

Rådet har efter tre års drøftelser af dette forslag og på trods af flere ændringer af dette forslag endnu ikke kunnet træffe en endelig afgørelse.

Kommissionen har imidlertid med interesse konstateret, at medlemsstaterne, i forbindelse med den nylige internationale konference om træer og skove (SILVA-konferencen), enstemmigt har indgået forpligtelser med henblik på beskyttelse af skovene mod bl.a. brande. Kommissionen mener derfor, at det kompromisforslag den senest har forelagt Rådet, udgør et tilfredsstillende grundlag for at give medlemsstaterne lejlighed til ufortøvet at føre disse forpligtelser ud i praksis. Den vil ikke spare sig nogen bestræbelser på så snart som muligt at opnå en positiv afgørelse fra Rådet på dette område..

Med hensyn til det europæiske samarbejde i forbindelse med katastrofer har Kommissionen siden det uformelle møde den 2. og 3. maj 1985 i Rom mellem de ministre, der

er ansvarlige for civilforsvaret, ført drøftelser med medlemsstaterne om problemerne i forbindelse med en styrkelse af samarbejdet mellem medlemstaternes civilforsvar.

(¹) EFT nr. C 187 af 13. 7. 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 275/86

af Robert Battersby (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. maj 1986)

(87/C 54/10)

Om: Lovligheden af forbud mod medbringelse af stuede net i kystområder

Kan Kommissionen bekræfte, at alle EF-fiskefartøjer som er på gennemsejling eller søger ly inden for tolvmilegrænsen i en hvilken som helst medlemsstat, eller som lander i en hvilken som helst havn i en medlemsstat lovligt må medbringe net af et hvilket som helst materiale herunder også finmaskede net af kunststof (monofilament), såfremt det pågældende net er stuvet forsvarligt i overensstemmelse med EF-reglerne?

Kan Kommissionen endvidere bekræfte, at EF-fiskefartøjer må lande fisk i alle EF-havne, uanset hvilket udstyr eller netmateriale de medfører om bord, såfremt udstyret er stuvet forsvarligt i overensstemmelse med reglerne, og såfremt det til fangsten anvendte udstyr var tilladt på fangststedet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Antonio José Baptista Cardoso e Cunha

(6. oktober 1986)

Bortset fra artikel 14, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 171/83 (¹), hvorefter visse former for trawl ikke må forefindes om bord på EF-fiskefartøjer, når de befinder sig i områder, hvor der er forbud mod trawling som fastsat i nævnte artikel 14, stk. 1, 2 og 3, »medmindre de er behørigt fastsurret og stuvet således, at de ikke umiddelbart kan anvendes«, indeholder fællesskabsretten ikke forbud mod, at der forefindes visse net ombord. Fangster, der tages af fartøjer fra medlemsstaterne, landes og kontrolleres i havne i Fællesskabet i henhold til andre EF-forordninger, der ikke indeholder forbud mod, at der forefindes visse fiskeredskaber om bord, og som ikke begrænser EF-fiskernes ret til at lande deres fangster i alle medlemsstaters havne.

For bedre at sikre bevarelsen af de fiskeressourcer, der er til rådighed for medlemsstatens egne fiskere, kan hver enkelt medlemsstat på de betingelser, der er fastsat i artikel 19 og 20 i forordning (EØF) nr. 171/83, træffe visse nationale tekniske foranstaltninger, der kun gælder for fiskere fra medlemsstaten, og som kan være mere vidtgående end EF-bestemmelserne, for så vidt som de pågældende foranstaltninger er forenelige med fællesskabsretten og i overensstemmelse med fiskeripolitikken.

Flere medlemsstater har anvendt denne mulighed til at indføre forbud for fiskere fra medlemsstaten mod at opbevare visse redskaber om bord på fartøjerne, når disse befinder sig i den pågældende medlemsstats kystfarvande. Disse nationale foranstaltninger må i overensstemmelse med nævnte artikel 19 og 20 overholde fællesskabsbestemmelserne, særlig dem, der er omtalt i første afsnit.

(¹) EFT nr. L 24 af 27. 1. 1983, s. 14.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 335/86

af Christian de la Malène (RDE — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. maj 1986)

(87/C 54/11)

Om: Bestemmelser vedrørende markedsføringen af »sojamælk« i de forskellige medlemsstater

Det produkt, der fejlagtigt betegnes som »sojamælk«, er underkastet forskelligartede bestemmelser. I visse fællesskabslande forhandles det frit, i andre er det kun tilladt under overholdelse af forskellige bestemmelser om farven med henblik på at kunne skelne dette produkt fra andre, og i andre lande er markedsføringen heraf forbudt.

Der er ingen tvivl om, at dette produkt uanset dets diætiske eller andet formål skal konkurrere med den naturlige mælk og særlig med komælk, selv om dets bestanddele er meget anderledes. Dette fremgår også tydeligt af, at producenterne i de fleste tilfælde nægter at lade produktet fremtræde således, at det adskiller sig tydeligt fra det naturlige produkt.

Kommissionen er — hvis man kan tro visse juridiske procedurer — gået ind for en fuldstændig fri markedsføring af dette produkt uden nogen forpligtelser vedrørende bestemmelserne herfor eller produktets udseende.

Kommissionen bedes besvare følgende spørgsmål:

1. hvorfor har den således tilsluttet sig bestemmelserne i de medlemsstater, der er mest liberale på dette område, til skade for bestemmelserne i de øvrige medlemsstater?

2. hvorfor har den undladt at fastsætte en række bestemmelser vedrørende produktets udseende, således at det entydigt kan skelnes fra andre?
3. og hvorfor vil den endelig på denne måde påføre komælk, hvis overproduktion som bekendt skaber så mange problemer for fællesskabsmyndighederne, øget konkurrence fra et importeret produkt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af lord Francis Arthur Cockfield

(16. oktober 1986)

1. Det forbud, der i en medlemsstat er nedlagt mod at indføre »sojamælk« som er lovligt fremstillet og markedsført i en anden medlemsstat, strider efter Kommissionens opfattelse mod artikel 30 i EØF-traktaten. Kommissionen finder ikke, at der foreligger en bydende nødvendighed, der kan begrunde et sådant forbud, eller at der foreligger et problem med hensyn til den offentlige sundhed. Forbrugerbeskyttelsen og de kommercielle transaktioners redelighed kan sikres gennem anvendelse af strenge regler for mærkning, præsentation og reklame, men et totalt forbud mod handel med de pågældende varer er ikke nødvendigt i den sammenhæng og kan følgelig ikke begrundes.

Omvendt kan beskyttelsen af en bestemt økonomisk sektor efter Kommissionens opfattelse ikke udgøre en bydende nødvendighed, der kan berettige en hindring for de frie varebevægelser.

Anerkendelsen af en sådan berettigelse ville nemlig svare til en godkendelse af selve det protektionistiske princip til skade for det grundlæggende princip om frie varebevægelser og forbrugernes frie valg.

2. Kommissionen deler det ærede medlems opfattelse med hensyn til nødvendigheden af klart at skelne mælk og mælkeprodukter fra imitationsprodukter, og den har derfor foreslået Rådet meget strenge bestemmelser i den henseende. Kommissionen har således den 18. april 1986 tilstillet Rådet en rapport indeholdende en analyse af markedet for substitutionsprodukter for mælk og mejeriprodukter. Forslaget er en følge af denne rapport ⁽¹⁾.

3. Kommissionen går ind for en ny fremgangsmåde for så vidt angår levnedsmiddellovgivningen i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked ⁽²⁾. Den er af den opfattelse, at det ikke vil være rigtigt blot at forbyde fremstilling og markedsføring — herunder import — af imitationsprodukter, hvis disse imødekommer et reelt behov hos forbrugerne og ikke strider mod de krav, der stilles af hensyn til den offentlige sundhed og beskyttelsen af forbrugerne.

⁽¹⁾ Dok. KOM(86) 222 endelig.

⁽²⁾ Dok. KOM(85) 603 endelig.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 403/86

af Ernest Muehlen (PPE — L)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(28. maj 1986)

(87/C 54/12)

Om: Socialhjælp til landbrugere i Fællesskabet

Da fastsættelsen af landbrugspriserne for produktionsåret 1986/1987 ikke kunne sikre en rimelig indkomst for de små og mellemstore bedrifter, er der allerede nu blevet talt om at gribe til sociale støtteordninger på nationalt plan som en indkomststøtte. Kommissionen bedes oplyse følgende:

1. om den anser disse støtteordninger for at være forenelige med bestemmelserne i EØF-traktaten? og
2. om den i givet fald agter at regulere tildelingen af denne nationale støtte netop for at undgå fordrejninger og fjerne faren for en fornyet nationalisering af landbrugspolitikken?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(21. oktober 1986)

1. Offentlig indkomststøtte, der ydes pr. landbruger eller landbrugsbedrift, herunder også støtte, der ydes af sociale årsager, er statsstøtte i henhold til artikel 92. Når Kommissionen skal vurdere sådanne foranstaltninger, undersøger den dem enkeltvis, idet den tager hensyn til alle retlige og faktiske forhold, især den gældende afledte EF-ret for landbruget, hvori et af hovedformålene er at sikre landbrugerne en rimelig indkomst. De specifikke mål for disse foranstaltninger og deres eventuelle indpasning i et mere omfattende projekt skal f. eks. gøre det muligt for de pågældende landbrugere at deltage i varige aktioner til udvikling af landbrugsstrukturene og åbne mulighed for indførelse af generelle bestemmelser vedrørende socialsikringsordningen.

2. Efter EØF-traktatens artikel 94 er det Rådet, der fastsætter bestemmelser på dette område. Kommissionen agter at afstikke visse rammer med hensyn til kriterierne for ydelse af støtte i forbindelse med de sociale byrder i landbruget. Den har forelagt Gruppen vedrørende landbrugs Konkurrencevilkår et foreløbigt rammeudkast hertil.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 437/86

af lord O'Hagan (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(28. maj 1986)

(87/C 54/13)

Om: Radiofrekvenser

Alle medlemsstaterne i EF har forskellige regler og love, der kontrollerer, hvorledes radioamatører må sende.

Har Kommissionen noget forslag til harmonisering eller standardisering af disse regler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Karl-Heinz Narjes

(17. juli 1986)

Spørgsmålet om tildeling af frekvenser til indehavere af amatørlicenser og spørgsmålet om, hvor stor transmissionseffekt loven tillader for denne form for udstyr, må ses på baggrund af knapheden på frekvenser og på baggrund af, at der nødvendigvis måtte træffes foranstaltninger for at forhindre interferens. Reglerne for tildeling og brug af frekvenser fastlægges på World Administrative Radio Conferences. Disse konferencer afholdes ca. hver 10. år, og næste konference vil finde sted i 1987. Teleadministrationerne bestræber sig på at opnå den bedst mulige frekvensøkonomi i deres tjenester som følge af de meget knappe tildelinger. Et resultat af denne stadig stærkere udnyttelse af frekvensbåndene er, at det bliver mere og mere vanskeligt at hindre forstyrrende forvrængninger som følge af radiointerferens. Den maksimale grænse for transmissionseffekten hænger også sammen med mætningen af de tilstødende frekvensbånd. Dette svinger fra land til land. Det vil således sige, at en harmonisering indebærer en justering på grundlag af den laveste af maksimalgrænserne.

Amatørradiofrekvenserne tildeles og kontrolleres af de enkelte teleadministrationer. Dette sker på koordineret vis gennem samarbejde mellem administrationerne inden for Den europæiske konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT).

Samarbejde med CEPT er et led i Kommissionens telekommunikationspolitik, og den behandler for tiden prioritetsaspekterne i denne politik, herunder en række vigtige harmoniserings- og standardiseringsaspekter. Tildeling og anvendelse af amatørradiofrekvenser indgår ikke i disse prioriteter. Kommissionen føle sig derfor ikke foranlediget til at gribe ind på området.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 447/86

af Willy Vernimmen (S — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. juni 1986)

(87/C 54/14)

Om: Fællesskabets indsats til fordel for skovbruget

I sit oplæg til diskussion vedrørende Fællesskabets indsats til fordel for skovbruget har Kommissionen forelagt et handlingsprogram for skovbruget.

Her foreslås en række foranstaltninger, som skal bidrage til en udvidelse af skovarealet og en bedre udnyttelse af de eksisterende skove.

I kommissionsdokumentet af 28. januar 1986 har Kommissionen begrænset drøftelsen af skovbruget i Fællesskabet til De Ti, skønt Spanien og Portugal er tiltrådt Det europæiske Fællesskab pr. 1. januar 1986.

1. Kan Kommissionen oplyse, om den i denne sammenhæng allerede har taget hensyn til denne omstændighed?
2. I bekræftende fald, hvad har Kommissionen indtil nu gjort eller planlagt for i fuldt omfang at tage hensyn til Spaniens og Portugals tiltrædelse, hvorved Fællesskabet blev udvidet fra De Ti til De Tolv?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(15. oktober 1986)

1. Selv om Kommissionens memorandum vedrørende skovbrug ⁽¹⁾ blev udarbejdet før Spaniens og Portugals tiltrædelse, har Kommissionen i den udstrækning, hvor de foreliggende oplysninger gjorde det muligt, taget hensyn til de to nye medlemsstaters tiltrædelse.

2. På grund af Spaniens og Portugals tiltrædelse har Kommissionen i overensstemmelse med tiltrædelsesakten forelagt Rådet følgende forslag:

a) for Portugals vedkommende:

- en forordning om et særligt program for udvikling af landbruget i Portugal. Programmet, som Rådet vedtog den 20. december 1985 ⁽²⁾, omfatter et væsentligt afsnit om skovbrug (jf. især artikel 22)
- særlige betingelser for anvendelsen i Portugal af forordning (EØF) nr. 797/85 om forbedring af landbrugsstrukturens effektivitet ⁽³⁾.

Skovbrugsbestemmelserne i nævnte forordning får således den planlagte øgede anvendelse. Rådet vedtog nævnte forordning den 22. april 1986 ⁽⁴⁾.

b) for Spaniens vedkommende:

- en forordning om tilpasning som følge af Spaniens tiltrædelse af forordning (EØF) nr. 797/85, herunder forordningens bestemmelser om skovbrug (især artikel 20) ⁽⁵⁾.

Kommissionen har således truffet alle fornødne foranstaltninger for snarest at gøre det muligt at anvende de generelle skovbrugsbestemmelser, som er i kraft i Fællesskabet.

I Kommissionens memorandum vedrørende skovbrug, der er genstand for omfattende konsultationer, og som er forelagt Europa-Parlamentet, har Kommissionen specielt behandlet flere spørgsmål med direkte tilknytning til Spaniens og Portugals tiltrædelse, f.eks. korkproduktionen. Konklusionerne af de igangværende konsultationer kan eventuelt give Kommissionen grundlag for at fremlægge specifikke forslag for denne sektor, specielt vedrørende de to nye medlemsstater. Ved fornyelsen af delprogrammet vedrørende forskning »træ som fornyeligt råstof« for perioden 1986-1990, som netop er godkendt af Rådet, har Kommissionen draget omsorg for at tilpasse titel og indhold i programmet, således at der tages hensyn til de specifikke skovbrugsprodukter i de to nye medlemsstater, herunder kork.

Endelig har Kommissionen ikke undladt at minde Rådet om sit forslag om skovbeskyttelse, især beskyttelse mod brande ⁽⁶⁾. Forslaget er fortsat til behandling i Rådet, der endnu ikke har truffet afgørelse. Fællesskabets udvidelse med de to nye medlemsstater, hvor det skovareal, der årligt ødelægges af brande, er tre gange så stort som det areal, der ødelægges i de tre andre medlemsstater med middelhavsområder, bekræfter det velbegrundede i forslaget og taler til fordel for en hurtig afgørelse i Rådet på det pågældende område. Kommissionen kan kun bifalde den forpligtelse, alle medlemsstaterne har indgået i forbindelse med den nyligt afholdte internationale konference om træet og skoven (SILVA-konferencen) vedrørende internationalt samarbejde til beskyttelse af skovene mod brande. Den finder, at dens ovennævnte forslag giver Rådet en relevant lejlighed til snarest at opfylde nævnte forpligtelse.

⁽¹⁾ Doc. KOM(85) 792 og dok. KOM(86) 26 endelig udg.

⁽²⁾ EFT nr. L 372 af 31. 12. 1985. Forordning (EØF) nr. 3828/85 af 20. december 1985.

⁽³⁾ EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 115 af 3. 5. 1986. Rådets forordning (EØF) nr. 1316/86 af 22. april 1986.

⁽⁵⁾ Dok. KOM(86) 83.

⁽⁶⁾ EFT nr. C 208 af 8. 8. 1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 463/86
af Raymonde Dury (S — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(3. juni 1986)
(87/C 54/15)

Om: Harmonisering af de internationale posttakster

Kan Kommissionen oplyse, hvorledes de internationale posttakster (inden for EF) forholder sig til hinanden i forbindelse med postomdeling af avisabonnementer?

Mener den ikke, at der burde vedtages en harmonisering af disse takster? Har den allerede forelagt medlemsstaterne dette spørgsmål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Francis Arthur Cockfield
(4. november 1986)

Det ærede medlem henvises til de svar, som Kommission har givet på skriftlige forespørgsler nr. 198/86 fra Thomas Raftery ⁽¹⁾ og nr. 428/86 fra Ernest Glinne.

⁽¹⁾ Se side 6 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 489/86
af Luc Beyer de Ryke (LDR — NL)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(5. juni 1986)
(87/C 54/16)

Om: Sojamælk — forbudt i Frankrig

»Sojamælk« der fremstilles af soja, solsikker eller rapsfrø er forbudt i Frankrig, men tilladt i forskellige europæiske lande.

Dette produkt indeholder flere umættede fedtstoffer end mælk af animalsk oprindelse. Den har andre egenskaber end almindelig mælk.

Den franske stat er blevet beskyldt for at hindre de frie varebevægelser, og sagen er indbragt for De europæiske Fællesskabers Domstol.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke særlige kendetegn (etikettering, produktets sammensætning, osv.), den har fastsat, for at forbrugeren nøjagtigt kan skelne mellem de forskellige produkter (»vegetabilsk mælk, eller mælk af animalsk oprindelse«) og vælge ud fra disse oplysninger?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
(25. september 1986)**

Kommissionen henviser det ærede medlem til Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning og præsentationsmåder for levnedsmidler til den endelige forbruger samt reklame for sådanne levnedsmidler ⁽¹⁾.

I henhold til direktivets artikel 2 må mærkningen af et levnedsmiddel og dennes nærmere udformning ikke være af en sådan art, at den vildleder køberen, især med hensyn til det pågældende levnedsmiddels art, identitet og sammensætning.

Bestemmelserne omfatter ligeledes levnedsmidlernes præsentationsmåder og reklame for sådanne levnedsmidler.

Varebetegnelsen for drikke på basis af soja skal opfylde de bestemmelser, der er fastsat i direktivets artikel 5. Den skal give køberen oplysning om levnedsmidlets egentlige art og give ham mulighed for at skelne det fra andre tilsvarende levnedsmidler.

Endelig skal mærkningen af disse drikke omfatte en fuldstændig ingrediensliste.

For så vidt angår sektoren for mælk og mejeriprodukter har Kommissionen forelagt Rådet et forslag om strenge bestemmelser til effektiv beskyttelse af de betegnelser, der traditionelt anvendes til at skelne varer fra denne sektor fra andre varer ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 1.

⁽²⁾ Dok. KOM(84) 5 endelig udg., ændret ved dok. KOM(86) 222 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 517/86

af Luis Perinat Elio (ED — E)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(5. juni 1986)

(87/C 54/17)

Om: Fælles politik for miljøbeskyttelse

Eftersom det europæiske miljøår i 1987 er umiddelbart forestående og med henblik på at give EFs miljøbeskyttelsespolitik nye impulser, planlægges det nødvendigvis at lade regionerne deltage aktivt i denne fælles politik for beskyttelse af miljøet i Fællesskabet.

Hertil kræves det, at der gennem Fællesskabets handlingsprogrammer gøres store anstrengelser for at opnå en budgetmæssig harmonisk balance mellem EFRU, EUGFL; og Den europæiske Socialfond, således at der i politikken for udvikling af Fællesskabets regioner opnås den bedst mulige økonomiske koordinering for at opnå bedre

resultater og samtidig reducere de udgifter, som bekæmpelsen af forureningen kræver på regionalt plan.

Vil Kommissionen derfor oplyse, hvad den agter at foretage for at træffe beslutomme og positive foranstaltninger til fordel for miljøbeskyttelsen inden for rammerne af udviklingen af Fællesskabets regioner?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Grigoris Varfis
(6. oktober 1986)**

Via EFRU's interventioner ydes der betydelig støtte til forbedring og beskyttelse af miljøet.

Kommissionen har endvidere sat sig som mål at styrke de nuværende forbindelser mellem Fællesskabets regionalpolitiske og miljøpolitiske målsætninger. Kommissionen vil i dette øjemed foretage en undersøgelse af de regionale aspekter ved Fællesskabets miljøpolitik med henblik på — inden for rammerne af EFRU-ordningen — at foreslå et fællesskabsprogram, der tager sigte på at fremme initiativer og investeringer til forbedring og beskyttelse af miljøet.

Kommissionen er i øvrigt i færd med at undersøge mulighederne for at indføre interne procedurer, som kan sikre, at miljøaspekterne i højere grad integreres i EFs øvrige politik, samt i de finansielle instrumenter til gennemførelse af denne politik.

Med hensyn til Den europæiske Socialfond kan Kommissionen meddele det ærede medlem, at fonden først og fremmest anvendes til erhvervsuddannelsesforanstaltninger med direkte sigte på specifikke jobs i virksomheder med mindre end 500 ansatte og i tilknytning til anvendelsen af nye teknologier, som er omfattet af Fællesskabets forsknings- og udviklingsprogrammer.

På miljøområdet er der tale om følgende programmer:

- miljøbeskyttelse ⁽¹⁾,
- miljø og klimatologi ⁽²⁾
- anvendelse af teledetektionsteknikker⁽¹⁾,
- industrielle risici⁽¹⁾,
- ikke-forurenede teknologier og målemetoder ⁽³⁾,
- beskyttelse af havmiljøet ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 3 af 5. 1. 1984.

⁽²⁾ EFT nr. L 71 af 14. 3. 1984.

⁽³⁾ EFT nr. L 176 af 3. 7. 1984.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 75 af 21. 3. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 549/86

af Thomas Megahy (S — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(6. juni 1986)

(87/C 54/18)

Om: Særlig store eksportrestitutioner til udvalgte markedsprodukter i udvalgte markeder

I februar 1986 begyndte Kommissionen i modsætning til sin hidtidige politik og praksis at yde særlig store eksportrestitutioner til udvalgte produkter i udvalgte markeder. En af de første virkninger heraf var, at en foreløbig aftale mellem New Zealand og Algeriet blev underbudt. Det påstås, at lignende aktioner mod New Zealand for tiden er i gang i andre nøglemarkeder som Mexico, Nordafrika og i Mellemøsten. Kan Kommissionen oplyse, hvorfor den har ændret sin politik, og om der er andre lande foruden New Zealand, der berøres negativt heraf?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(29. september 1986)

De særlige differentierede restitutioner, der ydes Fællesskabets eksportører ved udførsel til bestemte markeder, er et veletableret markedsinstrument, som dog ikke er blevet anvendt i mejerisektoren i de senere år. De blev indført i år som følge af den meget skarpe konkurrence på de overforsynede markeder for de vigtigste mejeriprodukter. De normale restitutioner, som kun sjældent ændres, gav konkurrenterne den fordel, at de på forhånd kunne beregne EF-eksportørernes sandsynlige tilbudspriser, og derpå underbyde dem. Som følge heraf blev traditionelle markeder i Nordafrika og Mellemøsten næsten tabt til konkurrenterne, og især til New Zealand. Den nye ordning har medført, at en vis andel af markedet er blevet genvundet. Det er ikke hensigten at fortsætte denne ordning i det uendelige.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 577/86

af Andrew Pearce (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(9. juni 1986)

(87/C 54/19)

Om: Superafgift inden for mælkesektoren

Er Kommissionen overbevist om, at det i Belgien (der har overskredet sin mælkekvota med 2 %), Forbundsrepublikken Tyskland (1,3 %), Frankrig (1 %), Luxembourg (1,4 %) og Nederlandene (2,0 %), er landbrugerne og ikke de offentlige myndigheder, der betaler superafgiften efter overskridelse af produktionskvoterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(11. september 1986)

Ifølge EF-forordningerne om superafgiften på mælk skal alle producenter eller opkøbere, når mælketilførslerne i en tolv måneders periode overskrider de fastsatte referencemængder, betale afgiften for de overskydende mængder, idet der tages hensyn til omfordelingen af uudnyttede referencemængder, når bestemmelserne i artikel 4a i forordning (EØF) nr. 857/84 finder anvendelse.

Kommissionen kan forsikre det ærede medlem om, at den vil opfylde sin forpligtelse til at sørge for, at EF-forordningerne om afgiftsordningen gennemføres korrekt i alle medlemsstater. I denne forbindelse undersøger Kommissionen løbende de nationale forskrifter og andre gennemførelsesbestemmelser for at afgøre, om disse er i overensstemmelse med de pågældende EF-forordninger. Kommissionen har forpligtet sig til at træffe passende foranstaltninger i tilfælde af, at EF-forordningerne ikke er blevet gennemført korrekt og fuldt ud. Endvidere gennemfører Kommissionens tjenestegrene kontrol på stedet i medlemsstaterne for at fastslå, om afgiftsbeløbene er blevet korrekt beregnet og bogført af alle parter, som anvender ordningen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 614/86
af François Roelants du Vivier (ARC — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
 (9. juni 1986)
 (87/C 54/20)

Om: Maleaffald

Kan Kommissionen oplyse følgende:

1. Hvor store mængder maleaffald produceres der årligt i Europa?
2. Må dette affald klassificeres som giftigt eller farligt?
3. Hvorledes er den juridiske situation med hensyn til dette affald i de forskellige medlemsstater i Fællesskabet? Gælder der bestemte lovbestemmelser på dette område?
4. Er det rigtigt, at der — navnlig i Tyskland — findes opsamlings- og sorteringscentre for dette affald? Er det rimeligt at regne med, at der i hele industriområdet Ruhr-bækkenet er omkring ti sådanne centre, der hver har en kapacitet på 50 000 — 200 000 tons pr. år?
5. Hvorfor brændes de giftige brændbare stoffer ikke i lokale cementfabrikker, der findes i nærheden af producenterne af dette affald?
6. Med hvilke metoder fjernes for øjeblikket maleaffaldet? Og hvad gør specielt belgiske producenter af maling med deres affald?
7. Hvilke risici er forbundet med brænding af dette affald?
8. Har Kommissionen kendskab til, at der foregår en international trafik med maleaffald mellem Det europæiske Fællesskabs medlemsstater? Hvilke er i givet fald bestemmelsesstederne?
9. Er det almindelig praksis at brænde maleaffald i cementfabriksovne? Hvilke driftsbestemmelser gælder i givet fald for disse fabrikker?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis
 (12. september 1986)

1. Det vides ikke nøjagtigt, hvor store mængder maleaffald, der produceres årligt i Europa. OECD anslår den samlede mængde til 1 mio t om året. I Forbundsrepublikken Tyskland produceres der ca. 150 000 — 200 000 t malingsslam om året. Der findes ikke nogen fællesskabsdefinition, og i medlemsstaterne dækker udtrykket over meget forskelligartede former for affald, som beregnes forskelligt af de kompetente myndigheder.
2. Artikel 1, litra b), i direktiv 78/319/EØF ⁽¹⁾ indeholder en definition af begrebet giftigt og farligt affald.

Visse former for maleaffald kan betragtes som giftige og farlige afhængigt af koncentrationen af opløsningsmidler og af tungmetaller, som er opført i bilaget til nævnte direktiv. Udtrykket »maleaffald« er meget upræcist og dækker over forskellige produkter: flydende affald fra vask af malekabiner, affald fra maling- og lakindustrien, affald fra anvendelsen af malinger samt malingsslam, der bundfældes ved regenerering af malingsopløsningsmidler. Desuden fremstiller malingindustrien stadig mere sammensatte produkter efter en lang række forskellige formler, som giver affald med meget forskelligartede karakteristika.

3. Af ovennævnte grunde kan disse former for affaldsjuridiske status variere i medlemsstaterne.

F.eks. betragtes de som »giftigt affald« i Belgien (Arrêté Royal af 9. februar 1976) og som »specialaffald« i Forbundsrepublikken Tyskland (i det omfang de indeholder organiske opløsningsmidler med tungmetaller: nr. 55503). Malingsslam betragtes i Frankrig som »skadeligt affald« i henhold til dekret 77-974 af 9. august 1977. Malingsslam og maleaffald behandles, afhængigt af deres sammensætning, som giftige eller farlige stoffer i Italien og Danmark og som »kemisk affald« i Nederlandene. Behandlingen af affald er i alle disse tilfælde undergivet retsfor skrifter, som er mindst lige så strenge som bestemmelserne i direktiv 78/319/EØF.

4. Ifølge de oplysninger, Kommissionen har modtaget, eksisterer der en halv snes opsamlings- og sorteringscentre for specialaffald i »Nord Rhein-Westphalen«, som eventuelt kan behandle malingsslam. Kapaciteten på disse centre er ikke præciseret.

5. Flere cementfabrikker i Forbundsrepublikken Tyskland brænder normalt gamle bildæk og i visse tilfælde husholdningsaffald, dvs. fast affald.

Kommissionen kender ikke årsagen til, at de tyske cementfabrikker ikke brænder maleaffald. Der kan være tale om tekniske, økonomiske eller sociologiske årsager eller om retsfor skrifter på lokalt plan. I øvrigt anvender størsteparten af de tyske cementfabrikker tørmetoden, hvilket begrænser muligheden for at brænde specialaffald under tilstrækkelig sikre vilkår. I almindelighed foregår bortskaffelsen af dette affald ved, at ca. 30 % af malingsslammet forbrændes, og resten deponeres eller eksporteres.

6. Maleaffald behandles i et vist omfang med henblik på regenerering af de opløsningsmidler, affaldet indeholder, såfremt koncentrationen af disse midler er tilstrækkelig høj til at gøre regenereringen økonomisk rentabel. Det ikke-regenererbare affald anvendes som substitutionsbrændsel, såfremt det har en tilstrækkelig høj brændværdi.

Endelig behandles det affald, der er for stærkt fortyndet, ved udskillelse, og den vandige fase udledes i vandmiljøerne, medens slammet deponeres eller forbrændes. Kommissionen råder ikke over særlige oplysninger vedrørende de belgiske producenter.

7. Risikoen i forbindelse med forbrændingen af dette affald varierer alt efter affaldets sammensætning. Det er grunden til, at de autoriserede anlæg skal være specielt udstyret til at gennemføre forbrændingen uden risiko for menneskers sikkerhed eller for miljøet.

8. Rådets direktiv 84/631/EØF⁽²⁾ om overvågning af og kontrol inden for Fællesskabet med grænseoverskridende overførsel af farligt affald anvendtes rent faktisk ikke af nogen af medlemsstaterne pr. 1. juni 1986, og Kommissionen har besluttet at indlede den i EØF-traktatens artikel 169 anførte overtrædelsesprocedure over for medlemsstaterne. Derfor har Kommissionen ikke kendskab til den internationale trafik med farligt affald, og der kan ikke på nuværende tidspunkt foretages en realistisk vurdering af denne trafik.

9. Afbrænding af maleaffald, der opfylder bestemte sammensætningskrav, er almindelig praksis i Frankrig. I 1983 blev 19 168 tons brugte, ikke-chlorholdige opløsningsmidler og malingslam brændt på 5 cementfabrikker i Frankrig. Desuden brændtes samme år på tre af disse cementfabrikker 19 953 tons affald med lav effektiv nedre brændværdi, herunder vand fra vask af malekabiner.

De driftsmæssige krav, der stilles til disse fabrikker, er mindst lige så strenge som forskrifterne i cirkulære af 21. marts 1983 (forbrænding af industriaffald) (Journal Officiel de la République française NC 6281 af 2. juli 1983). De luftformige emissioner må ikke indeholde mere end 150 mg/Nm³ svævestøv, 5 mg/Nm³ tungmetaller og 100 mg/Nm³ chlor.

På fællesskabsplan kræves der i henhold til direktiv 84/360/EØF⁽³⁾ en særlig tilladelse for cementfabrikken og affaldsforbrændingsanlæg.

(1) EFT nr. L 84 af 31. 3. 1978.

(2) EFT nr. L 326 af 13. 12. 1984.

(3) EFT nr. L 188 af 16. 7. 1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 628/86

af Pieter Dankert (S — NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. juni 1986)

(87/C 54/21)

Om: Manglende overholdelse af fristerne i forbindelse med inddragelse af garantibeløb

På side 274 i den nederlandske statsrevisions årsberetning for 1985 påpeges det, at afsætningsrådet for kvæg og kød

ikke har overholdt de frister, der i henhold til EF-lovgivningen gælder for inddragelse af garantibeløb.

1. Er Kommissionen af den opfattelse, at EF-lovgivningen giver medlemsstaterne mulighed for at fastsætte fristerne for inddragelse af garantibeløb efter eget forgodtbefindende?
2. Kan Kommissjonen meddele, hvorfor det nederlandske afsætningsråd for kvæg og kød i de af den nederlandske statsrevision på side 274 i årsberetningen for 1985 nævnte tilfælde ikke har overholdt fristerne for inddragelse af garantibeløb?
3. Hvad har Kommissionen foretaget sig i denne anledning, og hvilke følger har det haft for EF-budgettet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Henning Christophersen

(8. oktober 1986)

1. Den EF-lovgivning, som det ærede medlem tilsyneladende henviser til, nemlig den der vedrører fastsættelse af »gennemførelsesbestemmelser for den særlige importordning for visse former for frosset oksekød bestemt til forarbejdning« indeholder bl.a. regler om sikkerhedsstillelse samt vilkårene for sikkerhedens frigivelse (jf. artikel 2, stk. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 1136/79)⁽¹⁾.

Den således stillede sikkerhed har til formål at sikre overholdelse af de i denne forordning indeholdte særlige vilkår for fuldstændig eller delvis suspension af importafgiften. I denne forordning er der ganske vist fastsat frister for frigivelse af sikkerheden, hvorimod den ikke indeholder en udtrykkelig bestemmelse med hensyn til, på hvilket tidspunkt sikkerhedsstillelsen eventuelt skal inddrages.

Når den i forordning (EØF) nr. 1136/79 fastsatte frist, inden for hvilken bevis skal være ført, ikke er overholdt, skal inddragelsen af sikkerheden dog finde sted inden for en rimelig frist.

2. De tilfælde, hvortil det ærede medlem henviser, er ikke nærmere omhandlet i den nederlandske statsrevisions årsberetning.

3. Vedrørende spørgsmålet om egne indtægter giver de nationale kontrolforanstaltninger, som Kommissionens embedsmænd deltager i, jf. artikel 18 i Rådets forordning (EØF) nr. 2891/77⁽²⁾ mulighed for at verificere, om de importafgifter, der er suspenderet med hjemmel i forordning (EØF) nr. 1136/77 rent faktisk krediteres Fællesskabets budget i alle de tilfælde, hvor de i nævnte forordning opstillede betingelser, og herunder navnlig dem der er fastsat i artikel 2, ikke er overholdt.

(1) EFT nr. L 141 af 9. 6. 1979, s. 10.

(2) EFT nr. L 336 af 27. 12. 1977, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 641/86

af Luc Beyer de Ryke (LDR — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(19. juni 1986)
(87/C 54/22)

Om: Bevarelse af jordbunden i EF

Man beregner de arealer, som i EF trues af nedbrydning og jorderosion, til mindst 25 mio ha (eller 8 gange Belgiens areal).

Arealer med udyrket jord vokser med foruroligende hast i visse lande som Spanien. Det er derfor vigtigt at bekæmpe denne nedbrydning.

Hvad er Kommissionens politik på området? Har den til hensigt at foretage en aktion for at bevare miljøet i egne med lermuld ved at forbedre og stabilisere pløjjordens struktur ved hjælp af støtte til de berørte landbrugere?

Har Kommissionen planlagt en samlet undersøgelse af fænomenet samt af, hvorledes der kan rådes bod på det for alle medlemslandene?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen
(24. september 1986)

Kommissionen er bekendt med de problemer, som jorderosionen volder både i Nord- og Sydeuropa. Der gøres en indsats mod erosionen af landbrugsjord inden for programmet for landbrugsforskning og som led i miljøpolitikken.

Rådet har som led i strukturforanstaltningerne i forbindelse med den fælles landbrugspolitik vedtaget en række særforordninger med henblik på forbedring og bevaring af jordbunden i Fællesskabets middelhavsområder.

Desuden kan medlemsstaterne indføre støtteordninger for landbrugerne i miljøfølsomme områder.

Det ærede medlem henvises, hvis yderligere oplysninger ønskes, til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 1272/85 fra hr. Roelants du Vivier ⁽¹⁾, nr. 1301/85 fra hr. Kuijpers ⁽²⁾ og nr. 2688/85 fra lord O'Hagan ⁽³⁾

⁽¹⁾ EFT nr. C 341 af 31. 12. 1985, s. 40.

⁽²⁾ EFT nr. C 48 af 3. 3. 1986, s. 12.

⁽³⁾ EFT nr. C 270 af 27. 10. 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 643/86

af Luc Beyer de Ryke (LDR — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(19. juni 1986)
(87/C 54/23)

Om: Mælkeoverskud

Produktionsåret 1985/1986 som sluttede den 31. marts 1986 viser, at af alle medlemslandene har kun Italien og Grækenland ikke fremstillet mere end de kvoter, de havde fået tildelt.

Hvad er Kommissionens politik med hensyn til overskuddene og kvotaoverskridelserne for produktionsåret 1985/1986?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen
(1. september 1986)

Ifølge de seneste oplysninger har mælkeleverancerne i den anden tolv måneders periode med superafgiften for mælk (april 1985 — marts 1986) i de fleste medlemsstater oversteget de samlede garanterede mængder. Overskuddet svarer til ca. 0,9 % af de garanterede mængder for Fællesskabet som helhed.

I henhold til de berørte EF-forordninger skal der svares superafgift af den mælk, som producenterne leverer til mejerier eller til købere ud over deres referencemængder, i det sidstnævnte tilfælde inklusive de ekstra uudnyttede mængder, som midlertidigt kan stilles til rådighed i henhold til artikel 4a i forordning (EØF) nr. 857/84 ⁽¹⁾. Afgiften på overskuddet er lig med 75 % af indikativprisen, når afgiftsordningen anvendes i henhold til formel A, eller lig med 100 % af indikativprisen, når formel B anvendes. Afgiftsprovenuet, der tilfalder EUGFL, anvendes til at finansiere udgifter inden for mejerisektoren og bidrager dermed til at finansiere omkostningerne ved oplagring og afsætning af mælk, som leveres ud over referencemængderne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 13.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 652/86

af Andrew Pearce (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(19. juni 1986)

(87/C 54/24)

Om: Hvaldrab ved Azorerne

Kan Kommissionen bekræfte, at der stadig dræbes spermacethvaler (*Physeter catodon*) ved Azorerne for at skaffe olie til industrien og hvaltænder til turishandelen? Kan Kommissionen oplyse, hvorvidt disse drab er omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 3626/82 ⁽¹⁾, ifølge hvilken handel med spermacethvalprodukter er forbudt, og Rådets forordning (EØF) nr. 348/81 ⁽²⁾, ifølge hvilken handel med hvalprodukter er forbudt i Fællesskabet, nu da Portugal er blevet medlem af Fællesskabet?

⁽¹⁾ EFT nr. L 384 af 31. 12. 1982, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 39 af 12. 1. 1981, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Stanley Clinton Davis

(9. oktober 1986)

Der blev ikke i 1985 fanget nogen spermacethvaler ud for øerne Faiol og Pico.

Spermacethvalen (*Physeter catodon*) er opført i bilag I til Konventionen om international handel med udryddelses-truede arter (CITES), som er gennemført i Fællesskabet ved Rådets forordning (EØF) nr. 3626/82. Dette indebærer, at eksport af dele og afledte produkter af denne art ikke er mulig til primært kommercielle formål, medmindre de var anskaffet inden medio 1981 (ikrafttrædelsestidspunktet for opførelsen af spermacethvalen i bilag I).

Der er derfor ikke noget incitament til at genoptage fangsten af denne hvalart.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 656/86

af Joaquim Miranda da Silva (COM — P)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(19. juni 1986)

(87/C 54/25)

Om: Fællesskabsstøtte til produktion af olivenolie

I henhold til akten om Portugals tiltrædelse af Fællesskabet indføres der fællesskabsstøtte til produktion af olivenolie i Portugal ved begyndelsen af første produktionsår efter tiltrædelsen (bind I, artikel 293).

Det vides imidlertid ikke, om Portugal allerede har modtaget den pågældende støtte, som skal gå gennem EUGFL, udviklingssektionen.

Kan Kommissionen oplyse, om det er rigtigt, at der endnu ikke er ydet støtte, og i bekræftende fald anføre grundene hertil? Kan den endvidere oplyse, hvilken støtte til produktion af olivenolie der er ydet andre lande i indværende år?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(29. september 1986)

I henhold til tiltrædelsesaktens artikel 293 yder Fællesskabet støtte til olivenolieproduktionen i Portugal fra begyndelsen af det første høstår efter tiltrædelsen, dvs. fra begyndelsen af høståret 1986/1987. Denne støtte vil blive finansieret af EUGFL, garantisektionen.

Det forhold, at Portugal endnu ikke har modtaget midler fra fonden til dette formål skyldes altså ikke en forsinkelse fra Kommissionens side, men derimod den i tiltrædelsesakten fastsatte tidsplan.

I første halvdel af 1986 udbetalte Kommissionen forskud på omkring 40 mio ECU til de producentlande, der var medlemmer inden udvidelsen den 1. januar 1986; disse udbetalinger vedrører høstårene forud for 1986/1987.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 660/86

at José Barros Moura (COM — P)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(19. juni 1986)

(87/C 54/26)

Om: Portugisisk »vinho verde«

I bulletin »Europe Verte«, nr. 214, som udgives af Kommissionen, defineres portugisisk »vinho verde« tekstuelst som »vin, fremstillet på grundlag af umodne druer«, hvilket er komplet forkert, fordi »vinho verde«, som produceres i et ganske bestemt område i den nordlige del af Portugal, fremstilles på grundlag af modne druer. Dens særlige egenskaber hidrører fra de klimatiske forhold og de vinstoksorter, der indgår i produktionen.

I betragtning af at denne definition udover at afspejle en fuldstændig, uforståelig og foruroligende uvidenhed om, hvorledes vindyrkning og vinfremstilling faktisk er i Portugal, kan have skadelige virkninger for den vigtige portugisiske eksportartikel, som »vinho verde«, der i den grad er påskønnet i hele verden, er, anmodes Kommissionen om at besvare følgende spørgsmål:

1. Agter Kommissionen at træffe foranstaltninger for at korrigere de forkerte oplysninger om »vinho verde« og således undgå eller rette op på de omtalte uheldige konsekvenser?
2. Hvilke foranstaltninger vil den i bekræftende fald træffe?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(7. oktober 1986)

Den tekst, som det ærede medlem henviser til, blev offentliggjort i »Landbrugets stilling i Fællesskabet — Rapport 1985«. På grund af den interesse, som offentligheden for det meste udviser for baggrundsartiklerne i dette dokument, besluttede Kommissionen at optage den omtalte artikel, »De landbrugsmæssige aspekter af Fællesskabets udvidelse med Spanien og Portugal« i serien »Det grønne Europa«, nr. 214. Det var Kommissionens hensigt kort at gøre rede for hovedtrækkene ved landbruget i Spanien og Portugal, før den gik over til nøjere at analysere virkningen af udvidelsen og de løsninger, som De Tolv havde valgt for at sikre en harmonisk indlemmelse af de nyankomne i EF-landbruget.

Beskrivelsen af de portugisiske vindistrikter indskrænkede sig til en opregning af de vigtigste produktionsområder for kvalitetsvin uden nogen analyse af vindyrkningen som sådan.

Hvad »Vinho Verde« angår, findes den anfægtede definition i størstedelen af litteraturen vedrørende portugisisk vindyrkning. Der er således helt tydeligt tale om en udbredt fejltagelse, som desværre går igen i den pågældende artikel.

Næste gang der udgives noget om vin i Europa og i særdeleshed, når der henvises til vinavl i Portugal, vil Kommissionen sørge for, at denne fejl, der består i at behandle »Vinho Verde« som værende fremstillet af druer, der ikke er tilstrækkeligt modne, berigtiges.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 677/86

af Louis Eyraud (S — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. juli 1986)

(87/C 54/27)

Om: Bestemmelse af priserne for lammekroppe

I Kommissionens nye forordning (EØF) nr. 1481/86 ⁽¹⁾ om bestemmelse af priserne for lammekroppe udelukkes udtrykkeligt importerede lam fra de repræsentative kategorier for bestemmelse af disse priser på markedet i Rungis.

Hvorledes er det i de andre medlemsstater, navnlig i Det forenede Kongerige, der aftager 88 % af Fællesskabets import fra New Zealand?

Hvorfor fastsættes der i forordningen ikke samme vægtgaffel for lam til bestemmelse af priserne, ligegyldigt i hvilken medlemsstat?

Hvorledes kan Kommissionen sikre sig, at de lammekroppe, der bruges til at bestemme priserne, ikke bliver udvalgt blandt de tungeste, der også er de relativt billigste? Havde det ikke været ønskeligt ud fra denne synsvinkel at fastsætte underkategorier for vægt og knytte dem til en repræsentativ koefficient, der ville kunne sikre et objektivt valg af referencekroppene?

⁽¹⁾ EFT nr. L 130 af 16. 5. 1986, s. 12.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(30. september 1986)

Ved den nye forordning (EØF) nr. 1481/86 ⁽¹⁾, der indeholder bestemmelser om harmonisering af metoden til registrering af priserne på markedet for fårekød, udelukkes importerede dyr fra denne prisregistrering i alle medlemsstaterne.

Dette har krævet en ændring for markedet i Rungis, hvor disse dyr hidtil var indbefattet; i de andre medlemsstater, således i Det forenede Kongerige, var denne kategori allerede udelukket, hvilket ikke gjorde nogen ændring nødvendig.

Kommissionen har ikke fundet det hensigtsmæssigt at fastsætte en enhedsvægtgaffel, for at der kan tages hensyn til betydelige forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til den gennemsnitlige slagtevægt for lam.

Kommissionen har ikke fundet det påkrævet, at der på nuværende stadium fastsættes EF-forskrifter for underkategorierne inden for vægtkategorierne; Kommissionen undersøger dog omhyggeligt, efter hvilke kriterier medlemsstaterne nationalt gennemfører vejningen for de forskellige underkategorier inden for vægtkategorierne, når en sådan vejning er nødvendig, dvs. når de noterede priser ikke allerede er det vejede gennemsnit for alle transaktionerne. Kommissionen har dog noteret sig det ærede medlems forslag og vil undersøge, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at gennemføre en EF-harmonisering af den repræsentative funktion af underkategorierne inden for vægtkategorierne; dette skal ske på baggrund af erfaringerne med den nye forordning (EØF) nr. 1481/86, der trådte i kraft den 2. juni 1986.

⁽¹⁾ EFT nr. L 130 af 16. 5. 1986, s. 12.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 686/86

af Carlos Robles Piquer (ED — E)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. juli 1986)

(87/C 54/28)

Om: Regulering af udnyttelsen af og handelen med trækul i Det europæiske Fællesskab

I den senere tid har man bemærket en væsentlig stigning i forbruget af trækul i Det europæiske Fællesskabs lande, navnlig for så vidt angår brugen heraf til madlavning på »grill« i fri luft.

Denne stigning har fremkladt en naturlig reaktion inden for produktion og salg af trækul, som derfor har visse uregelmæssigheder, både for så vidt angår levering af råvaren, træ, og balancen i pris mellem producenter og de mellemhandlere, som er beskæftiget med afsætningen heraf.

I forbindelse med den første reaktion har det fremkaldt en ujævn levering af træet, somme tider med en så hensynsløs fældning af træer, at det har fremkaldt en betydelig skade for miljøet og for den økologiske balance. For det andet har det fremkaldt en ulige udbyttedeling ved udnyttelse med et mærkbart tab for producenterne over for afsætningssektoren.

Kan Kommissionen for dette oplyse, hvad dens holdning er hertil, og om den mener, det er nødvendigt med en fællesskabsordning for at undgå de nævnte uregelmæssigheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(16. oktober 1986)

Kommissionen er ikke bekendt med de særlige vanskeligheder, som det ærede medlem henviser til, og den kan derfor ikke udtale sig om den påståede hensynsløse fældning af træer.

I sit nylige oplæg vedrørende skovbrug ⁽¹⁾ og i det supplerende memorandum har Kommissionen imidlertid behandlet sådanne emner som miljøskader forårsaget af skovrydning. I 1986-programmet er det også forudset, at der vil blive fremsat forslag om skovbrugsaktioner, som vil kunne omfatte foranstaltninger på dette område, hvis det findes hensigtsmæssigt.

Kommissionen kan ikke udtale sig om forholdet mellem fortjenesten i de enkelte led inden for trækulsindustrien, som er undergivet det frie markeds betingelser.

⁽¹⁾ Dok. KOM(86) 26 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 703/86

af Barbara Castle (S — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. juli 1986)

(87/C 54/29)

Om: Afsætning af vindestillater

Som svar på min skriftlige forespørgsel (EØF) nr. 2810/85 ⁽¹⁾ henviste Kommissionen til art. 40a og 41a i forordning (EØF) nr. 337/79 ⁽²⁾. Disse artikler fastsætter — i den ændrede form — udtrykkeligt, at afsætning af vindestillater i henhold til art. 39, 40 og 41 ikke må medføre forstyrrelse af markedet for alkohol og alkoholholdige drikkevarer i Fællesskabet.

Kan Kommissionen meddele:

1. på hvilket grundlag den mener, at fastsættelsen af minimumsprisen for afsætning ved licitation i henhold til forordning (EØF) nr. 139/86 ⁽³⁾ til ikke under de repræsentative markedspriser for alkohol af korn og priserne for vinalkohol i henhold til Fællesskabets destillationsforanstaltninger vil indebære, at ovennævnte forpligtelse om ikke at skabe forstyrrelse af markedet overholdes, i betragtning af at produktionsudgifterne for vinalkohol er omtrent tre gange så store som udgifterne til fremstilling af alkohol eller alkoholholdige drikkevarer af korn, og i betragtning af at henvisningen til priserne for vinalkohol er en henvisning til priser, hvortil der ydes støtte, og som derfor er kunstige,
2. om den agter at tage skridt til at undersøge, hvor stor en del af dette stærkt subventionerede destillat der videre-sælges til forbrugere som brændevin eller brandy eller som en bestanddel af disse produkter,
3. om den agter at foreslå yderligere ændringer til vinforordningerne for at sikre, at princippet om ikke at skabe forstyrrelse af markedet også gælder for afsætning af vindestillater, der sker ved frivillige eller forebyggende foranstaltninger (artikel 11, 12 og 15), og især for afsætning af destillater via medlemsstaternes agenturer,
4. om den kan sikre, at afsætning af vindestillater via medlemsstaternes agenturer ikke medfører konkurrencefordrejninger på eksportmarkeder uden for Fællesskabet til skade for producenter af andre konkurrerende alkoholholdige drikkevarer i Fællesskabet?

⁽¹⁾ EFT nr. C. 221 af 1. 9. 1986, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 19 af 25. 1. 1986, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
 (13. oktober 1986)

1. Ved den første vindestillation i EF i 1971 blev størrelsen af støtten til destillation fastsat under hensyntagen til markedspriserne for vinalkohol på det italienske marked. Siden da er det samme grundlag blevet anvendt.

Man må glæde sig over, at de således fastsatte priser på vinalkohol tilfældigt eller ej ligger på ca. samme niveau som priserne på kornalkohol, der fremstilles i EF. På denne måde kan ingen, selv subventioneret, vinalkohol direkte skade kornalkoholen.

2. Støtten til destillation ydes, hvad enten vinen forarbejdes til alkohol eller vinbrændevin. Støtten nedsættes dog, når det drejer sig om vinbrændevin.

3 og 4. Rådet besluttede, at klausulen om ikke at forstyrre markedet for alkohol og spiritusholdige drikkevarer, der fremstilles i EF, kun skulle gælde for salg af alkohol, der stammer fra obligatorisk destillation, og som EFs interventionsorganer ligger inde med. I denne forbindelse har Kommissionen netop fastsat gennemførelsesbestemmelserne for dette salg, der snart vil blive påbegyndt ⁽¹⁾. Afhængigt af resultaterne af det første salg vil Kommissionen og Rådet afgøre, om de nuværende regler skal ændres bl.a. af hensyn til de nationale interventionsorganers salg af alkohol og vinbrændevin, hvis afsætning endnu henhører under den nationale kompetence.

Kommissionen og Rådet vil vurdere de forstyrrelser, som dette nationale salg eventuelt kan påføre EFs salg, i forbindelse med de ekstraomkostninger, der følger heraf, og de ekstraomkostninger, der følger af en ændring af de bestående regler. De skal endvidere vurdere dette salgs eventuelle følger for de eksterne markeder bl.a. med hensyn til de øvrige spiritusholdige drikkevarer, der normalt udføres.

(1) EFT nr. 165 af 21. 6. 1986, s. 14. Forordning (EØF) nr. 1915/86.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 745/86
af Lambert Croux (PPE — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
 (2. juli 1986)
 (87/C 54/30)

Om: Anerkendelse af Limburg (Belgien) som udviklingszone; anerkendelsesperioden

Den 31. juli 1985 besluttede Kommissionen, at maksimumsbeløbet for offentlig støtte til investeringer kunne

ydes i provinsen Limburg, men at denne beslutning kun gjaldt for en periode på tre år, dvs. indtil 1988. Kommissionen begrundede sin beslutning med den økonomiske dynamik i provinsen og dens industrielle struktur, der må danne grundlag for, at Limburg ret hurtigt kan drage fordel af genopretningen af verdensøkonomien. På den anden side erkender Kommissionen, at der er stor arbejdsløshed og problemer inden for kulindustrien. Den erklærede da også, at den fortsat ville følge udviklingen i Limburg nøje.

På baggrund af den seneste økonomiske udvikling i Limburg kan det konstateres, at der siden 1984 ganske rigtigt har været tale om øgede investeringer og faldende arbejdsløshed, men at situationen inden for kulindustrien på den anden side er blevet vanskeligere. Af demografiske grunde er arbejdsløshedsprocenten fortsat høj, til trods for at udbuddet af beskæftigelse har været konstant stigende.

Derfor spørger jeg Kommissionen, om den ikke finder, at den periode, hvori der kan ydes maksimal investeringsstøtte, må forlænges og det straks med henblik på at stimulere investeringsklimaet på længere sigt.

Denne forlængelse bør også være afpasset efter det integrerede program for Limburg, som Kommissionen støtter, samt de fastsatte målsætninger for at fremme omstruktureringen og omstillingen inden for kulindustrien.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Sutherland
 (24. oktober 1986)

Kommissionen er klar over, at provinsen Limburg står over for problemer. Den analyse, der i 1985 blev foretaget af den socio-økonomiske situation i denne provins, viste, at problemerne var så alvorlige, at det var berettiget at yde støtte efter den højeste tilladte sats for Fælleskabets centrale regioner. Kommissionen mente dog, at situationen i denne provins kunne udvikle sig således, at det ikke i fremtiden ville være berettiget at yde støtte med en sådan intensitet. Kommissionen vedtog derfor, at der skulle foretages en ny socio-økonomisk analyse i 1988. Denne treårsperiode svarer til den periode, Kommissionen har fastsat med henblik på sin nye analyse af problemerne i en række regioner i andre medlemsstater.

Kommissionen ønsker ikke at nedsætte denne periode, da det ikke kan fastslås på grundlag af udviklingen i de socio-økonomiske indikatorer for blot et år ad gangen, om der fortsat er tale om strukturbestemte problemer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 770/86
 af Louis Eyraud (S — F)
 til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
 (4. juli 1986)
 (87/C 54/31)

Om: Uddannelse af kvalitetsinspektører

På et spørgsmål til en kvalitetsinspektør under et besøg på en dansk virksomhed, der eksporterer bacon, fik jeg det svar, at han var blevet uddannet »på stedet«, og at han oprindeligt var slagter.

Mener Kommissionen, at forbrugenes interesser er tilstrækkeligt varetaget under disse forhold?

Mener den, at kvalitetsinspektører kan være både dommere og »parter i sagen«?

Hvad påtænker den at gøre for at harmonisere uddannelsen af kvalitetsinspektører i alle medlemstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
 af Frans Andriessen
 (24. september 1986)

Kommissionen er af den opfattelse, at det på dette område er hensigtsmæssigt i højere grad at fæstne sig ved inspektørernes kvalifikationer end ved den virksomhed, som de tidligere har udøvet. I det pågældende tilfælde må det vel erkendes, at slagteerhvervet er en god praktisk uddannelse. Kommissionen sætter ikke spørgsmålstegn ved kvalifikationerne hos de inspektører, der kontrollerer baconkvaliteten i Danmark.

Det er Kommissionens opfattelse, at kvalitetsinspektørerne ikke både kan optræde som dommere og være involverede parter. Det ærede medlem fremlægger i det her omtalte tilfælde ingen oplysninger, hvoraf det fremgår, at dette er tilfældet.

Kommissionen har taget initiativ til en sådan harmonisering for produkter, for hvilke der findes fællesskabskvalitetsnormer. Der findes således i oksekødsektoren et fællesskabskontroludvalg sammensat af eksperter fra Kommissionen og medlemsstaterne. Dette udvalg sørger for, at Fællesskabets handelsklasseskema for slagtekroppe af voksent kvæg anvendes korrekt og ensartet ved regelmæssige besøg på slagterier og interventionscentre i alle medlemsstaterne. I øvrigt er der i frugt- og grønsagssektoren ved Rådets forordning (EØF) nr. 1319/85⁽¹⁾ indført kontrol med kvalitet og priser. Denne kontrol udføres af repræsentanter fra Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 137 af 27. 5. 1985, s. 39.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 773/86
 af Jean-Claude Pasty (RDE — F)
 (4. juli 1986)
 (87/C 54/32)

Om: En særlig interventionsforanstaltning for bageegnet blød hvede

Til forskel fra den praksis, der tidligere har været gældende, er der i Kommissionens forordning (EØF) nr. 400/86⁽¹⁾ med bestemmelser om den praktiske fremgangsmåde for særlig intervention vedrørende bageegnet blød hvede »a priori« fastsat grænser for medlemsstaterne for opkøb, blandt andet 1 mio tons for Forbundsrepublikken Tyskland og kun 200 000 tons for Frankrig.

I overensstemmelse med de således fastsatte lofter udgør Forbundsrepublikken Tysklands andel af de tilladte interventionsmængder 97,5 % af de rent faktisk leverede mængder og kun 11,8 % for Frankrigs vedkommende.

Mener Kommissionen i betragtning af disse tal ikke, at der på grund af forordning (EØF) nr. 400/86 nu sker en reel forskelsbehandling af EFs producenter af bageegnet blød hvede, og at dette er til skade for de franske producenter?

Mener Kommissionen ikke, at dette er i strid med artikel 7 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, ifølge hvilken »al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet, er forbudt«?

Den fælles ordning af markederne »bør« ifølge artikel 40 i traktaten »udelukke enhver form for forskelsbehandling af Fællesskabets producenter eller forbrugere«.

Ifølge EF-Domstolens faste praksis betyder princippet om ikke-forskelsbehandling, at ensartede situationer ikke behandles på forskellig måde, medmindre en skelnen kan begrundes helt objektivt. Markedspriserne for bageegnet blød hvede, udtrykt i procenter af interventionsprisen eller referenceprisen var ved vedtagelsen af forordning (EØF) nr. 400/86 i februar 1986 stort set de samme i alle medlemsstaterne. Repræsentanterne omtalte ikke nogen reel analyse af markedsforholdene, som kunne vise forskellige afsætningsmuligheder mellem landene.

Kan Kommissionen på baggrund heraf oplyse, hvilke relevante oplysninger der er lagt til grund for vedtagelsen af en sådan fremgangsmåde?

⁽¹⁾ EFT nr. L 45 af 22. 2. 1986, s. 22.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(3. oktober 1986)**

Forordning (EØF) nr. 400/86 om anvendelse af en særlig interventionsforanstaltning for bageegnet blød hvede blev vedtaget af Kommissionen efter en erklæring i juli 1985 i forbindelse med drøftelsen af landbrugspriserne for produktionsåret 1985/86 om, at den havde til hensigt at støtte markedet for bageegnet blød hvede, der havde visse egenskaber, indtil udgangen af produktionsåret 1985/86.

Efter gennemgang af markedssituationen for bageegnet blød hvede i de forskellige medlemsstater, lagersituationen og afsætningsforholdene fandt Kommissionen det rigtigt at træffe den pågældende foranstaltning i februar 1986 i form af nationale kontingenter, der fordeler sig således:

Forbundsrepublikken Tyskland	1 000 000 tons
Frankrig	200 000 tons
Det forenede Kongerige	50 000 tons
Italien	50 000 tons
Danmark	50 000 tons
Belgien	50 000 tons
Nederlandene	50 000 tons
Grækenland	50 000 tons
Luxembourg	2 000 tons

Med hensyn til de kontingenter, der er tildelt Forbundsrepublikken Tyskland og Frankrig, gik Kommissionens overvejelser især ud på mulighederne for afsætning af de lagre af blød hvede, der var i hver af medlemsstaterne.

Med hensyn til det kontingent, der er tildelt Frankrig, fandt Kommissionen på baggrund af dette lands udførselsmængde, at det var begrundet at begrænse de mængder bageegnet blød hvede, der kan gå til intervention, til de udførselsmuligheder, der findes ved udgangen af produktionsåret 1985/86 for at sikre en supplerende støtte for denne kornart.

Der skal over for det ærede medlem henvises til, at fastsættelsen af nationale kontingenter i forbindelse med særlige interventionsforanstaltninger ikke er noget nyt.

En særlig interventionsforanstaltning af denne slags blev således allerede truffet ved udgangen af produktionsåret 1982/83 i visse områder af Forbundsrepublikken Tyskland for en samlet mængde på 300 000 tons, i visse områder af Frankrig for en samlet mængde på 400 000 tons [forordning (EØF) nr. 1428/83] ⁽¹⁾ samt for Belgien [forordning (EØF) nr. 1427/83] ⁽¹⁾ og for Nederlandene [forordning (EØF) nr. 1403/83] ⁽²⁾, for mængder på henholdsvis 50 000 tons.

Endelig må det bemærkes, at forholdet mellem de mængder, der accepteres til intervention, og som der tilbydes, ikke kan betragtes som repræsentative for en faktisk markedssituation, da der i en ordning med forholdsmæssig fordeling af de tilbudte mængder er tale om, at tilbudene i vidt omfang overstiger de mængder, for

hvilke intervention er påkrævet, således at den enkelte erhvervsdrivende kan opnå den størst mulige mængde.

⁽¹⁾ EFT nr. L 145 af 3. 6. 1983.
⁽²⁾ EFT nr. L 143 af 2. 6. 1983.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 799/86
af Joaquim Miranda da Silva (COM — P)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(4. juli 1986)
(87/C 54/33)**

Om: Spanske fartøjers tunfiskeri i portugisiske farvande

Den portugisiske fiskeriflåde og tunforarbejdningsindustri befinder sig i en kritisk situation. Spanien og Portugal har ganske vist i længere tid ført forhandlinger om spanske fiskeres udnyttelse af de portugisiske farvande, men disse forhandlinger er aldrig blevet afsluttet på grund af de forudselige følger for de portugisiske interesser.

Jeg har med en vis undren og stor harme bemærket indholdet af Kommissionens forslag til Rådet om spanske tunfiskeres fiskeri i de portugisiske farvande, som truer de mest elementære portugisiske interesser. I denne forbindelse vides det ikke, om der er vedtaget nogen som helst form for modydelse til Portugal, det være sig i form af støtte til fiskeriflåden og den portugisiske industri eller foranstaltninger med henblik på en effektiv kontrol for at forhindre, at de vedtagne foranstaltninger bliver misbrugt i praksis.

På baggrund af ovenstående bedes Kommissionen besvare følgende:

Da der ikke findes nogen fornuftsmæssige kriterier, hvilke andre kriterier ligger der da til grund for udarbejdelsen og forelæggelsen for Rådet af et forslag, som i praksis vil medføre, at spanske fartøjer, som kan nå op på 400 i antal, kan drive tunfiskeri i portugisiske farvande, uden at der gives nogen modydelse, når det samtidig vides, at dette vil have katastrofale følger for Portugals interesser?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha
(15. oktober 1986)**

I artikel 352 i tiltrædelsesakten ⁽¹⁾ fastlægges betingelserne for, at fartøjer, der sejler under spansk flag, og som er registreret og/eller indskrevet i en havn beliggende i det område, hvor den fælles fiskeripolitik finder anvendelse, har adgang til de farvande under Portugals højhedsområde

eller jurisdiktion, der er omfattet af ICES og CECAF, indtil den 31. december 1995.

I stk. 6 er det fastsat, at antallet af fartøjer, der har tilladelse til samtidig at fiske efter albacore, fastlægges af Rådet efter forslag fra Kommissionen. Der er ikke i traktaten angivet kriterier for, hvordan der træffes afgørelse om dette antal. Det af Rådet fastsatte antal var baseret på den relative betydning af fiskeriaktiviteterne i de pågældende områder.

Den kontrolordning for spanske fartøjer, der fisker efter albacore i portugisiske farvande, som er forudset i artikel 352, blev væsentligt skærpet ved en specifik kommissionsforordning ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 302 af 15. 11. 1985, s. 23.

⁽²⁾ EFT nr. L 130 af 16. 5. 1986, s. 23.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 803/86

af Pol Marck (PPE — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. juli 1986)

(87/C 54/34)

Om: Import af Hilton-oksekød

Mener Kommissionen, at importen af Hilton-oksekød er i overensstemmelse med det netop vedtagne forbud mod import fra tredjelande af kød fra hormonbehandlede dyr?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(29. september 1986)

Rådets direktiv 85/649/EØF om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal virkning inden for husdyravl ⁽¹⁾ gælder for alle husdyr og for alt kød, der produceres i Fællesskabet eller indføres til Fællesskabet fra tredjelande. Medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for senest den 1. januar 1988 at efterkomme dette direktiv.

Inden den 1. januar 1988 vil Kommissionen rette henvendelse til Fællesskabets handelspartnere og anmode om, at der stilles garantier, som ikke er mere fordelagtige end dem, der er fastsat i Fællesskabets bestemmelser, med hensyn til udførslen af levende dyr og kød til Fællesskabet. Indtil der er truffet afgørelser efter disse henvendelser, vil medlemsstaternes egne bestemmelser for stoffer med hormonal virkning i forbindelse med indførsel fra tredjelande fortsat finde anvendelse under hensyntagen til EØF-traktatens generelle bestemmelser.

⁽¹⁾ EFT nr. L 382 af 31. 12. 1985, s. 228.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 815/86

af Frank Schwalba-Hoth (ARC — D)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande, forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(4. juli 1986)

(87/C 54/35)

Om: Fællesskabsvirksomheders levering af teknisk udstyr til kernekraftværket i Tjernobyl

Ekspllosionen i blok 4 på kernekraftværket i Tjernobyl har bl.a. givet anledning til udtalelser fra Parlamentet, Kommissionen og Rådet, hvori der også henvises til eventuelle tekniske mangler ved udstyret i den sovjetiske reaktor.

Udenrigsministrene bedes i denne forbindelse oplyse,

1. hvilke fællesskabsvirksomheder der har leveret udstyr til kernekraftværket i Tjernobyl?
2. hvilke andre sovjetiske kernekraftværker, der er udstyret med vestligt kontrol-, test- og alarmapparat?
3. hvorledes de vurderer det af vestlige virksomheder fremstillede kontrol-, test- og alarmapparats funktionsevne i forbindelse med eksplosionen i Tjernobyl den 26.4.1986?
4. hvilke konklusioner de er nået frem til, for så vidt angår den betydning, effektiviteten af det i Tjernobyl anvendte vestlige kontrol-, test- og alarmapparat kan få for vestlige kernekraftværkers drift?

Svar

(19. januar 1987)

Det europæiske politiske Samarbejde har ikke drøftet de spørgsmål, som det ærede medlem omtaler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 824/86

af Richard Balte (S — GB)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande, forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde.

(10. juli 1986)

(87/C 54/36)

Om: Iværksættelse af sydafrikanske angreb på nabostater for ulovligt besat område i Namibia

Er ministrene underrettet om, at sydafrikanske angreb for nylig på Botswana, Zambia og Zimbabwe fandt sted fra ulovligt besat område i Namibia, og har de enten samlet eller enkeltvis gjort sig forestillinger i denne sag? Kan de i bekræftende fald fremkomme med nærmere enkeltheder?

Svar

(16. januar 1987)

De Tolv har — især i de erklæringer, der blev udstedt den 22. maj og den 17. oktober 1986 — gjort det klart, at de er afgjorte modstandere af Sydafrikas angreb på nabolande. De fordømmer Sydafrikas ulovlige besættelse af Namibia og beklager, at bestræbelserne for at sikre Namibias uafhængighed inden for rammerne af De forende Nationers uafhængighedsplan for Namibia er gået i stå.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 828/86

af Jean-Pierre Cot (S — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. juli 1986)

(87/C 54/37)

Om: Den negative indvirkning af gennemførelsen af det store indre marked på visse former for told- og transitvirksomhed

Fællesakten fra Luxembourg omfatter en gennemførelse af det store indre marked.

Dette er nødvendigt for at tuldbyrde skabelsen af Fællesskabet, men vil samtidig få negative indvirkninger på beskæftigelsen i visse områder, som hovedsagelig lever af transitvirksomhed.

Byen Modane er et typisk eksempel herpå; den ligger i 1 000 m højde og er i vid udstrækning økonomisk meget afhængig af virksomhed forbundet med told- og politi-

kontrol, både hvad angår varer og personer. Nedlæggelse af denne virksomhed ville skabe en absolut nødsituation på de nuværende vilkår.

1. Kan Kommissionen oplyse, om den påtænker iværksættelse af foranstaltninger til overførelse til anden beskæftigelse af det ramte personale i form af tilvejebringelse af andre beskæftigelsesmuligheder?
2. Sidder Kommissionen inde med oplysninger om de foranstaltninger, som de nationale regeringer har truffet med samme mål for øje?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af lord Cockfield

(3. oktober 1986)

1. Kommissionen erkender, at det, når det indre marked er gennemført, vil betyde ophør af flere aktiviteter — både inden for offentlig administration og i private virksomheder — der er forbundet med visse former for kontrol og formaliteter ved grænserne mellem medlemsstaterne:

— Hvad angår toldvæsenet og andre administrationer ved disse grænser, vil en del af det berørte personale kunne opsuges, når kontrollen ved grænserne til tredjelande styrkes, men det er klart, at det problem, det ærede medlem nævner, kun vil kunne løses ved, at de pågældende tjenestemænd gradvis overføres til andre aktiviteter, som ikke har forbindelse med grænsepassage ved de pågældende grænser. Det er ikke Kommissionens opgave at gribe direkte ind i skabelsen af nye arbejdspladser for dem, der bliver ramt, men den finder, at en fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed som helhed vil have positive virkninger for økonomien i Fællesskabet. Kun en gennemførelse af det indre marked vil kunne sikre fremgang i fremtiden, med alt hvad det vil indebære for beskæftigelsen i almindelighed.

— Hvad erhvervslivet angår, ved Kommissionen fra sine kontakter med de berørte kredse, at disse har erkendt, at det er nødvendigt allerede nu at undersøge alle muligheder for spredning og omlægning af deres aktiviteter, og der er håb om, at de pågældende vil træffe de nødvendige foranstaltninger i tide.

2. Kommissionen har ikke de pågældende oplysninger, men den ønsker at benytte denne lejlighed til at understrege, at medlemsstaternes myndigheder og de berørte virksomheder ikke bør vente til 1992 med at tage problemet op. En gradvis formindskelse af den betydning, toldvæsenet og andre administrationer har ved grænserne mellem medlemsstaterne, vil helt svare til en gradvis gennemførelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i den hvidbog, som

Kommissionen offentliggjorde i juni 1985, og hvis målsætning Det europæiske Råd i Milano godkendte.

Der dyrkes normalt ikke færre end 17 champignonarter, og der er oprettet næsten 24 arbejdspladser i denne virksomhed, som allerede nu eksporterer en del af sin produktion til Frankrig.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 837/86
af Luc Beyer de Ryke (LDR — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(10. juli 1986)
(87/C 54/38)

Er Kommissionen underrettet om de metoder, som er udviklet af denne virksomhed med henblik på halvindustriel dyrkning af skovchampignoner?

Om: Udvikling af champignondyrkning
 I Barvaux sur Ourthe (Belgien), et område, som er velegnet til udvikling af substratmycelium og dyrkning af skovchampignoner, har en halvindustriel virksomhed påbegyndt dyrkning af champignoner.

Kan Kommissionen oplyse, hvor stor en mængde champignoner der årligt importeres til medlemsstaterne fra tredjelande, og om en udvikling af sådanne virksomheder i Fællesskabets ugunstigt stillede regioner ikke kunne være svaret på omstillingsproblemerne og på regionalpolitikens målsætninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(19. september 1986)

Kommissionen har ikke haft noget kendskab til, at der findes en sådan virksomhed i regionen Barvaux sur Ourthe, eller til de processer, den benytter til halvindustriel dyrkning af skovsvampe.

Med hensyn til indførsel af svampe henvises det ærede medlem til nedenstående tabel over de specificerede indførselsstatistikker for Fællesskabet i 1985. Den angiver den årligt indførte mængde af svampe såvel som de forskellige typer for konservering.

Produkt	Position i den fælles toldtarif	Mængder 1985 i t
— Friske svampe		
— champignons	07.01 Q I	2 565
— kantareller	07.01 Q II	2 819
— rørhatte	07.01 Q III	1 625
— Frosne svampe	ex 07.02 B	3 306
— Tørrede svampe og træfler	ex 07.04 B	4 035
— Svampe opbevaret i eddike	ex 20.01 C	318
— Svampe midlertidigt oplagret i saltage		
— dyrkede svampe	ex 07.03 E	5 730
— skovsvampe	ex 07.03 E	8 995
— Konserverede svampe		
— dyrkede svampe	20.02 A I	21 797
— skovsvampe	20.02 A II	230

Kommissionen ser med velvilje på alle forslag om initiativer, der tages, for at der i de ugunstigt stillede områder kan skabes eller udvikles produktiv virksomhed, navnlig sådanne, der som i det givne eksempel hviler på et allerede eksisterende grundlag.

Kommissionen kan i det omfang, den pågældende medlemsstat anmoder derom, i henhold til forordningen om oprettelse af Udvalget for Den europæiske Fond for Regionaludvikling yde finansiel støtte til sådanne initiativer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 853/86

af Amédée Turner (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. juli 1986)

(87/C 54/39)

Om: De tyske myndigheders offentliggørelse af en liste med angivelse af vines oprindelse

Kan Kommissionen oplyse, hvad den gør for at sikre, at de tyske myndigheder forelægger en liste med angivelse af vines oprindelse, som Kommissionen skal offentliggøre i overensstemmelse med forordningerne (EØF) nr. 2247/73 ⁽¹⁾, (EØF) nr. 1608/76 ⁽²⁾, (EØF) nr. 997/81 ⁽³⁾ og (EØF) nr. 1224/83 ⁽⁴⁾ og Kommissionens bemærkninger i sag (EØF) nr. 56/80?

Kan Kommissionen gøre rede for, hvorfor en sådan liste endnu ikke officielt er blevet offentliggjort af Kommissionen?

⁽¹⁾ EFT nr. L 230 af 18. 8. 1973, s. 12.

⁽²⁾ EFT nr. L 183 af 8. 7. 1976, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 106 af 16. 4. 1981, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 134 af 21. 5. 1983, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(6. oktober 1986)

Efter artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2247/73 har Kommissionen på grundlag af meddelelse fra medlemsstaterne, herunder også fra Forbundsrepublikken Tyskland, i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽¹⁾ offentliggjort en liste over kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder.

Efter artikel 10, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1608/76 har Kommissionen på grundlag af meddelelser fra medlemsstaterne i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽²⁾ offentliggjort den første liste over bordvine, der benævnes som »Landwein«, »vin de pays« eller »vino tipico«. Denne liste blev erstattet af en ny liste, der blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽³⁾. Denne liste indeholder også navnene på tyske landvine. Den blev offentliggjort i henhold til artikel 10, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 997/81, der i mellemtiden har erstattet forordning (EØF) nr. 1608/76.

Den i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1608/76 nævnte liste over indførte vine, der benævnes ved hjælp af en geografisk betegnelse, findes i bilag II til nævnte forordning. Eftersom den pågældende forordning blev erstattet af forordning (EØF) nr. 997/81, henvises der til sidstnævnte forordnings artikel 10, stk. 2, samt til bilag II.

Artikel 10, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 997/81 indeholdt i den oprindelige version en forpligtelse for producentmedlemsstaterne til senest ét år efter denne forordnings ikrafttræden at meddele Kommissionen listen over navnene på de geografiske enheder, der er mindre end et bestemt dyrkningsområde, og som anvendes til betegnelse af kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder. I denne bestemmelse hed det endvidere, at Kommissionen skulle offentliggøre de fra medlemsstaterne modtagne lister i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Med nyopfattelsen i artikel 10, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 997/81, jf.

forordning (EØF) nr. 1224/83, er medlemsstaternes forpligtelse til at tilstille denne liste bortfaldet. Kommissionen er heller ikke længere forpligtet til at offentliggøre disse lister. I syvende betragtning i forordning (EØF) nr. 1224/83 fastslås det, at der blev givet afkald på denne meddelelsespligt for at undgå, at de af Kommissionen offentliggjorte lister over kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder ikke blev yderligere kompliceret ved, at de kom til at indeholde navne på geografiske enheder, der sjældent eller overhovedet ikke blev anvendt.

⁽¹⁾ EFT nr. C 73 af 29. 3. 1976.

⁽²⁾ EFT nr. C 68 af 17. 3. 1978.

⁽³⁾ EFT nr. C 333 af 9. 12. 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 856/86

af Amédée Turner (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. juli 1986)

(87/C 54/40)

Om: Artikel 30-36 i traktaten vedrørende fri bevægelighed for vin

Mener Kommissionen ikke, at manglen på en liste med angivelse af vesttyske vines oprindelse, som Kommissionen skal offentliggøre i henhold til forordningerne (EØF) nr. 2247/73 ⁽¹⁾, (EØF) nr. 1608/76 ⁽²⁾, (EØF) nr. 997/81 ⁽³⁾ og (EØF) nr. 1224/83 ⁽⁴⁾ og i overensstemmelse med sine bemærkninger i sag 56/80, udgør en hindring for handelen som fastsat i artikel 30-36 i Rom-traktaten?

Kan Kommissionen angive, hvilke juridiske betragtninger der ligger til grund for dens konklusion?

⁽¹⁾ EFT nr. L 230 af 18. 8. 1973, s. 12.

⁽²⁾ EFT nr. L 183 af 8. 7. 1976, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 106 af 16. 4. 1981, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 134 af 21. 5. 1983, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(6. oktober 1986)

Kommissionen har allerede i svaret på skriftlig forespørgsel nr. 853/86 ⁽¹⁾ meddelt det ærede medlem, at den efter forordning (EØF) nr. 2247/73, (EØF) nr. 1608/76 og (EØF) nr. 997/81 foreskrevne offentliggørelse af lister med navnene på geografiske enheder, der anvendes til benævnelse af vin, er efterkommet. Herefter står det spørgsmål

tilbage, om manglende offentliggørelse af listerne må anses som en handelshindring.

(1) Se side 25 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 858/86
af Pol Marck (PPE — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(10. juli 1986)
(87/C 54/41)

Om: Indførslen af gæs og ænder

Kan Kommissionen oplyse,

1. hvor stor indførslen af gæs og ænder til EF har været i 1984, 1985 og 1986?
2. fra hvilke tredjelande denne indførsel kom,
3. hvor stor en procentdel EF-produktion af gæs udgør af gåseleverproduktionen, og
4. hvilke forholdsregler der træffes for at kontrollere og forbyde indførslen fra østbloklandene efter Tjernobylykken?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(2. oktober 1986)

1. og 2. — I 1984, 1985 og 1986 var importen af gæs således:

1984 ⁽¹⁾ 14 203 tons, heraf 14 024 tons (99 %) fra statshandelslandene ⁽³⁾

1985 ⁽¹⁾ 12 795 tons, heraf 12 676 tons (99 %) fra statshandelslandene ⁽³⁾

1986 ⁽²⁾ 404 tons, heraf 396 tons (98 %) fra statshandelslandene ⁽³⁾

I 1984, 1985 og 1986 var importen af ænder således:

1984 ⁽¹⁾ 9 942 tons, heraf 9 563 tons (96 %) fra statshandelslandene ⁽³⁾

1985 ⁽¹⁾ 9 476 tons, heraf 9 409 tons (99 %) fra statshandelslandene ⁽³⁾

1986 ⁽²⁾ 1 786 tons, heraf 1 634 tons (92 %) fra statshandelslandene ⁽³⁾

3. Kommissionen har ingen statistikker over EF-produktionen af lever af overfedede gæs. Det kan oplyses, at Frankrig, som er den største EF-producent, har en årlig produktion af lever af overfedede gæs på omkring 650 tons.

4. Som følge af Tjernobyli-katastrofen har Rådet og Kommissionen udstedt nedenstående forordninger:

a) Rådets forordning (EØF) nr. 1388/86 af 12. maj 1986 ⁽⁴⁾, hvorved importen af bl.a. levende og slaget fjerkræ blev suspenderet indtil den 31. maj 1986.

b) Rådets forordning (EØF) nr. 1707/86 af 30. maj 1986 ⁽⁵⁾, der, samtidig med at den vedrører ophævelse af forordning (EØF) nr. 1388/86, også påbyder, at importen af varer i traktatens bilag II skal underkastes kontrol med henblik på at konstatere, hvorvidt maksimumsgrænseværdierne for radioaktivitet fastsat i nævnte forordning overholdes.

c) Kommissionens forordning (EØF) nr. 1762/86 af 5. juli 1986 ⁽⁶⁾, hvorved der fastsættes gennemførelsesbestemmelser til den rådsforordning, der er omhandlet ovenfor under b), især for så vidt angår de nærmere kontrolbestemmelser om udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen.

⁽¹⁾ 12 måneder.

⁽²⁾ Foreløbig 5 måneder.

⁽³⁾ Især Polen, Ungarn, Tjekkoslaviet, Bulgarien og Rumænien.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 127 af 13. 5. 1986, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 146 af 31. 5. 1986, s. 88.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 152 af 6. 6. 1986, s. 41.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 861/86
af Lambert Croux (PPE — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(10. juli 1986)
(87/C 54/42)

Om: Europæisk konkursret

I Kommissionens hvidbog om gennemførelsen af det indre marked inden 1992 nævnes der intet om, hvorvidt der er planer om at udarbejde en europæisk konkursret eller at harmonisere den nationale lovgivning herom.

Kan Kommissionen oplyse,

1. om det ikke er dens opfattelse, at sådanne foranstaltninger er ønskelige, og
2. om den har til hensigt at tage initiativer i så henseende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
(1. oktober 1986)

1. I 1970 forelagde Kommissionen medlemsstaterne et udkast til konvention om konkurs, akkord og tilsvarende bobehandlinger, baseret på EØF-traktatens artikel 220. Dette udkast har været drøftet i et udvalg med deltagelse af eksperter fra henholdsvis medlemslandene og Kommissionen. På grundlag af dette arbejde og efter Fællesskabets udvidelse i 1973 forelagde Kommissionen den 23. november 1980 Rådet et nyt udkast til konkurskonvention. Under henvisning til den seneste udvikling, der har fundet sted med hensyn til konkurslovgivningen har visse medlemslande rejst indvendinger over for denne konvention, der — eftersom den er baseret på EØF-traktatens artikel 220 — er

forhandlet i overensstemmelse med de klassiske regler, der finder anvendelse i forbindelse med international offentlig ret.

2. Man skal henvise det ærede medlem til den udtalelse, som Kommissionen den 10. december 1981 ⁽¹⁾ afgav vedrørende dette nye udkast.

⁽¹⁾ EFT nr. L 391 af 31. 12. 1981, s. 23.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 872/86

af Ray Mac Sharry (RDE — IRL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. juli 1986)

(87/C 54/43)

Om: Mælkeforbruget

Kan Kommissionen give detaljerede oplysninger om det anslåede mælkeforbrug pr. person i de enkelte medlemsstater i perioden 1975-1985, og kan den analysere udviklingen i forbruget fra sødmælk til mælk med et lavt fedtindhold i den samme periode?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(30. september 1986)

Udviklingen i forbruget af konsummælk, herunder komælk, pr. forbruger i de enkelte medlemsstater og Fællesskabet som helhed i perioden 1976-1984 er vist nedenfor. Der foreligger ingen tal for 1975 og 1985.

	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984
EUR-10	—	—	—	—	91,2	94,0	94,7	94,0	93,4
EUR-09	97,5	95,4	94,9	95,0	94,6	95,4	95,9	95,2	94,6
D	77,8	73,3	73,5	73,6	71,8	74,3	74,7	76,0	74,1
F	81,1	82,0	79,1	82,9	83,8	82,7	84,0	84,7	87,4
I	74,5	77,3	80,1	79,9	80,2	84,2	86,3	81,4	79,7
NL	120,4	111,6	111,5	109,1	109,4	108,7	109,8	110,6	107,9
BLØU	77,4	75,5	74,5	74,5	77,2	77,0	75,7	76,3	75,9
UK	145,4	140,0	137,9	135,7	134,0	132,2	130,1	129,1	127,8
IRL	206,3	199,3	194,0	190,6	187,3	186,5	191,5	189,6	196,3
DK	136,4	137,0	139,5	138,2	139,6	141,5	144,4	145,5	144,2
GR	—	—	—	—	—	55,0	61,8	62,6	63,5

Kommissionen har ikke detaljerede statistikker over alle de forskellige former for konsummælk og/eller mælkeprodukter i alle medlemsstater. Der foreligger imidlertid statistikker over mejeriernes produktion af konsummælk, enten i form af sødmælk (minimumsindhold af fedt 3,5 %), delvis skummet mælk (fedtindhold 1,5 % — 1,8 %) og skummetmælk (maksimumsindhold af fedt 0,3 %). I EUR-9 steg den samlede produktion af disse former for konsummælk næsten 13 % i perioden 1973-1984. Denne samlede stigning afspejler en ændring for sødmælk på -10 %, for delvis skummet mælk på +160 % og for skummetmælk på +70 % i den pågældende periode. Det er imidlertid vigtigt at mærke sig, at der som helhed er tale om en stagnation for disse produkters vedkommende, og at stigningen i produktionen af produkter med mindre fedtindhold mængdemæssigt ikke har kunnet opveje nedgangen i produktionen af sødmælk. Der registreres væsentlige forskelle i udviklingen i de enkelte medlemsstater. I Forbundsrepublikken Tyskland faldt mængden af sødmælk med 20 % i perioden 1973-1977, men steg atter med over 29 % i perioden 1977-1985 og er således større end før. I sidstnævnte otteårsperiode stagnerede Tysklands produktion af delvis skummet mælk, medens produktionen af skummetmælk faldt med 60 %.

Tendensen i Frankrig afviger meget fra tendensen i Forbundsrepublikken Tyskland, da produktionen af sødmælk faldt med 36 % i perioden 1973-1985, medens produktionen af delvis skummet mælk steg med 220 % og nu tegner sig for 66 % af den samlede produktion af sødmælk, delvis skummet mælk og skummetmælk mod kun 31 % i 1973. I Frankrig var produktionen af skummetmælk forholdsvis konstant indtil 1981, men har siden da udvist en svagt stigende tendens.

I Italien var der en brat stigning i den samlede produktion af disse former for mælk i halvfjerdsenerne (næsten 50 %), men den har været for nedadgående i de sidste tre eller fire år. I 1983 tegnede sødmælk sig for 62 % af den samlede produktion, medens delvis skummet mælk og skummetmælk tegnede sig for henholdsvis 34 % og 4 %. I 1984 var produktionen af sødmælk faldet til mindre end 55 %, medens produktionen af delvis skummet mælk var steget til mere end 40 %.

I Nederlandene har der været en klar tendens til nedgang i produktionen af sødmælk og stigning i produktionen af delvis skummet mælk, medens skummetmælk, der kun tegner sig for 2 % af den samlede produktion, er faldet med 60 % siden 1973. Produktionen af delvis skummet mælk tegnede sig således for 49 % af den samlede produktion mod kun 18 % i 1973.

Både i Belgien og Luxembourg var der i den pågældende periode en moderat stigning i produktionen af disse former for mælk på gennemsnitlig ca. 1 % om året, og det skyldtes en øget produktion af delvis skummet mælk, en nedgang i produktionen af sødmælk og en forholdsvis stabil produktion af skummetmælk. Sidstnævnte produkt har ingen større betydning i Luxembourg, men har en markedsandel på ca. 10 % i Belgien.

I Det forenede Kongerige har der generelt været tale om en produktionsnedgang på gennemsnitlig mindre end 1 % om året. Delvis skummet mælk har kun figureret i produktionsstatistikkerne siden 1984, og har medført en nedgang i produktionen af sødmælk. Skummetmælk er ikke af større betydning i Det forenede Kongerige ifølge de foreliggende statistikker.

I Irland sker der en stigning i mælkesektoren som helhed, medens der ifølge statistikkerne ikke produceres delvis skummet mælk. Skummetmælk tegner sig for ca. 3 % af den samlede produktion.

I Danmark lå den samlede produktion af de pågældende tre produkter 12 % over produktionen i 1973. Den relative betydning af delvis skummet mælk er imidlertid steget, og det er gået ud over produktionen af sødmælk. Heroverfor kan man fremføre, at produktionen af delvis skummet mælk har forhindret en forøgelse af produktionen af skummetmælk.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 874/86
af Ray Mac Sharry (RDE — IRL)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
 (14. juli 1986)
 (87/C 54/44)

Om: Smørlagre

Fællesskabets overskudslagre rummer nu 1 050 000 tons smør, som hurtigt bliver gammelt og forringes kvalitetsmæssigt.

Disse lagre bidrager i høj grad til budgetomkostningerne for den fælles landbrugspolitik.

Den mest alvorlige følge af eksistensen af dette overskud er, at markedspriserne for smør undermineres i truende grad.

Vil Kommissionen derfor omgående alvorligt overveje at afvikle dette smøroverskud ved at sælge det billigt til forbrugerne, og ved at lade ældre lagre, som er uegnet til menneskeføde, omdanne til fedt og sælge det til dyrefoder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
 (8. oktober 1986)

Kommissionen forelagde den 21. maj 1986 Rådet et forslag til forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 2990/82 om salg af smør til nedsat pris til personer, der får socialhjælp⁽¹⁾, med henblik på at forhøje støtten fra 25 % til 50 % af smørprisen og øge foranstaltningens rækkevidde. Rådet har indledt behandlingen af forslaget.

Senere, den 30. juli 1986, vedtog Kommissionen forordning (EØF) nr. 2409/86⁽²⁾ om salg af det ældste interventionsmør (tre år og mere), som ikke kan anvendes til direkte konsum, med henblik på at anvende smørret i foderblandinger.

Disse to foranstaltninger ligger i forlængelse af andre foranstaltninger, som Kommissionen allerede har iværksat med gunstigt resultat, og som vedrører salg af koncentreret smør til køkkenbrug [forordning (EØF) nr. 3143/85⁽³⁾], udvidelse af salget af nedsat smør til også at gælde mindre virksomheder, der fremstiller konditor- og bagerivarer [forordning (EØF) nr. 3376/85⁽⁴⁾] og salg af interventionsmør til eksport [forordning (EØF) nr. 765/86⁽⁵⁾]; nævnte foranstaltninger har allerede som helhed gjort det muligt at afsætte over 150 000 tons smør yderligere i forhold til den tidligere ordning.

(1) Dok. KOM(86) 218 endelig udg.

(2) EFT nr. L 208 af 31. 7. 1986, s. 29.

(3) EFT nr. L 298 af 12. 11. 1985, s. 9.

(4) EFT nr. L 321 af 30. 11. 1985, s. 62.

(5) EFT nr. L 72 af 15. 3. 1986, s. 11.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 880/86
af Horst Seefeld (S — D)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(14. juli 1986)
(87/C 54/45)

Om: Forhandlingerne med Østrig på transportområdet

I Rådets pressemeddelelse af 14. november 1985 oplyses det, at Rådet har tilsluttet sig Kommissionens forslag til rammerne for forhandlingerne med Østrig om en forbedring af samarbejdet i forbindelse med jernbanetransport og kombineret transport over Alperne.

1. Hvilke drøftelser har Kommissionen (hhv. dens tjenestemænd) sidenhen ført
  - a) på Kommission-regeringsplan,
  - b) med de pågældende jernbaneselskaber og selskaber, der udfører kombineret transport?
2. Hvilke resultater har disse drøftelser ført til i de enkelte tilfælde?
3. På hvilke punkter er der allerede opnået enighed? Hvilke punkter er endnu udestående? Hvornår kan de forventes færdigbehandlet?
4. Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet for at kunne bidrage til finansieringen af infrastrukturprojekter til forbedring af transitten gennem de østrigske Alper? Hvilke projekter er der allerede indgået aftaler med Østrig om? Hvor stort er Fællesskabets bidrag, hhv. dets andel i de samlede omkostninger?
5. Den østrigske presse bebrejder Kommissionen manglende forståelse for Østrigs særlige problemer med hensyn til transitten, hhv. en manglende indsats. Hvordan forklarer Kommissionen disse bebrejdelser?
6. I den tyske presse har forbundstrafikminister Dollinger og statssekretær Bayer fremsat ytringer i retning af, at større forståelse og finansiel støtte fra EF til Østrig havde bevirket, at problemer i form af forbud mod natkørsel osv. i dette land var undgået. Hvordan vurderer Kommissionen disse udtalelser?
7. Hvad agter Kommissionen navnlig at gøre for at gennemføre de opgaver, den fik pålagt den 5. juni 1986 af rådsformandskabet under det fælles møde med trafikministrene fra Østrig, Italien og Forbundsrepublikken Tyskland?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis
(9. oktober 1986)

1 til 3. og 7. Efter at Rådet havde godkendt Kommissionens forslag til rammerne for forhandlinger med Østrig om samarbejdet i forbindelse med jernbanetransport, kombineret transport og infrastrukturer, har Kommissionen ført forhandlingerne op på politisk plan for sammen med de østrigske myndigheder at få fastlagt en bilateral rammeaftale.

På mødet den 5. juni 1986 i Bonn mellem transportministrene fra Forbundsrepublikken Tyskland, Østrig, Italien og Nederlandene, som lededes af såvel Rådets formandskab og af det kommissionsmedlem, der bl.a. er ansvarlig for transportområdet, lykkedes det at fastlægge en sådan ramme for samarbejdet, der kort kan skitseres som følger:

- Der vil inden for kort tid blive iværksat forhandlinger mellem Fællesskabet, repræsenteret ved Kommissionen, og Østrig om spørgsmålet om samarbejde på området for kombineret transport, jernbanetransport og udvikling af infrastrukturer.
- Disse forhandlinger vil foregå på politisk plan i form af halvårslige møder mellem Kommissionen, Rådets formandskab og Østrigs transportminister, og om nødvendigt med deltagelse af den schweiziske transportminister, og de vil blive forberedt af eksperter.
- Rådet vil med regelmæssige mellemrum få tilstillet rapporter om, hvor langt man er nået med de tekniske og politiske drøftelser.
- Kommissionen vil drage omsorg for, at problemerne omkring transittrafikken over Alperne også behandles under Fællesskabets drøftelser af dets infrastrukturprogram.
- I den udstrækning, det er muligt og gennemførligt, vil repræsentanter for Kommissionen deltage som observatører i alle de fora, hvor man drøfter spørgsmålet om en forbedring af trafikforholdene over Alperne.
- Den europæiske Transportministerkonference (CEMT) bør tjene som et passende bredt forum for drøftelserne om transitproblemer og om trafikken tværs over Alperne.

Kommissionen er for tiden i færd med at udarbejde et debatoplæg, der skal drøftes med Østrig, tillige med en liste over de emner, der bør indgå i drøftelserne. For så vidt angår tidsplanen, regner Kommissionen med, at der i løbet af efteråret vil finde drøftelser sted på ekspertplan med de østrigske myndigheder samt myndighederne i de andre involverede lande, med jernbaneselskaberne og med de virksomheder, der udfører kombineret transport over Alperne. Disse drøftelser bør være en forløber for de forhandlinger på politisk plan, der vil finde sted kort tid senere.

Drøftelserne bør være centreret om følgende punkter:

- resultaterne af det bestående trepartssamarbejde mellem Østrig, Forbundsrepublikken Tyskland og Italien

— alle problemer omkring transporten over Alperne med jernbane og mulighederne for at fremme jernbanetransporten samt den kombinerede transport.

4. I Kommissionens meddelelse af 27. juni 1986 til Rådet om et »Transportinfrastrukturprogram på mellemlang sigt«⁽¹⁾ har den bl.a. foreslået en modernisering af adgangsforbindelser til transitinfrastrukturer, anlagt af tredjelande — især Østrig, Schweiz og Jugoslavien, som benyttes til en væsentlig del af Fællesskabets trafik, f.eks. Brenner- og Tauern-jernbaneforbindelserne. Udbygningen af omkørselsruter og mulighederne for at fremme trafikken over Alperne i form af finansielle bidrag til infrastrukturprojekter i disse regioner afhænger nu af en rådsbeslutning og af en rimelig gennemførelse af dette program.

5 og 6. Kommissionen er ikke bekendt med de af det ærede medlem omtalte artikler. Det ærede medlem er uden tvivl klar over, at Kommissionen har gjort en indsats for at opnå forhandlingsdirektiver, der sætter den i stand til at forhandle med Østrig om en samarbejdsaftale på transportområdet, men at Rådet ikke har set sig i stand til at vedtage direktiver, som Østrig vil kunne acceptere som forhandlingsbasis. En sådan enighed om samarbejdet ville have gjort det muligt at foretage en samlet behandling af de bestående problemer på dette område og dermed undgå en lang række vanskeligheder.

⁽¹⁾ Dok. KOM(86) 340 endelig udg.

med at de kan påføre infektionssygdomme, som f.eks. gennem botulismebakterien, der ikke ødelægges under bestrålingen.

Hvilke råd kan Kommissionen give i denne sag? Foretrækker den ikke, at bestråling af fødevarer standses, indtil der har været lejlighed til at gennemføre en omfattende undersøgelse på fællesskabsplan? Er Kommissionen enig i, at der kan opstå problemer i et fælles marked for fødevarer og fødevarereprodukter, hvis nogle stater tillader bestråling af fødevarer og andre ikke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af lord Cockfield

(28. oktober 1986)

Kommissionen finder det forståeligt, at der fra en del af offentlighedens side gives udtryk for bekymring for, at levnedsmidler kan blive underkastet ioniserende stråling. Kommissionen har til hensigt, således som det fremgår af hvidbogen om gennemførelsen af det indre marked⁽¹⁾, inden 1988 at fremsætte egnede forslag til bestrålingslovingen, således at der kan blive tilvejebragt en løsning på de af det ærede medlem påpegede problemer i forbindelse med, at nogle lande tillader bestråling af levnedsmidler, medens en sådan behandling fortsat er forbudt i andre lande. Kommissionen har rådført sig med Den videnskabelige Komité for Levnedsmidler for på videnskabeligt grundlag at blive bedre orienteret om disse emner. Komiteen har afsluttet sit arbejde, og dens rapport er i øjeblikket ved at blive klargjort til offentliggørelse.

⁽¹⁾ Dok. KOM(85) 310 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 885/86

Richard Cottrell (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. juli 1986)

(87/C 54/46)

Om: Bestråling af fødevarer

Flere af medlemsstaternes regeringer overvejer forslag om at tillade bestråling af fødevarer med cobalt-60-gammastråling. Blandt disse er Det forenede Kongerige, hvor der findes planer om et forsøgsanlæg, og Belgien, hvor et sådant anlæg allerede er i funktion. Formålet med bestrålingen synes at være at forlænge den tid, som fødevarer, navnlig grønsager, fjerkræ og fisk, kan ligge i forretningerne. Der er naturligvis en del uro i offentligheden, idet folk frygter, at de kommer til at indtage »radioaktive fødevarer«. Videnskaben har rent faktisk delte meninger i denne sag, ikke mindst fordi visse fødevarer, f.eks. fisk, kan bevare et frisk udseende, samtidig

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 893/86

af Thomas Raftery (PPE — IRL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. juli 1986)

(87/C 54/47)

Om: Udkæring af kød til konsum

1. Er Kommissionen klar over de enorme forskelle, der er i, hvorledes kødet skæres i de forskellige medlemsstater, et forhold der hovedsagelig skyldes forskellige slagtetraditioner?

2. Kan Kommissionen i givet fald foreslå en måde, hvorpå den deraf følgende forvirring blandt rejsende kan afhjælpes, således at man samtidig respekterer fagets traditioner i de forskellige medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Frans Andriessen***(19. september 1986)*

1. I mange generationer har faguddannede slagtere udviklet og udnyttet deres færdighed i at opskære og behandle slagtekroppe for at klare vanskeligheder med hensyn til forskelle i slagtekroppenes vægt og kvalitet, så regionale og sågar lokale forbrugerønsker efterkommes. Som følge deraf opviser de vigtigste udskæringer af oksekød, lammekød, svinekød og kalvekød, der udstilles og sælges af detailhandlere i de forskellige medlemsstater, forskelle i sammensætning, vægt, størrelse og udseende. Betegnelsen for udskæringer i detailleddet er også meget forskellig, ikke blot fra medlemsstat til medlemsstat, men også inden for én og samme medlemsstat. I Det forenede Kongerige er der f.eks. ca. 30 navne for den oksekødsudskæring, der er bedst kendt som »thick flank«, »top rump« eller »bed of beef«.

2. Det er Kommissionens opfattelse, at det på grund af forskellene i opskæringsmetoder og betegnelser i Fællesskabet ville være praktisk talt umuligt at indføre fælles markedsføringsnormer for kød i detailleddet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 900/86**af Thomas Raftery (PPE — IRL)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(14. juli 1986)**(87/C 54/48)*

Om: Retten til fri bevægelighed

Vil Kommissionen fremlægge nærmere oplysninger om, i hvilken udstrækning borgere eller indbyggere i følgende områder har ret til fri bevægelighed inden for Fællesskabet?

- Øen Man
- Kanaløerne
- Gibraltar
- Ceuta
- Melilla
- Andorra
- Monaco
- San Marino
- Vatikanet.

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Jacques Delors***(30. september 1986)*

I henhold til EØF-traktatens artikel 227, stk. 4, finder traktatens bestemmelser vedrørende arbejdskraftens frie bevægelighed, etableringsretten og tjenesteydelser anvendelse på Gibraltar.

I henhold til artikel 25 i tiltrædelsesakten af 1985 gælder de samme bestemmelser for Ceuta og Melilla i samme omfang som for Kongeriget Spaniens europæiske territorier.

Ovennævnte bestemmelser gælder ikke for Andorra, Monaco, San Marino og Vatikanet, der regnes for tredjelande.

Bestemmelserne gælder heller ikke for øen Man og Kanaløerne, på hvilke EØF-traktaten i henhold til traktatens artikel 227, stk. 5, litra c), kun finder anvendelse i det omfang, der er anført i protokol nr. 3, der indgår som bilag i tiltrædelsesakten af 1972. Denne protokol omfatter imidlertid ikke de pågældende områder; i artikel 2 i protokollen står det tydeligt anført, at statsborgere fra disse områder ikke nyder godt af fællesskabsbestemmelserne vedrørende fri bevægelighed for personer og tjenesteydelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 912/86**af Marijke Van Hemeldonck (S — B)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(14. juli 1986)**(87/C 54/49)*

Om: Tilskud til biavl

Kan Kommissionen oplyse, hvor store beløb der ydes om året i EF-tilskud til fremme af den belgiske biavl, og hvem der modtager disse tilskud?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Frans Andriessen***(30. september 1986)*

Til biavl er der for øjeblikket opført bevillinger på to konti på budgettet.

På den første er der som led i forbedring af landbrugsstrukturerne, generelle fælles foranstaltninger, landbrugsmiljø, under ét opført en bevilling på ca. 375 000 ECU for 1986-1988 til finansiering af forskningsprogrammer med henblik på udryddelse af varroatoze. Et af disse programmer vedrører Belgien og har givet anledning til en forskningskontrakt, der finansieres over disse bevillinger.

Den anden, dvs. konto 3 815, blev indført i 1986 af Europa-Parlamentet med henblik på ved forskellige aktioner at bidrage til udryddelsen af varroatoze. Denne konto figurerer på det budget, som budgetmynighederne for nylig har godkendt. Bevillingen er på 500 000 ECU for 1986, og Kommissionens tjenestegrene behandler for

øjeblikket en række gennemførelsesbestemmelser med henblik på anvendelsen af denne bevilling.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 918/86

af **Dominique Baudis (PPE — F)**
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(14. juli 1986)
(87/C 54/50)

Om: Dyrkning af sorghum

Hvad er Kommissionens syn på den fremtidige dyrkning af sorghum, når den sænker prisen til den pris, der garanteres for byg, selv om sorghum er en substitutionsafgrøde (for solsikke)?

Frygter den ikke, at manglende fastholdelse af prisen for substitutionsafgrøder vil afholde producenterne fra ethvert forsøg på dyrkning heraf i fremtiden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af **Frans Andriessen**
(16. oktober 1986)

Rådets afgørelser vedrørende priserne og de dertil knyttede foranstaltninger i kornsektoren for produktionsåret 1986/87 blev truffet med henblik på løsning af de mange problemer, der skyldes de strukturbetingede overskud i denne sektor.

For at forbedre foderkorns konkurrencedygtighed på Fællesskabets marked og begrænse budgetomkostningerne til politikken besluttede Rådet blandt andet foranstaltninger for at tilpasse interventionspriserne på sorghum til priserne for blød foderhvede, rug og byg.

Rådet sigter mod, ved at betragte kornproblemet samlet ved denne foranstaltning, at forbedre forholdet mellem udbud og efterspørgsel på EF-markedet for foder.

Dertil kommer, at sorghum ikke almindeligvis betragtes som et klart substitut for solsikke, eftersom indholdet af protein og olie i de to produkter er stærkt forskelligt, da sorghum jo er en kornart.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 938/86

af **José Barros Moura (COM — P)**
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(16. juli 1986)
(87/C 54/51)

Om: Portugisiske tjenestemænd i fællesskabsinstitutionerne

Efter Portugals tiltrædelse af Fællesskabet må en række stillinger i de forskellige institutioner besættes med portugisiske tjenestemænd.

At dette endnu ikke er sket, nu hvor der er gået henved 6 måneder siden tiltrædelsen, er meget mærkbart og skadeligt for tjenestegrene såsom oversættelse og tolkning samt inden for de administrative og tekniske grene.

I Portugal er man stærkt forurologet over den langsomhed, hvormed der ansættes portugisere, og usikker med hensyn til kriterierne for adgang eller afvisning, idet mange er blevet skuffet i deres store forventninger, og der er fremsat påstand om politisk favorisering i forbindelse med regeringsprotegerede kandidater.

På baggrund heraf bedes Kommissionen besvare følgende:

1. Hvor mange udvælgelsesprøver er der afholdt, hvor mange og hvilken slags stillinger skulle besættes, og hvor mange ansøgere fik adgang til disse udvælgelsesprøver?
2. Hvilke kriterier gælder der for udvælgelse eller afvisning?
3. Hvorledes er de ansatte tjenestemænds ansættelsesforhold (art og varighed heraf)?
4. Hvilke stillinger mangler at blive besat med portugisere i de forskellige institutioner, og hvilken tidsplan er der fastsat for afholdelse af de pågældende udvælgelsesprøver og ansættelse af de personer, der består?
5. Kan Kommissionen udarbejde en oversigt med navnene på alle portugisiske tjenestemænd, deres kategori, arten af deres ansættelsesforhold og af det arbejde, de udfører?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af **Henning Christophersen**
(22. oktober 1986)

1. I løbet af de første ni måneder efter Portugals og Spaniens tiltrædelse har Kommissionen bekendtgjort 24 meddelelser om almindelige udvælgelsesprøver, der var forbeholdt portugisiske statsborgere, og som blev afholdt med henblik på ansættelse af tjenestemænd på de forskellige niveauer og på udøvelse af de forskellige fag på Kommissionens vigtigste arbejdsområder. Nogle af disse prøver blev i øvrigt bekendtgjort allerede i juni 1985, dvs. før de to landes tiltrædelse.

Andre udvælgelsesprøver er i øjeblikket i gang eller ved at blive forberedt. Dette bekræfter den betydning, som

Kommissionen tillægger virkeliggørelsen af sine ansættelsesmål for statsborgere fra de to nye medlemsstater inden for de fastsatte frister.

2. Efter afholdelsen af disse prøver har Kommissionen allerede reservelister omfattende:

stillingsgruppe A7/6 (flere områder) 59 bestående
stillingsgruppe A/8 (flere områder) 30 bestående
stillingsgruppe LA7-6 (flere områder) 26 bestående
stillingsgruppe LA/8 (flere områder) 7 bestående
stillingsgruppe B5/4 (flere områder) 37 bestående
stillingsgruppe C5/4 (flere områder) 75 bestående

Kandidater, der har bestået, ansættes gradvis, efterhånden som tjenestegrene har behov derfor, og i henhold til de frister, der er sat for de administrative fremgangsmåder for tiltrædelsen af tjenesten (varsel, lægeundersøgelse, forelæggelse af dokumenter osv.).

3. Udvælgelsen af portugisiske statsborgere er blevet foretaget efter de vedtægtsmæssige fremgangsmåder, der omfatter bekendtgørelsen af adgangskriterierne samt en detaljeret beskrivelse af de prøver, som ansøgerne underkastes. Udvælgelseskomiteerne udpeges ligeledes efter vedtægtens fremgangsmåder.

4. Pr. 1. september 1986 var der i Kommissionens tjeneste:

38 tjenestemænd og midlertidigt ansatte i kategori A
83 tjenestemænd og midlertidigt ansatte i kategori LA
28 tjenestemænd og midlertidigt ansatte i kategori B
47 tjenestemænd og midlertidigt ansatte i kategori C
5 tjenestemænd og midlertidigt ansatte i kategori D.

5. Kommissionen er rede til at tilstille det ærede medlem en navneliste over nuværende portugisiske tjenestemænd og ansatte.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 947/86

af Willy Kuijpers (ARC — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. juli 1986)

(87/C 54/52)

Om: Koffeinfri kaffe og dens eventuelle kræftfremkaldende virkning

De to vigtigste forbrugerorganisationer i De forenede Stater er gået til domstolen for at tvinge regeringen til at forbyde et kemikalium, som anvendes til at fjerne kaffens koffeinindhold. Det pågældende stof skulle ifølge forbru-

gerorganisationer virke kræftfremkaldende hos dyr. Det drejer sig om stoffet »methylchlor«.

Kan Kommissionen oplyse følgende:

1. Har den kendskab til disse oplysninger?
2. Kan disse oplysninger bekræftes eller afvises på grundlag af selvstændige undersøgelser?
3. Anvendes stoffet »methylchlor« i europæisk koffeinfri kaffe?
4. Eksporterer De forenede Stater koffeinfri kaffe til EF-medlemsstaterne?
5. Hvilke medlemsstater er der tale om?
6. Hvordan er EF-bestemmelserne med hensyn til produktion og sammensætning af koffeinfri kaffe?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield

(28. oktober 1986)

1. Kommissionen er bekendt med, at USA's »Food and Drugs Administration« har udtalt, at methylchlor-rester i koffeinfri kaffe ikke er noget helbredsproblem, samt at visse persongrupper i De forenede Stater bestrider denne påstand.

Kommissionen formoder, det er dette emne, som det ærede medlem henviser til.

2. Kommissionen rådførte sig i 1981 med Den videnskabelige Komité for Levnedsmidler om opløsningsmidler til brug ved ekstraktion og foreslog på denne baggrund visse fællesskabsforanstaltninger iværksat (jf. 6). Kommissionen har atter rådført sig med komiteen specielt vedrørende spørgsmålet om methylchlor i koffeinfri kaffe og modtog i marts 1986 det råd fra komiteen, at der med de indtil nu fundne mængder af methylchlor i koffeinfri kaffe (dvs. restkoncentrationer på hyppigt under 1 ppm, idet koncentrationer på mellem 5 ppm og 10 ppm kun forekommer sporadisk) ingen grund er til at forbyde fjernelse af koffeinindholdet fra kaffe ved hjælp af dette ekstraktionsmiddel, men at man skulle holde øje med resultaterne af nye undersøgelser om sikker brug af dette stof.

3. Ja.

4 og 5. Ja. De forenede Stater er den største tredjelandsleverandør. USA eksporterede i 1985 16 tons til EF, hvoraf 13 tons var bestemt til Det forenede Kongerige, 2 tons til Grækenland og 1 ton til Belgien og Luxembourg.

6. Rådets direktiv 77/436/EØF af 27. juni 1977 ⁽¹⁾ om kaffeekstrakter og cicorieekstrakter (ændret ved direktiv 85/573/EØF af 19. december 1985 ⁽²⁾) indeholder reglerne for koffeinfri kaffeekstrakters sammensætning.

Kommissionen fremlagde den 28. oktober 1983 et forslag til Rådets direktiv om ekstraktionsmidler anvendt ved

fremstilling af levnedsmidler ⁽³⁾, der senere som følge af Europa-Parlamentets udtalelse blev ændret ⁽⁴⁾.

Rådet drøfter for tiden på grundlag af den udtalelse fra 1986, som Den videnskabelige Komité for Levnedsmidler har fremsat, spørgsmålet om methylchlor, og det forventes at nå til enighed om en løsning, som vil være i overensstemmelse med de vigtigste resultater af komiteens undersøgelser.

(1) EFT nr. L 172 af 12. 7. 1977, s. 20.

(2) EFT nr. L 372 af 31. 12. 1985, s. 22.

(3) EFT nr. C 312 af 17. 11. 1985, s. 3.

(4) EFT nr. C 77 af 23. 3. 1985, s. 7.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 949/86

af Willy Kuijpers (ARC — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. juli 1986)

(87/C 54/53)

Om: Forsikringsselskabernes karteldannelse

I henhold til belgisk lov kan en person sælge sit lån til et andet forsikringsselskab, for derved at gå over til et nyt og billigere lån.

Dette system bliver imidlertid i øjeblikket undergravet, idet visse forsikringsselskaber har indgået indbyrdes aftaler om ikke at overtage kunder fra andre selskaber for derved at bevare et højt niveau for låneomkostninger.

Der er således tale om karteldannelse.

Kan Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

1. Har den kendskab til denne situation?
2. Er denne praksis ikke uforenelig med fællesskabsretten?
3. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen i bekræftende fald at træffe for at bringe denne praksis til ophør?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Peter Sutherland

(7. oktober 1986)

Kommissionen har gennem pressen erfaret, at Union Professionnelle des Entreprises d'Assurance (UPEA) i en rundskrivelse har redegjort for den holdning, den agter at indtage med hensyn til realkreditlån i forbindelse med den faldende rentesats i Belgien.

Kommissionen kan ikke på grundlag af de foreliggende oplysninger konstatere, hvorvidt der eksisterer kartelaftaler eller samordnet praksis, der kan påvirke samhandelen inden for Fællesskabet, jf. EØF-traktatens artikel 85.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 951/86

af Willy Kuijpers (ARC — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. juli 1986)

(87/C 54/54)

Om: Børneaspirin

I Storbritannien tages lægemidler til børn, der indeholder aspirin, ud af handelen. De engelske forældre opfordres til ikke at give børn under 12 år aspirin eller lægemidler, der indeholder aspirin uden lægeordination.

Dette skyldes, at der er anvisninger, der tyder på, at der er en forbindelse mellem Reyes syndrom (en sygdom der medfører livsfarlige lever- og hjerneskader) og anvendelse af aspirin.

Kan Kommissionen oplyse følgende:

1. Har den kendskab til disse oplysninger?
2. Hvor mange børn i EF-medlemsstaterne er mellem 1970 og indtil nu døde af Reyes syndrom?
3. Hvilke EF-medlemsstater har truffet de samme foranstaltninger som Storbritannien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af lord Cockfield

(20. oktober 1986)

Spørgsmålet om en eventuel sammenhæng mellem indgivelse af aspirin og tilfælde af Reyes syndrom samt de forskellige forsigtighedsregler, der er blevet truffet eller vil blive truffet af medlemsstaterne, blev nøje drøftet i Udvalget for medicinske Specialiteter på møde den 10.-11. juni 1986 og på et særligt møde, der blev afholdt den 2. juli. Reyes syndrom synes at være forårsaget af en række forskellige faktorer, men man har endnu ikke kunnet indkredse én bestemt årsag. Selv om årsagerne til Reyes syndrom ikke er klart fastlagt, kan aspirin være medvirkende til at fremkalde Reyes syndrom hos nogle børn.

Der foreligger ikke udførlige statistikker om udbredelsen af Reyes syndrom. I alle medlemsstater er det en sjælden sygdom, der først og fremmest, men ikke udelukkende, forekommer hos børn. Ifølge de foreliggende oplysninger ser det imidlertid ud til, at udbredelsen af Reyes syndrom varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat. I Det forenede Kongerige blev der indberettet 229 tilfælde af Reyes syndrom fra august 1981 til udgangen af juli 1985, hvilket giver en årlig hyppighed på mellem 3 og 7 tilfælde ud af en million. I Frankrig derimod er Reyes syndrom tilsyneladende usædvanligt sjældent, og myndighederne er kun underrettet om fire nylige tilfælde, hvilket betyder en årlig hyppighed på 1 tilfælde ud af 8-10 millioner.

På mødet den 2. juli i Udvalget for medicinske Specialiteter var der enighed om, at der i betragtning af de nu foreliggende oplysninger hverken af videnskabelige eller af medicinske årsager er grund til, at de kompetente myndigheder trækker aspirin bestemt for børn tilbage fra markedet. Det skal bemærkes, at dette synspunkt blev delt af Det forenede Kongeriges myndigheder, hvor medicinalindustrien selv havde besluttet at trække børneaspirin ud af handelen frem for at give en passende advarsel på pakningen.

Udvalget mente, at de kompetente myndigheder skulle træffe relevante foranstaltninger til begrænsning i anvendelsen af aspirin til børn med febersygdomme, bortset fra de lande, hvor Reyes syndrom er usædvanligt sjældent. Sådanne foranstaltninger kunne bestå i:

- information til læger, farmaceuter og andre medicinalpersoner om anvendelse af aspirin til børn og forekomsten af Reyes syndrom,
- information til den brede befolkning om forsigtighedsregler, der skal træffes ved anvendelse af aspirin til børn, især om at undgå at give børn med feber aspirin uden at have konsulteret en læge.

Udvalget henstillede, at der foretages yderligere undersøgelser af den mulige sammenhæng mellem aspirin og Reye's syndrom. Det vil foretage en yderligere sammenligning af produktbeskrivelser, mærkning, indlægssedler og aspirinholdige lægemidlers retsstilling på dets næste møder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 952/86

af Willy Kuijpers (ARC — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. juli 1986)

(87/C 54/55)

Om: Den internationale hvalfangstkommissions møde i Sverige i 1986

Verdensnaturfonden ønsker, at Japan, Norge, Filippinerne, Sovjetunionen, Island og Sydkorea standser hvalfangsten. Dette ønske er fremsat i anledning af Den internationale Hvalfangstkommissions møde fra den 9. til den 13. juni i Malmø (Sverige).

Kan Kommissionen oplyse følgende:

1. Deltager den på nogen måde i denne kommission?
2. Hvilken holdning indtager Kommissionen i bekræftende fald over for hvalfangsten?
3. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe med hensyn til hvalfangstnationerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Stanley Clinton Davis

(7. oktober 1986)

Kommissionen kan — i betragtning af at Fællesskabet som sådant ikke er part i Den internationale konvention angående regulering af Hvalfangst — kun repræsenteres på møder i Den internationale Hvalfangstkommission af observatører, og har faktisk som sådan deltaget i møder siden 1981.

Kommissionen har klart og gentagne gange fremført sit standpunkt med hensyn til kommerciel hvalfangst i svar på forespørgsler fra en række ærede medlemmer; dens standpunkt er en fuld støtte til IWC's beslutning fra 1982 om nedtrapning af kommerciel hvalfangst indtil totalt forbud.

Kommissionen ønsker navnlig at henvise det ærede medlem til erklæringen fra næstformand lord Cockfield af 10. maj 1985 ⁽¹⁾ som svar på H. Muntinghs rapport A2-22/85 om dette emne, som også drejede sig om spørgsmålet om foranstaltninger med hensyn til hvalfangstnationer.

⁽¹⁾ Fuldstændigt forhandlingsreferat side 309-310.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 955/6

af Jaak Vandemeulebroucke (ARC — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. juli 1986)

(87/C 54/56)

Om: Den katastrofale situation inden for den belgiske og europæiske humlesektor

Kommissionen har naturligvis tilstrækkeligt kendskab til den katastrofale situation inden for den belgiske og europæiske humlesektor.

I den forbindelse har de belgiske og franske humleavlere for nylig stillet en række forslag til løsning af sektorens problemer.

Først og fremmest er der tale om et forslag om at holde dette års usolgte humlehøst væk fra markedet og en tilskudsydelse i tilknytning hertil.

På den anden side blev det også foreslået at hæve dyrkningspræmien for humle med 100 ECU. Denne dyrkningspræmie skulle så anvendes til en omstrukturering af humlesektoren.

Kan Kommissionen oplyse, hvordan den forholder sig til disse to forslag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(6. oktober 1986)

Efter den fælles markedsordning for humle kan der ydes en årlig støtte til humledyrkere i forhold til det høstede areal for at sikre disse en rimelig indkomst. Støtten er differentieret efter sortgrupper. I visse områder af Fællesskabet ydes støtten til anerkendte producentsammenslutninger, der enten fordeler den til medlemmerne i forhold til deres produktionsareal eller beholder en del af eller hele støtten for at gennemføre markedsstabiliserende foranstaltninger eller strukturforbedringer. På denne baggrund mener Kommissionen ikke, at Fællesskabet bør foretage interventionsopkøb eller yde særlig støtte til private opkøbsordninger. Grundlaget for forslaget til indkomststøtte er et skøn på grundlag af de enkelte sortgrupper af indkomsterne og produktionsomkostningerne. Kommissionen har på baggrund af denne undersøgelse for 1985-høsten foreslået en forhøjelse på 50 ECU/ha af indkomststøtten for sortgrupperne »bitre sorter« og »andre sorter« og en nedsættelse på 25 ECU/ha for sortgruppen »aromatiske sorter«. Efter Kommissionens opfattelse er det ikke berettiget at foretage en generel forhøjelse på 100 ECU/ha af indkomststøtten for den type, der er anført i det andet forslag, som det ærede medlem nævner.

Skønt grundlaget for fastsættelsen af indkomststøtten er uændret, er det naturligvis, som nævnt ovenfor, muligt for anerkendte producentsammenslutninger, der modtager støtten, at anvende den til opkøbsordninger eller omstrukturingsplaner.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 969/86

af Reinhold Bocklet (PPE — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(23. juli 1986)

(87/C 54/57)

Om: Bortfald af eksportrestitutioner ved udførsel af avlsdyr til Spanien

Med Spaniens tiltrædelse af Det europæiske Fællesskab er eksportrestitutioner ved udførsel af avlsdyr til Spanien faldet bort, da Spanien ikke længere er et tredjeland. Medens der f.eks. i 1985 blev udført 30 448 stk. avlsvæg fra Forbundsrepublikken Tyskland til Spanien, er eksporten siden restitutionens bortfald den 1. marts 1986 fuldstændig ophørt, hvilket har medført alvorlige problemer på markedet for avlsvæg i Forbundsrepublikken Tyskland. Samtidig er det lykkedes Østrig og Schweiz som

led i deres kontingenter for leveringer til EF at indtage de tyske leverandørers plads gennem den stærkt subventionerede eksport af avlsvæg.

1. Er Kommissionen klar over, at de ovennævnte følger af Spaniens medlemskab af Det europæiske Fællesskab medfører alvorlige økonomiske tab for de pågældende tyske kvægopdrættere, og at disse tab vanskeligt lader sig forklare set ud fra europapolitiske synspunkter?
2. Hvilke muligheder giver tiltrædelsestraktaten i Spaniens tilfælde for overgangsstøtte til fordel for de tyske avlsvægeksporthænder?
3. Er Kommissionen rede til at foreslå indførelsen af en sådan støtte?
4. Hvilke medlemsstater går imod indførelsen af en sådan støtte?
5. Er Kommissionen rede til i forbindelse med aftalerne med Østrig og Schweiz at sørge for, at disse lande afstår fra alt, hvad der kan skade de traditionelle handelsforbindelser mellem De Ti og Spanien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(15. oktober 1986)

1. Kommissionen er vidende om, at bortfaldet af eksportrestitutioner siden den 1. marts 1986 samt mangelen på tiltrædelsesudligningsbeløb for racerene avlsdyr har gjort handelen med disse produkter vanskeligere i forhold til Spanien. Kommissionen er dog af den opfattelse, at EF's opdrættere og erhvervsdrivende hurtigt tilpasser sig den nye situation, der er opstået ved Spaniens tiltrædelse. En midlertidig støtte ville forsinke denne uomgængelige tilpasning, og ydelse af en subvention til fordel for handelen mellem medlemsstaterne ville være et tilbageskridt i EF-integrationen.

Det er på dette punkt værd at vide, at i løbet af januar og februar 1986 blev omkring 17 000 racerene avlsdyr udført fra De Ti til Spanien, hvad der udgør ca. 38 % af den samlede udførsel i 1985. Det kan således konstateres, at eksportørerne var helt ajour med hensyn til ændringen i eksportordningen fra den 1. marts 1986, og at de har foregrebet en stor del af deres årlige leverancer ved at benytte sig af eksportrestitutionen, der ydedes indtil udgangen af februar 1986.

2. Ifølge artikel 90 i tiltrædelsesakten kan der i tilfælde af væsentlige vanskeligheder for et landbrugsprodukt vedtages overgangsforanstaltninger. Sådanne foranstaltninger kan træffes i perioden, der løber til den 31. december 1987, idet deres anvendelse er begrænset til denne dato.

3. I betragtning af de i punkt 1 anførte grunde samt den vanskelige situation for Fællesskabernes budget har

Kommissionen ikke til hensigt at foreslå overgangsforanstaltninger for handelen med racerene avlsdyr over for Spanien.

4. De spanske myndigheder har ved flere lejligheder udtalt sig imod en sådan aktion.

5. Kommissionen er rede til at søge at opnå en aftale med Schweiz og Østrig med henblik på at få ophævet de subventioner, som disse to lande nu yder; der er indledt forhandlinger herom med Østrig.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 984/86

af Jaak Vandemeulebroucke (ARC — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(23. september 1986)

(87/C 54/58)

Om: Integreret aktionsplan for Westhoek

For nogen tid siden fik Kommissionen for De europæiske Fællesskaber forelagt en undersøgelse, som er foretaget af Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij West-Vlaanderen (et vestflamsk selskab for regionaludvikling) til forberedelse af en integreret aktion for Westhoek.

Kan Kommissionen oplyse, om denne undersøgelse allerede er behandlet, og om der allerede har været tale om en vis form for godkendelse af, at der ydes et fællesskabs-tilskud til en integreret aktion for Westhoek?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Grigoris Varfis

(23. oktober 1986)

Kommissionen skal oplyse det ærede medlem om, at den i december 1984 traf afgørelse om at bidrage med 75 % til finansieringen af en forundersøgelse vedrørende en integreret udviklingsaktion i Westhoek-regionen.

Kommissionen har netop godkendt udkastet til endelig rapport om denne undersøgelse, og sidste rate i henhold til kontrakten er således ved at blive udbetalt.

På grundlag af denne undersøgelse sendte de belgiske myndigheder den 23. september 1986 Kommissionen et udkast til integreret program for Westhoek-regionen, som Kommissionens tjenestegrene nu undersøger.

I generel henseende har Kommissionen for nylig — for at give de mange forundersøgelser vedrørende integrerede udviklingsaktioner, som den har modtaget fra forskellige medlemsstater, en konkret karakter — godkendt en informationsnote ⁽¹⁾ med henblik på at underrette Rådet og Parlamentet om den integrerede metodes indhold og anvendelsesmåde. Denne meddelelse skal i næste fase gøre

det muligt at iværksætte integrerede aktioner, for hvilke indhold, mål samt kriterier og procedurer vil blive præciseret i den forbindelse.

⁽¹⁾ Dok. KOM(86) 401 endelig udg. af 22. juli 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1005/86

af Geoffry Hoon (S — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(23. juli 1986)

(87/C 54/59)

Om: Salg i Frankrig af en reproduktion af et kommissionsdokument

På baggrund af det svar, hr. Christophersen på Kommissionens vegne har afgivet på min forespørgsel nr. 95/86 ⁽¹⁾, bedes Kommissionen oplyse, hvilke eventuelle skridt den agter at tage for at håndhæve sin ophavsret til sin publikation?

⁽¹⁾ EFT nr. C 307 af 1. 12. 1986, s. 6.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Henning Christophersen

(26. september 1986)

Tidligere indeholdt de publikationer, der udgives af Kommissionen, ofte en påtegning om *copyright*, der bestemte, at »tekster i denne publikation må med kildeangivelse frit gengives i deres helhed eller i uddrag«.

Dette var tilfældet i det dokument, det ærede parlamentsmedlem nævner i sin skriftlige forespørgsel.

Siden da har Kommissionen vedtaget nye regler om ophavsret til dens publikationer; anvendelsen af disse regler indebærer, at den konsekvent opretholder sin *copyright*.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1012/86

af Arturo Escuder Croft (ED — E)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(23. juli 1986)

(87/C 54/60)

Om: Støtte til skovbrug i ø-regioner og randområder ved havet

Bevarelsen og forøgelsen af skovene i ø-regionerne og i randområderne ved havet er af vital betydning for nogle af disse regioner, dersom de skal undgå ørkendannelse.

Hvilke midler har Kommissionen afsat til udvikling af skovbrug i ø-regioner og randområder ved havet med henblik på at undgå gradvis ørkendannelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af af Frans Andriessen
(16. oktober 1986)

Kommissionen erkender vigtigheden af at opretholde skovene i hele Fællesskabet som et middel til at beskytte det naturlige miljø og er navnlig klar over faren for nye ørkendannelser i forbindelse med skovning i de områder, som det ærede medlem omtaler. Kommissionen har derfor specielt behandlet disse forhold i sit nylige oplæg om skovbrug ⁽¹⁾ og i det supplerende memorandum ⁽²⁾.

Med henblik på at fremme skovbruget i de tørre egne i Middelhavsområdet, herunder øerne i dette område, har Kommissionen siden 1979 vedtaget skovbrugsforanstaltninger enten som enkeltforanstaltninger eller som led i integrerede regionale foranstaltninger. De har omfattet forordning (EØF) nr. 269/79 ⁽³⁾ vedrørende Frankrig og Italien, udvidet ved forordning (EØF) nr. 2119/83 ⁽⁴⁾, samt forordning (EØF) nr. 1975/82 ⁽⁵⁾ og (EØF) nr. 619/84 ⁽⁶⁾ vedrørende Grækenland. Disse forordninger indeholder bestemmelser vedrørende:

- i) tilplantning med skov
- ii) udbedring af forsømte skove
- iii) beskyttelse mod skovbrande
- iv) vandløbsregulering
- v) skovveje
- vi) pilotprojekter.

Hertil kommer de generelle bestemmelser om skovbrug i forordning (EØF) nr. 797/85 ⁽⁷⁾.

Senere er der ved udvidelsen af anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 797/85 forordning (EØF) nr. 3827/85 ⁽⁸⁾, der nu omfatter Spanien og Portugal, givet disse medlemsstater mulighed for at udvikle skovbrugsordninger som et led i deres strukturprogrammer for landbruget under henholdsvis forordning (EØF) nr. 2224/86 ⁽⁹⁾ og (EØF) nr. 3828/85 ⁽¹⁰⁾.

Generelt har disse medlemsstater mulighed for at udvikle yderligere skovbrugsforanstaltninger i forbindelse med de integrerede middelhavsprogrammer ⁽¹¹⁾. Det er op til medlemsstaterne at foreslå sådanne foranstaltninger i deres programudkast.

Kommissionens forlængst forelagte forslag til Rådet ⁽¹²⁾ om beskyttelse mod skovbrande og sur nedbør vil, hvis det godkendes, give yderligere fordele til sådanne områder.

- (1) Dok. KOM(85) 792 endelig udg.
- (2) Dok. KOM(86) 26 endelig udg.
- (3) EFT nr. L 38 af 14. 2. 1979.
- (4) EFT nr. L 205 af 29. 7. 1983.
- (5) EFT nr. L 214 af 22. 7. 1982.
- (6) EFT nr. L 68 af 10. 3. 1984.
- (7) EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985.
- (8) EFT nr. L 372 af 31. 12. 1985.
- (9) EFT nr. L 194 af 17. 7. 1986.
- (10) EFT nr. L 372 af 31. 12. 1985.
- (11) EFT nr. L 197 af 27. 7. 1985.
- (12) Dok. KOM(85) 375 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1015/86

af Aturo Escuder Croft (ED — E)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(23. juli 1986)

(87/C 54/61)

Om: Importen af tomater i 1985

Man er på De kanariske Øer meget bekymret over fremtidsudsigterne for eksporten af friske tomater til EF.

For at kunne vurdere EFs importmuligheder ville jeg gerne have oplyst følgende:

Hvor stor var importen af friske tomater i 1985 i hvert af EF-landene, udtrykt i vægt og værdi, og fra hvilke lande kom denne import?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(24. oktober 1986)

Det ærede medlem kan i nedenstående tabel se en opgørelse over mængden og værdien af friske og kølede tomater, som de enkelte EF-medlemsstater importerede i 1985.

Med hensyn til importens oprindelse sender Kommissionen på grund af svarets omfang en udskrift med alle de ønskede oplysninger direkte til det ærede medlem og Parlamentenes generalsekretariat.

Kommissionen kan endvidere meddele det ærede medlem, at der for øjeblikket er drøftelser i gang i Rådet med henblik på at få truffet visse bestemmelser (om kontingenter og told), der skal gøre det lettere for De kanariske Øer at eksportere disse produkter til medlemsstaterne.

Import af friske og kølede tomater — 1985

Medlemsstat	Mængde (tons)	Værdi (1 000 ECU)
Belgien/ Luxembourg	9 318	8 085
Danmark	12 801	11 872
Forbundsrepublikken Tysk- land	378 954	291 694
Grækenland	—	—
Frankrig	253 059	204 211
Irland	12 236	13 760
Italien	8 688	6 531
Nederlandene	75 651	49 136
Det forenede Kongerige	253 524	196 514

Kilde: Eurostat — COMEXT; pos. 05440 i SITC.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1026/86

af Jean-Pierre Abelin (PPE — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(23. juli 1986)

(87/C 54/62)

Om: Erstatning til franske virksomheder i Zaire efter nationalisering af deres ejendom

I henhold til artikel 9 i den zairiske lov nr. 009/73 af januar 1973, suppleret ved beslutning af 6. september 1974 CAB/EN nr. 043/74, kan udenlandske industrier i en periode på 10 år søge erstatning for tabet af nationaliseret ejendom.

Den 16. oktober 1981 meddelte den franske ambassade i Kinshasa den franske sammenslutning af repatrierede og skadelidte virksomheder, handlende og håndværkere, at den zairiske regering var rede til at betale denne erstatning ved en overførsel via udenrigsministeriet, hvilket OGEDEP selv i princippet havde accepteret.

Den 27. februar 1985 var det imidlertid direktoratet for franske interesser i udlandet, der meddelte, at Zaire foreslog at betale erstatningen i fem eller seks årstrater i inkonvertibel valuta, hvilket synes at være svært at acceptere.

Den 16. januar 1986 fremlagde ministeren for samarbejde og udvikling et forslag, som ville blive forelagt for de zairiske myndigheder, og som ville muliggøre betalingen af denne erstatning, som beløber sig til ca. 6 millioner f. fr., i løbet af ca. 6 år.

Forhandlingerne forløber langsomt, og hr. Abelin har meddelt Kommissionen, at den støtte, som inden for samarbejdets rammer er bevilget af den forrige franske regering for 1985, er forhøjet til 400 millioner f. fr.

Kan Kommissionen meddele, om der er planlagt en genoptagelse af forhandlingerne med hensyn til de skadelidte virksomheder, og om den overvejer at udarbejde en international forligsprotokol, som kan accepteres både

af de regeringer, hvis borgere er ramt af den zairiske nationalisering af deres ejendom, og den zairiske regering?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Lorenzo Natali

(20. november 1986)

Kommissionen erkender de private investeringers betydning for fremme af udviklings samarbejdet. Derfor har Kommissionen og Fællesskabet insisteret på at få optaget bestemmelser herom i den tredje Lomé-konvention. Dette blev faktisk accepteret, og de kontraherende parter i den tredje Lomé-konvention har formelt forpligtet sig til at sikre private investeringer en rimelig behandling (jf. artikel 20 og afsnit IV).

I det tilfælde, som det ærede medlem henviser til, er der tale om en sag, der går helt tilbage til begyndelsen af 70'erne, og som vedrører det pågældende AVS-land og statsborgere i en EF-medlemsstat og ikke har nogen forbindelse med gennemførelsen af Lomé III. Kommissionen har ikke til hensigt at intervenere i en sag af denne art, som medlemsstaterne i øjeblikket betragter som deres ansvar.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1027/86

af Anne-Marie Lizin (S — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(23. juli 1986)

(87/C 54/63)

Om: Europæiske børns skolegang i udlandet

Europæiske borgere, der er stationeret uden for Fællesskabet, møder ofte vanskeligheder i forbindelse med deres børns skolegang i tredjelande, hvor de til tider skal bo i adskillige år.

Hidtil har visse EF-medlemsstater, for at opfylde deres statsborgeres behov, oprettet et nationalt skolesystem, som har den ulempe, at det er dyrt, og at det opretholder de kulturelle grænser mellem børnene fra EF-landene.

1. Er Kommissionen af den opfattelse, at der i visse hovedstæder i tredjelande efter Europaskolernes forfald kunne oprettes skoler, der på et samlet sted kunne optage elever fra EF-landene, hvilket ville begrænse disse skolers driftsomkostninger og kunne styrke det kulturelle aspekt af et samlet Europa?

2. Er Kommissionen i bekræftende fald rede til i denne anledning at forelægge Rådet et forslag om oprettelse af skoler af denne type?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1155/86

af Michel Toussaint og Anne André (LDR — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. juli 1986)

(87/C 54/64)

Om: Skolegang i tredjelande for statsborgere i Fællesskabet

Europæere, der opholder sig uden for Europas grænser, har ofte vanskeligheder i forbindelse med deres børns skolegang i de tredjelande, hvor de ofte gennem mange år opholder sig.

Indtil nu har visse medlemsstater for at imødekomme deres statsborgeres behov oprettet et net af nationale skoler, der imidlertid har den ulempe, at de er udgiftskrævende og fastholder kulturelle barrierer mellem børn fra Fællesskabets medlemsstater.

Kan Kommissionen ikke tilslutte sig, at der i visse større byer i tredjelande med udgangspunkt i europaskolesystemet kunne oprettes skoler, der kan tilbyde undervisning på en og samme skole for alle europæiske børn, hvilket ville muliggøre en nedsættelse af driftsomkostningerne for disse skoler og understrege et forenet Europas kulturelle betydning?

Hvis Kommissionen kan tilslutte sig dette, er den da rede til at forelægge Rådet dette spørgsmål og fremlægge forslag til oprettelse af skoler af denne art?

Samlet svar af Henning Christophersen på skriftlige forespørgsler nr. 1027/86 og nr. 1155/86

(31. oktober 1986)

Kommissionen mener ganske rigtigt, at de skoler efter Europaskolernes forbillede, der eventuelt kunne oprettes i visse storbyer i tredjelande, ville kunne frembringe af det ærede medlem nævnte fordele.

Kommissionen mener imidlertid, at en udbredelse af Europaskolerne til tredjelande ville komme for tidligt, så længe de mål, disse skoler sigter imod, ikke er nået i medlemsstaterne.

Kommissionen skal endvidere erindre om, at Europaskolerne er mellemstatslige organisationer: herefter påhviler det medlemsstaterne at træffe de foranstaltninger, som det ærede medlem har foreslået.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1061/86

af Yvonne van Rooy (PPE — NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(31. juli 1986)

(87/C 54/65)

Om: Ingrediensliste for drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol

I henhold til artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om mærkning af levnedsmidler ⁽¹⁾, skal Rådet, på forslag af Kommissionen, inden den 18. december 1982 med hensyn til drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol vedtage reglerne for angivelse af ingredienser og eventuelt alkoholindhold.

Den 12. oktober 1982 har Kommissionen stillet forslag til Rådet til direktiv om dette spørgsmål.

1. Hvordan forholder det sig på nuværende tidspunkt med dette direktivforslag af 12. december 1982?
2. Er Kommissionen af den opfattelse, at de generelle regler for ingrediensangivelse (artikel 6 og 7) i direktiv 79/112/EØF om mærkning af levnedsmidler, efter at den i artikel 6, stk. 1 nævnte frist er udløbet, nu også gælder for drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol?
3. Hvad agter Kommissionen at gøre for også i forbindelse med ingrediensangivelsen for alkoholholdige drikkevarer at tage hensyn til ønsket om forbrugerbeskyttelse, eftersom fristen allerede er overskredet med mere end 3 år?

⁽¹⁾ EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield

(20. oktober 1986)

1 og 3. Kommissionens forslag ⁽¹⁾ består hovedsagelig af to dele:

- angivelse af alkoholindholdet i drikkevarer indeholdende mere end 1,2 volumenprocent alkohol;
- angivelse af en ingrediensliste for disse drikkevarer.

Den 26. maj 1986 vedtog Rådet første del i form af direktiv 68/197/EØF ⁽²⁾.

Anden del drøftes stadig, og en afgørelse skulle kunne ventes inden udgangen af dette år. Kommissionen opretholder fuldt ud sit forslag på dette punkt, men tvinges til at konstatere, at dette har ført til vigtige forbehold fra et flertal af delegationer.

2. Nej. Det er nødvendigt, at Rådet formelt vedtager en retsakt for på fællesskabsplan at gøre det obligatorisk at

nævne ingredienserne i drikkevarer indeholdende mere end 1,2 % alkohol.

(¹) EFT nr. C 281 af 26. 10. 1982, s. 3.

(²) EFT nr. L 144 af 29. 5. 1986, s. 38.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1069/86

af Pol Marck (PPE — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(31. juli 1986)

(87/C 54/66)

Om: Afrikansk svinepest

Kan Kommissionen efter de erfaringer, der er gjort i Belgien og Nederlandene oplyse, hvilke konklusioner, der kan drages med hensyn til:

1. selve sygdommens bekæmpelse;
2. behandlingen af produkterne (privat oplagring, destruering osv.);
3. omkostningerne ved disse operationer;
4. bekæmpelse af årsagerne (køkkenaffald);
5. situationen i Spanien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(27. oktober 1986)

1. Der blev konstateret afrikansk svinepest i begyndelse af 1985 i Belgien og i andet kvartal af 1986 i Nederlandene. Takket være de radikale foranstaltninger, som disse to medlemsstater traf, kunne sygdommen hurtigt bekæmpes i de truede områder.

Erfaringen har vist, at det er nødvendigt at træffe beskyttelsesforanstaltninger for enhver besætning, i hvilken der er mistanke om svinepest. Så snart det bekræftes, at der er tale om afrikansk svinepest, skal et tilstrækkeligt stort område omfattende alle besætninger, der mistænkes for at være blevet smittet, isoleres. Alle svin fra de smittede besætninger skal hurtigt slagtes og destrueres, således at der ikke opstår risiko for spredning af virus. Endvidere er det hensigtsmæssigt, som de belgiske og nederlandske erfaringer viser, samtidig at foretage en serologisk undersøgelse af sygdommen på en repræsentativ del af svinebestanden i det pågældende område, så man kan uskadeliggøre eventuelle virusbærere og sikre sig, at de øvrige besætninger ikke er smittet, således at man hurtigt kan vende tilbage til normale forhold.

2 og 3. For at undgå en spredning af epizootien efter den nødvendige genopretning af slagtingen den 24. marts 1985 (fordi man ikke kunne huse alle svinene i staldene) blev det besluttet, at kødet skulle oplagres, indtil der blev truffet nationale beskyttelsesforanstaltninger og EF-beskyttelsesforanstaltninger for kødets afsætning. For at fjerne den økonomiske risiko ved disse beskyttelsesforanstaltninger, som var ukendt for oplagrene dengang, blev det dog

besluttet at give oplagrene ret til at videresælge de private lagre til det belgiske interventionsorgan, når der krævedes obligatorisk varmebehandling eller endog destruktion af det pågældende kød. Den obligatoriske varmebehandling blev indført ved Kommissionens beslutning 85/403/EØF af 19. juli 1985 (¹). Efter denne beslutning skal der under kontrol foretages en speciel varmebehandling af kødet, så enhver ny besmittelse udelukkes. Temperaturen og varigheden er som ved normal kogning af tilsvarende produkter uden risiko for besmittelse.

Erfaringerne har vist, at afsætningen bliver meget vanskelig og langsom, når man skal holde det kød, der kan være bærer af afrikansk svinepest, adskilt fra andet kød, der måtte befinde sig på en forarbejdningsvirksomhed, ligesom de psykologiske barrierer, der er opstået i distributionsledet, hvad angår accept af produkterne, spiller ind. De fleste af oplagrene solgte således det oplagrede kød til det belgiske interventionsorgan til markedsprisen på det pågældende tidspunkt, hvorefter det blev opkøbt enten af forarbejdningsvirksomheder med henblik på tilberedning eller af destruktionsvirksomheder med henblik på fremstilling af kødmel. Priserne for videresalg til forarbejdningsvirksomhederne blev fastsat ved licitation til omkring en tredjedel af prisen for det kød, som ikke krævedes varmebehandlet, mens kødet til destruktion blev solgt til spotpriser. I august 1986, dvs. 18 måneder efter udbruddet af afrikansk svinepest i Belgien, var dog kun 33 % af lagrene afsat til konsum og derfor fortsatte forarbejdningen indtil udgangen af 1986.

Dette var årsagen til, at det, umiddelbart efter at der udbrød svinepest i Nederlandene i april 1986, blev besluttet straks at skride til destruktion af de svin, det var nødvendigt at afsætte, dvs. smågrise på over 20 kg og slagtegrise på over 105 kg. Således kunne man undgå udgifter til oplagring, blokering af afsætningsmekanismerne og risiko for senere besmittelse.

Bruttoudgifterne til disse foranstaltninger kan i Belgien opgøres til 2 950 ECU/t og i Nederlandene til 1 480 ECU/t slagtekropsækvivalent. Nettoudgifterne efter indregning af indtægterne fra salg blev på henholdsvis ca. 2 700 ECU og 1 450 ECU.

4 og 5. Hvad angår infektionen i Belgien og Nederlandene skønnes det, at viruset skyldes, at der enten ved en fejltagelse blev anvendt affald af svinekødsprodukter, eller køkkenaffald, der ikke var blevet steriliseret ved en passende varmebehandling, til foder.

Den mest almindelige smittekilde til afrikansk svinepest i EF er indslæbning af viruset via kød og især køkkenaffald.

Når der anvendes køkkenaffald eller affald fra kødforarbejdningsvirksomheder til svinefoder, er det bydende nødvendigt, at der udvises den størst mulige forsigtighed

såvel i indsamlingen af affald som i steriliseringen og distributionen. Varmebehandlingen skal f.eks. foretages på centrale, nøje overvågede specialanlæg.

I forbindelse med oprettelsen af et indre marked og udviklingen af turismen og samhandelen er det helt klart, at den bedste beskyttelse opnås ved simpelthen at udrydde sygdommen.

Det er fortsat foruroligende, at der hele tiden forekommer afrikansk svinepest på Den iberiske Halvø. På grund af den permanente risiko, som sygdommen udgør, har Kommissionen ydet et finansielt bidrag til gennemførelsen af et nationalt udryddelsesprogram i Spanien og Portugal i perioden 1980-1985. På baggrund af erfaringerne fra de allerede opnåede resultater iværksætter myndighederne i de pågældende lande et intensiveret program, som de har anmodet om støtte til fra EF. Dette program skal i løbet af 5 år udmunde i, at der oprettes, bibeholdes og udvides områder, der er fri for afrikansk svinepest.

(¹) EFT nr. L 228 af 27. 8. 1985, s. 28.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1078/86

af Anne-Marie Lizin (S — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(31. juli 1986)

(87/C 54/67)

Om: Menneskets grænser

Ifølge presseoplysninger har Japan over for visse af de deltagende stater i det seneste topmøde i Tokyo foreslået at medvirke i et stort anlagt civilt forskningsprogram, som skulle benævnes »Menneskets grænser«.

1. Er Kommissionen bekendt med et sådant program?
2. Finder Kommissionen, at medlemsstaterne samtidig kan deltage i dette program og i de europæiske forskningsprogrammer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Karl-Heinz Narjes

(28. oktober 1986)

Det japanske ministerium for international handel og industri (MITI) havde udarbejdet et foreløbigt forslag med henblik på eventuel forelæggelse på topmødet i 1986 i Tokyo. Repræsentanter for MITI havde sat sig i forbindelse med repræsentationerne for tjenesterne for alle deltagerne i topmødet, herunder også Kommissionen. I sidste instans forelagde de japanske myndigheder imidlertid ikke

et sådant forslag på topmødet i Tokyo. Kommissionen vil nøje følge mulige senere japanske initiativer på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1093/86

af Richard Cottrell (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 54/68)

Om: Alzheimers sygdom

Præsenil demens eller Alzheimers sygdom udgør nu en trussel for livskvaliteten for Fællesskabets stadig ældre befolkning. Man ved nu, at denne sygdom kan dømme mange tusinde ældre mennesker til en institutions-tilværelse, hvorfra de aldrig vil kunne slippe væk igen, medmindre og indtil der findes en helbredelsesmetode for denne lidelse. På kort sigt efterlyses en drastisk forbedring af behandlingsmulighederne. Det ville imidlertid være bedst, hvis Fællesskabet kunne koordinere forsøgene på at finde en helbredelsesmetode ved at bidrage til et tilsyn med forskningsfremskridt og ved at give hensigtsmæssig støtte til forskningssektoren.

Er Kommissionen rede til at erkende, at de ældre i Fællesskabet bør have samme status som de unge, og vil den derfor snarest muligt stille midler til rådighed for bekæmpelsen af Alzheimers sygdom?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Karl-Heinz Narjes

(31. oktober 1986)

Kommissionen er ganske enig i, at de ældre i Fællesskabet bør have samme status som de unge, og derfor beskyttes mod sygdomme, der påvirker deres livskvalitet, såsom senilis dementia.

I forbindelse med Fællesskabets medicinske forskningsprogram (1982-1986) støttede Kommissionen samordningen af den biologiske forskning af hjerneældning, en indsats der fuldstændig blev gennemført og finansieret af medlemsstaterne. I 1985 blev samordningen udvidet i retning af forskningen af dementia, herunder Alzheimers sygdom. Herved blev der opnået ny viden om dens tiologi (læren om sygdomsårsager), således at det blev muligt at udarbejde et fælles, samordnet projekt med sigte på at forbedre mulighederne for tidlig diagnose og behandling af Alzheimers sygdom. Omkring 20 europæiske institutter vil i snævert samarbejde med »the Task Force of the National Institutes of Health« (De forende Stater) forene deres forskningsmæssige indsats med henblik på, på et så tidligt

tidspunkt som muligt, at bekæmpe denne sygdoms nedbrydningsprocesser, som medfører »uoprettelig« hjernebeskadigelse.

Den fuldstændige iværksættelse af og de første resultater fra dette projekt forventes inden for samordningsprogrammet for medicinsk forskning for årene 1987-1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1109/86

af George Cryer (S — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 54/69)

Om: Erstatning for sammensynkninger på grund af gamle minegange

Kan Kommissionen oplyse, om der af EF-midler er betalt erstatninger til grundejere i forbindelse med sammensynkninger på grund af gamle minegange, og i bekræftende fald angive, hvilke lande og beløb der er tale om?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Grigorios Varfis

(7. oktober 1986)

Fællesskabet betaler ikke erstatning for skade på ejendom, der er forvoldt ved sammenstyrtning i forbindelse med minedrift. Krav på sådan erstatning reguleres i henhold til den nationale lovgivning i vedkommende medlemsstat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1114/86

af Carlos Robles Piquer (ED — E)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 54/70)

Om: Oprettelse af en første instans domstol for administrative sager

De nye medlemsstaters tiltrædelse vil uden tvivl medføre, at antallet af de sager, De europæiske Fællesskabers Domstol skal behandle, vil stige betydeligt, med alle de ulemper, dette vil få både for, hvor hurtigt sagerne kan afgøres, og for de personers arbejde, der beskæftiger sig hermed.

Af denne grund må man på ny overveje at nå til politisk enighed om at oprette en første instans domstol for

administrative sager, således at Domstolen kun skal behandle sager som anden instans.

Kan Kommissionen oplyse, hvor langt man er kommet med hensyn til tilvejebringelse af en eventuel politisk enighed om dette spørgsmål, og om den finder det nødvendigt, at man fremskynder processen henimod oprettelse af en første instans domstol for administrative sager for at lette afviklingen af sagerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Jacques Delors

(20. oktober 1986)

I Den europæiske fælles Akt, der blev undertegnet af medlemsstaterne, og som træder i kraft, når den er blevet ratificeret af samtlige medlemsstater, er forudset en ændring af de tre traktater med det formål at give Rådet mulighed for i tilknytning til Domstolen at oprette en ret som første instans. En sådan afgørelse kræver enstemmighed og skal træffes på anmodning fra Domstolen og efter høring af Kommissionen og Europa-Parlamentet (se artikel 4, 11 og 26 i Den europæiske fælles Akt). Det tilkommer således Domstolen at tage et initiativ i så henseende, når Den fælles Akt er trådt i kraft.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1116/86

af Luis Perinat Elio (ED — E)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande, forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(2. september 1986)

(87/C 54/71)

Om: Lukning på ubestemt tid af dagbladet *La Prensa* i Nicaragua

Som endnu en etape på vej mod den sandinistiske regerings mål at reducere det nicaraguanske folks frihed har den netop beordret lukning på ubestemt tid af dagbladet *La Prensa*, der var den eneste oppositionsavis, der endnu blev udgivet i dette mellemamerikanske land.

I betragtning af dette angreb mod pressefriheden i Nicaragua kan man kun blive foruroliget over den hast, hvormed den sandinistiske regering fører landet henimod et venstreorienteret jerndiktatur, med alle de permanente og alvorlige angreb mod menneskerettighederne, som vi alle ved, at sådanne diktaturer normalt praktiserer.

Mener udenrigsministrene ikke, at det er på sin plads, at de giver udtryk for deres protester og foruroligelse både over den anti-demokratiske lukning på ubestemt tid af dagbladet *La Prensa* og over alle de betydelige indskrænkninger i det nicaraguanske folks frihedsrettigheder, som den sandinistiske regering har gennemført.

Svar

(16. januar 1987)

De Tolv har gentagne gange gjort det klart, at varig fred i Mellemamerika efter deres opfattelse må bygge på demokrati og fuld overholdelse af menneskerettighederne i hele området. Det er indlysende, at pressefrihed er af stor betydning, hvis et ægte demokrati skal kunne trives.

De Tolv betragter det ministermøde med mellemamerikanske og Contadora-gruppens lande, der skal holdes i februar 1987 i Guatemala, som en udmærket lejlighed til på ny at bekræfte den vægt, De Tolv lægger på, at ovennævnte principper efterleves.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1123/86

af Anne-Marie Lizin (S — B)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande, forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(2. september 1986)

(87/C 54/72)

Om: Europas holdning til Sydafrika

Kan Rådet efter topmødet i Haag forklare, hvorfor dets holdning til Sydafrika ikke er så fast som den holdning, der gives udtryk for i henstillingerne fra de fremragende personer fra Commonwealth, der anser sanktioner for at være det eneste anvendelige pressionsmiddel?

Mener Rådet ikke, at den britiske udenrigsminister sir Geoffrey Howes rejse ikke er nogen nytte til, hvis man skal lytte til de sydafrikanske sortes og Desmond Tutus reaktioner? Ville det ikke være mere hensigtsmæssigt at aflyse denne rejse og hurtigt sammenkalde de europæiske udenrigsministre til et møde for at træffe hasteforanstillinger?

Kunne det endelig ikke tænkes, at Europa træffer foranstaltninger, som rammer den del af den sydafrikanske befolkning, som er størst modstander af afskaffelsen af apartheid, f. eks. på landbrugsområdet?

Selv om landbrugsekporten kun udgør en lille del af landets økonomi, er det ikke desto mindre den befolkningsgruppe, hvis indkomster hovedsagelig kommer fra landbruget, der går stærkest ind for opretholdelsen af apartheid.

Svar

(19. januar 1987)

Det ærede parlamentsmedlem henvises til svaret på mundtlig forespørgsel nr. 284 fra fr. Castle.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1142/86

af François Roelants du Vivier (ARC — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 54/73)

Om: Majsmarkedet

Er det korrekt:

1. at Kommissionen i juli 1985 har givet tilladelse til en omfattende import af amerikanske majs til en toldsats nær nul;
2. at denne import har medført et voldsomt prisfald på majs i Frankrig, og at de franske majsproducenter i maj 1986 kunne registrere et overskud på 800 000 tons, hvis eneste afsætningsmulighed er til EFs interventionspris;
3. at Fællesskabet nu i mange måneder skal finansiere oplagringen af denne »franske« majs og derefter yde støtte til dens eksport på verdensmarkedet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(30. september 1986)

1. Kornproduktionsåret 1984/1985 endte med, at der i juli 1985 blev udstedt importlicenser for ca. 1 mio tons majs. Den samlede mængde (3,3 mio tons), for hvilken der blev udstedt importlicens i hele dette produktionsår, var imidlertid faldende i forhold til de foregående produktionsår. I 1983/1984 blev der udstedt importlicenser for 5,1 mio tons. I juli 1985 blev der ved udstedelsen af de fleste licenser opkrævet en importafgift på 96 ECU/t; dette beløb repræsenterede ca. halvdelen af EFs interventionspris. Der kan således ikke være tale om tilladelse til massiv import af amerikansk majs til en toldsats nær nul. Det må erindres, at Kommissionen fastsætter importafgifterne, der dækker forskellen mellem tærskelprisen og prisen cif Rotterdam, efter faste regler. Eftersom kornpriserne på det indre marked normalt ligger et godt stykke under tærskelprisen, indebærer denne ordning en klar afsætningspræference for EFs kornproducenter. Importafgiften svinger naturligvis i

takt med udviklingen i priserne på verdensmarkedet og med udviklingen i vekselkurserne mellem medlemsstaternes valutaer og den amerikanske dollar.

2. Det er korrekt, at der blev solgt 400 000 tons majs til intervention i Frankrig i maj 1986, og at der blev åbnet en licitation med henblik på eksport af 200 000 tons interventionsmajs i juli 1986.

Hovedårsagen til disse usædvanlige interventionsopkøb er den reducerede anvendelse af majs til foder til dels som følge af mere attraktive priser på andre kornarter.

3. Muligheden for midlertidig oplagring og ydelse af eksporttilskud udgør en del af den nugældende fælles markedsordning for korn.

I henhold til EØF-traktatens artikel 36 har en medlemsstat beføjelse til at forbyde eller begrænse indførslen af årsager som bl. a. beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed. Det vides, at sundheds- og sikkerhedsmyndighederne i Det forenede Kongerige faktisk har truffet foranstaltninger til beskyttelse af offentligheden over for importeret kinesisk fyrværkeri.

Mens omfanget af personskader i Det forenede Kongerige kan give anledning til bekymring, så er det Kommissionens opfattelse, at problemet er af en helt anden beskeden størrelsesorden i andre medlemsstater, idet der synes at være en stærk tradition for benyttelse af fyrværkeri i Det forenede Kongerige i den omhandlede periode. Informationssystemet på fællesskabsplan for ulykker, der sker i forbindelse med forbrugsprodukter ⁽¹⁾ skulle til sin tid give nøjagtige oplysninger, således at Kommissionen kan vurdere behovet for at gribe ind på fællesskabsplan.

⁽¹⁾ EFT nr. L 109 af 26. 4. 1986, s. 27.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1152/86

af Terence Pitt (S — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 54/74)

Om: Salg af fyrværkeri til børn

Er Kommissionen klar over, af farligt fyrværkeri importeres fra Kina af tyske virksomheder, der sætter nye etiketter på og reeksporterer dem til detailsalg i Det forenede Kongerige?

Er Kommissionen ligeledes klar over, at Det forenede Kongeriges kontrolorgan for eksplosive stoffer, som følge af Rom-traktatens artikel 30, der forbyder kontrol med fyrværkeri mellem medlemsstaterne, ikke var i stand til at inspicere prøver på kinesisk fyrværkeri, som i oktober sidste år importeredes til Vesttyskland og derefter reeksporteredes til Det forenede Kongerige?

Er Kommissionen endelig klar over, at 4 000 unge mennesker blev såret af fyrværkeri i Det forenede Kongerige i en fireugers periode indtil 5. november sidste år? 968 af disse måtte indlægges på hospital. Agter Kommissionen nu at udstede et direktiv om forbud mod detailsalg af fyrværkeri, bortset fra salg på grundlag af særlig bevilling til personer over 18 år, og kun til anvendelse ved tilfredsstillende organiserede arrangementer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Grigoris Varfis

(23. oktober 1986)

Kommissionen har ingen oplysninger om det forhold, der er beskrevet i spørgsmålets første afsnit.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1160/86

af Raymonde Dury (S — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 54/75)

Om: Ordinering af fentiazin til småbørn

I sit svar under plenarmødet den 14. januar 1986 på spørgsmål nr. H 655/85 ⁽¹⁾ om fentiazin bebudede Kommissionen et møde i Udvalget for medicinske Specialiteter, der var berammet til januar måned i år, hvor der bl.a. skulle drøftes en nøje undersøgelse af »de anbefalede forholdsregler for anvendelse af disse produkter«.

1. Kan Kommissionen meddele resultatet af drøftelserne på januar-mødet i Udvalget for medicinske Specialiteter?
2. Kan Kommissionen oplyse, om Udvalget for medicinske Specialiteter er nået frem til konklusioner vedrørende henstillinger i forbindelse med anvendelse af fentiazin til småbørn, om det har oplyst medlemsstaterne herom, og hvornår dette er sket?

⁽¹⁾ *Forhandlinger i Europa-Parlamentet*, EFT nr. 2-334 (januar 1986).

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
(15. oktober 1986)

1. Under drøftelserne i Udvalget for medicinske Specialiteter i januar 1986 om en eventuel sammenhæng mellem indgivelse af hostesaft, der indeholder phenothiazin-derivater, og pludselige dødsfald hos spædbørn bekræftedes de foreløbige konklusioner, som udvalget var nået frem til på sit møde i november 1985, og som blev meddelt det ærede medlem som svar på hendes skriftlige forespørgsel nr. 1945/85 ⁽¹⁾. Ifølge de oplysninger, udvalget er i besiddelse af, har de forskellige nationale centre for overvågning af lægemidler i flere år undersøgt hypoteserne om en eventuel sammenhæng mellem pludselige dødsfald hos nyfødte og indgivelse af bestemte lægemidler, men de foreliggende resultater støtter ikke de pågældende hypoteser. Det ser ud til, at risikoen for apnø er fælles for alle beroligende midler, fordi de har en hæmmende virkning på åndedrætssystemet. Desuden skyldes de indberettede tilfælde tilsyneladende, at der ikke tages nøje hensyn til indikationerne på indlægssedlerne og især advarslerne om faren for forgiftning ved overdosering.

2. Desuden indsamlede udvalget detaljerede oplysninger om de forskellige forsigtighedsregler, som medlemsstaterne træffer i forbindelse med anvendelse af phenothiazin-derivater til spædbørn. Disse forholdsregler omfatter kontraindikationer hos spædbørn på under 1 eller 2 år, særlige doseringsformer for spædbørn, advarsler i de oplysninger, der er rettet til læger eller patienter samt restriktioner for udlevering af sådanne præparater (kun på recept). Udvalget har imidlertid ikke rettet nogen særlig henstilling til medlemsstaterne om anvendelsen af phenothiazin-derivater til spædbørn og småbørn.

⁽¹⁾ EFT nr. C 130 af 28. 5. 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1168/86
af François Roelants du Vivier (ARC — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(2. september 1986)
(87/C 54/76)

Om: BICEP-programme og EF

Hvorledes ser det ud for øjeblikket med hensyn til det amerikanske BICEP-program til støtte af eksporten af landbrugsvarer fra De forende Stater? (Hvilke modtagerlande, mængder og varer er der tale om?)

Hvorledes har EFs eksport af landbrugsvarer udviklet sig sideløbende hermed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(27. oktober 1986)

Det amerikanske eksportstøtteprogram (undertiden betegnet som »BICEP«) omfatter to forskellige faser. Den ene er annonceringen af et initiativ i form af en given maksimumsmængde af et nærmere bestemt produkt, der kan gå til eksport til et bestemt land. Den anden er tildelingen i forbindelse med et givet initiativ af nærmere bestemte mængder til nærmere betegnede eksportører på gunstige betingelser. Situationen pr. 1. august 1986 med hensyn til programmets gennemførelse er vist i nedenstående tabel.

Fællesskabet har også haft en god eksport af landbrugsprodukter efter indførelsen af det eksportfremmende program. Dette gælder også for de hovedprodukter, der indtil nu har haft en fremtrædende plads i programmet, nemlig hvede og hvedemel. Fællesskabets andel af eksporten af hvede og hvedemel til de lande, som programmet tager sigte på, og som traditionelt køber i Fællesskabet, er ikke blevet mindre siden programmets indførelse. Endvidere skete der relativt set en stigning i Fællesskabets eksport af hvede og hvedemel til alle tredjelande i 1985/86, selv om den absolut set var noget mindre end i det foregående år på grund af en væsentlig tilbagegang i den internationale handel med disse produkter.

Eksportdestination	Annonceret mængde	Tildelt mængde
<i>Hvede (tons)</i>		
Algeriet	2 000 000	1 000 000
Benin	45 000	20 000
Egypten	1 564 500	1 264 500
Jordan	150 000	150 000
Marokko	1 500 000	890 000
Filippinerne	150 000	150 000
Senegal	100 000	0
Sri Lanka	125 000	50 000
Syrien	700 000	0
Tunesien	300 000	175 000
Tyrkiet	1 006 600	506 600
Yemen	100 000	50 000
Jugoslavien	400 000	320 000
Zaire	80 000	80 000
I alt	8 221 100	4 656 100

Ekspordestination	Annonceret mængde	Tildelt mængde
<i>Hvedemel (tons)</i>		
Algeriet	100 000	0
Egypten	600 000	600 000
Irak	150 000	75 000
Filippinerne	100 000	50 000
Yemen	150 000	31 500
Zaire	94 000	79 000
I alt	1 194 000	835 500
<i>Semulje (tons)</i>		
Algeriet	250 000	0
<i>Byg (tons)</i>		
Algeriet	500 000	0
Israel	200 000	5 200
Jordan	60 000	0
Saudiarabien	500 000	500 000
I alt	1 260 000	505 200
<i>Maltbyg (tons)</i>		
Nigeria	100 000	4 400
<i>Ris (tons)</i>		
Jordan	40 000	22 700
<i>Foderblandinger til fjerkræ (tons)</i>		
Yemen	150 000	0
<i>Frosset fjerkræ (tons)</i>		
Egypten	43 000	28 000
<i>Vegetabilsk olie (tons)</i>		
Indien	25 000	0
<i>Kvæg (stk.)</i>		
Algeriet	5 000	0
Egypten	6 000	0
Indonesien	7 500	0
Irak	6 500	0
Marokko	4 000	0
Tunesien	4 000	0
Tyrkiet	5 000	0
I alt	38 000	0
<i>Æg (kasser)</i>		
Algeriet	1 388 889	0

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1175/86

af Anne-Marie Lizin (S — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 54/77)

Om: Dobbelt indeslutning for kernekraftværker

Er Kommissionen klar over, at elproducenterne har baseret alle deres demonstrationer af, hvor sikre kernekraftværkerne er (i sammenligning med Tjernoby), på denne dobbelte indeslutning?

Agter den at foreslå et direktiv til fastsættelse af effektive normer for denne dobbelte indeslutning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Nicolas Mosar

(3. november 1986)

Et kernekraftværks sikkerhed afhænger ikke udelukkende af, om der er enkelt eller dobbelt indeslutning, men sidstnævnte bidrager uden tvivl til kernekraftværkernes sikkerhed; særlig i tilfælde af alvorlige ulykker i selve reaktoren danner den en barriere mellem de radioaktive stoffer, som har forladt det primære kredsløb, og omgivelserne.

Et kernekraftværks samlede sikkerhed afhænger af talrige faktorer, heriblandt indeslutningerne.

De initiativer, som Kommissionen har taget på dette område, og som støtter sig på Rådets resolution af 22. juli 1975 om de teknologiske problemer i forbindelse med nuklear sikkerhed, vil i nær fremtid blive behandlet i en meddelelse fra Kommissionen til Rådet, således som det er blevet bebudet i rammemeddelelsen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dok. KOM(86) 327 af 16. juni 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1176/86

af Anne-Marie Lizin (S — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 54/78)

Om: Kontrol af ikke-faste medarbejdere i kernekraftværker

Agtør Kommissionen at foreslå et særligt instrument til fastlæggelse af europæiske foranstaltninger til kontrol af sundhedstilstanden hos ikke-faste medarbejdere i kernekraftværker (beskyttelse mod radioaktivitet)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Clinton Davis

(30. oktober 1986)

Midlertidigt ansatte omfattes som enhver anden medarbejder ved et kernekraftværk af de bestemmelser vedrørende grundlæggende normer for beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed, der er fastlagt i Rådets direktiv af 15. juli 1980 ⁽¹⁾, senest ændret ved Rådets direktiv af 3. september 1984 ⁽²⁾. Kommissionen er imidlertid klar over det forhold, at overholdelsen af de grundlæggende normer på nukleare anlæg for midlertidigt ansattes vedkommende sommetider har vist sig særdeles vanskelig. Til afhjælpning af denne situation har Kommissionen derfor i sin meddelelse til Rådet om »Udbygning af fællesskabsforanstaltninger til gennemførelse af Euratomtraktatens kapitel III om sundhedsbeskyttelse« ⁽³⁾ meddelt, at den har til hensigt at lade udarbejde et særligt forslag til sikring af, at midlertidigt ansatte, herunder specielt de, der er indraget i grænseoverskridende arbejde, bliver beskyttet i tilstrækkelig grad.

⁽¹⁾ EFT nr. L 246 af 17. 9. 1980, s. 1. Rådets direktiv nr. 80/836/Euratom.

⁽²⁾ EFT nr. L 265 af 5. 10. 1984, s. 4. Rådets direktiv nr. 84/467/Euratom.

⁽³⁾ Dok. KOM(86) 434 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1185/86

af Horst Seefeld og Dieter Rogalla (S — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 54/79)

Om: EF-toldfritagelsesordning for bagage

Deler Kommissionen vor opfattelse, at EFs toldfritagelsesordning burde anvendes mere liberalt, så at også bagage,

der ikke medtages under rejsen, men enten sendes i forvejen eller eftersendes, bliver behandlet som toldfri rejsebagage?

Hvad agter Kommissionen at gøre for at sikre dette?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af lord Francis Arthur Cockfield

(15. oktober 1986)

I henhold til artikel 45 i Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 ⁽¹⁾ forstås der ved en rejsendes personlige bagage normalt den bagage, som den rejsende kan frembyde toldvæsenet ved indrejse i Fællesskabet. Det er således på det tidspunkt, at toldvæsenet let kan afgøre, om den rejsende opfylder betingelserne for fritagelse.

Under hensyn til usikkerhedsmomenterne i forbindelse med transport af rejsendes bagage, specielt ad luftvejen, er det i artikel 45 i forordning (EØF) nr. 918/83 fastsat, at der også gives fritagelse for varer i bagage, som på trods af at være indskrevet ved afrejsen af en eller anden grund ikke har fulgt den rejsende under rejsen og først senere ankommer til bestemmelsesstedet.

Gennemførelsen af denne bestemmelse giver anledning til praktiske vanskeligheder, idet toldvæsenet skal drage omsorg for, at de rejsende ikke opnår fritagelse to gange (når de ankommer med deres håndbagage, og når den indskrevne bagage ankommer). Kontrollen med henblik herpå er vanskelig, og de rejsende synes meget lidt om den. Denne situation indbyder ikke til at udvide adgangen til fritagelse til at omfatte varer, der forsendes før eller efter den dato, på hvilken en rejsende faktisk foretager sin rejse til Fællesskabet.

Dette svarer til de gældende internationale bestemmelser på området, specielt bestemmelserne i tillæg F 3 til Kyoto-konventionen, der er indgået under Toldsamarbejdsrådets auspicer, samt i OECD-rådets afgørelse — henstilling af 27. november 1985 om politikken vedrørende den internationale turisme.

⁽¹⁾ EFT nr. L 105 af 23. 4. 1983, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1198/86

af Arturo Escuder Croft (ED — E)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 54/80)

Om: Forbedringer i arbejdsmiljøet

Rådet har givet udtryk for sin vilje til at fremme en bedring i arbejdsmiljøet.

Derfor stilles følgende spørgsmål:

Hvilke aktioner har Kommissionen gennemført i løbet af 1986, og hvilke er det påtænkt at omsætte i praksis i resten af dette års måneder til forbedring af arbejdsmiljøet og af arbejdstagernes uddannelse og oplysning på sundhedsområdet;

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Manuel Marín

(22. oktober 1986)

I 1984 vedtog Rådet et andet fællesskabshandlingsprogram for fem år vedrørende sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen (1). Det dækker følgende områder:

- beskyttelse mod farlige stoffer
- ergonomiske foranstaltninger, beskyttelse mod ulykker og farlige situationer
- opbygning
- uddannelse og information
- statistik
- forskning
- internationalt samarbejde.

Med henblik på gennemførelsen af dette program udarbejdes der årlige arbejdsplaner med bistand fra Det rådgivende udvalg for sikkerhed, hygiejne og sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen og efter høring af medlemsstaterne. Planen for 1986 indeholder 29 specifikke aktioner inden for de syv ovennævnte områder.

Disse årlige arbejdsplaner offentliggøres ikke, men der sendes kopier til Europa-Parlamentet og til Det økonomiske og sociale Udvalg hvert år i januar, ligesom der udleveres kopier på direkte anmodning. En kopi af 1986 arbejdsplanen er tilsendt det ærede parlamentsmedlem og Europa-parlamentets generalsekretariat.

Kommissionen agter ligeledes i en meddelelse, der skal forelægges Rådet inden udgangen af dette år, at foreslå aktioner på andre områder, der vedrører arbejdsvilkårene og mere direkte i tilknytning til tilrettelæggelsen af arbejdet.

(1) EFT nr. C 67 af 8. 3. 1984, s. 2-4.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1207/86

af Arturo Escuder Croft (ED — E)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 54/81)

Om: Reklame for brug af olivenolie

Spaniens og Portugals medlemskab af EF viser helt tydeligt det økonomiske bidrag og ønskerne i Fællesskabets lande i den internationale aftale om olivenolie.

Derfor stiller jeg følgende spørgsmål:

Påtænker Kommissionen at fremme intensiveringen af reklamekampagner for brugen af olivenolie i Fællesskabet i et forsøg på at nedbringe EFs overskud og forøge dets eksport af dette produkt via den internationale aftale om olivenolie eller direkte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(9. oktober 1986)

Spaniens og Portugals tiltrædelse af Fællesskabet samt gennemførelsen af den nye internationale overenskomst om olivenolie og spiseoliven forøger væsentligt EØFs finansielle bidrag, men ikke dets medlemsstaters som anført af det ærede medlem.

Kommissionen påtænker at forstærke kampagnerne af forbruget af olivenolie både direkte og gennem Det internationale Olivenolieråd (det organ, der administrerer ovennævnte overenskomst).

Derfor har Kommissionen foreslået følgende:

a) Som led i forhandlingerne om den nye overenskomst, på EØFs vegne, at reklamefondens midler forhøjes fra 300 000 US \$ til 600 000 US \$. Dette forslag blev vedtaget.

b) For produktionsåret 1985/1986, at den procentdel, der skal tilbageholdes af forbrugsstøtten for olivenolie forhøjes fra 4 % (produktionsåret 1984/1985) til 7 %. Rådet har vedtaget dette forslag. Provenuet fra denne tilbageholdelse skal anvendes til finansiering af foranstaltninger til fordel for forbrug af olivenolie både i EØFs medlemsstater og på de vigtigste forbrugsmarkeder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1216/86

af José Happart (S — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 54/82)

Om: Anvendelse af kvælstof

Kan Kommissionen oplyse, hvilke følger der vil blive tale om for landbrugets overskudsproduktion, dersom man reducerede den mængde kvælstofgødning, der anvendes i landbruget, med 50 % for både hele den vegetabiliske og hele den animalske produktion?

Er det muligt at angive størrelsen af de besparelser, der vil blive opnået dels som følge af de færre mængder kvælstofgødning, der skal indkøbes, dels gennem den store reduktion af landbrugets overskudsproduktion grundet den mindskede anvendelse af kvælstofgødningen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(16. oktober 1986)

De stigende mængder kvælstofgødning, der anvendes i landbruget, er ganske givet en af de faktorer, der har medvirket til den øgede landbrugsproduktion i Fællesskabet, og som følge deraf, i det mindste inden for visse sektorer, til den stigende overskudsproduktion inden for landbruget. Det er derfor sandsynligt, at en reduktion af størrelsesordenen 50 % af mængderne af kvælstofgødning ville have dybtgående virkninger ikke alene for udbyttet og størrelsen af produktionen af de forskellige afgrøder, men også for omdriften og for produktionsudviklingen i det samlede landbrug inden for EF.

Det er imidlertid svært at foretage en nøjere vurdering af følgerne af en sådan reduktion, både hvad angår landbrugets overskudsproduktion, og så meget desto mere, hvad angår de budgetmæssige besparelser, der derved kunne opnås. For det første er der ikke for Fællesskabets samlede landbrug et entydigt og ensartet forhold mellem mængden af kvælstofgødning og de producerede mængder. Dette forhold afhænger ikke alene af, hvilket produkt, der er tale om, men også af jordens beskaffenhed, de anvendte frøsorter, andre gødningstilførsler osv. For det andet er det klart, at man ved en sådan beregning ikke kan nøjes med udelukkende at tage hensyn til den mindre kvælstofmængdes direkte indflydelse på produktionen, men at den også måtte omfatte de indirekte virkninger, som en sådan omstilling ville have for ressourcefordelingen inden for EF-landbruget, og de er praktisk talt umulige at vurdere.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1217/86

af Anne-Marie Lizin (S — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 54/83)

Om: Annoncer i belgiske aviser vedrørende ledige stillinger i Kommissionen (662/IX/84-FR)

I en folder udgivet af generaldirektoratet for personale og administration er opført en liste over de belgiske aviser, i hvilke der almindeligvis indrykkes annoncer til bekendtgørelse af nyansættelser. I denne liste figurerer en enkelt franskproget avis fra hovedstaden, syv nederlandsksprogede aviser, heraf flere provinsblade, men ikke en eneste vallonsk avis.

Kan Kommissionen oplyse, på hvilket grundlag denne liste er blevet udarbejdet?

Er den ikke enig i, at der tale om forskelsbehandling i offentliggørelsen af ansættelsesmeddelelserne?

Hvilke umiddelbare forholdsregler har Kommissionen til hensigt at træffe for så hurtigt som muligt at bringe denne åbenbare uretfærdighed til ophør og på et retfærdigt grundlag offentliggøre stillingsopslagene i de belgiske aviser i Vallonien, Flandern og Bruxelles?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Henning Christophersen

(16. oktober 1986)

Bekendtgørelsen af Kommissionens ansættelsesprøver i den trykte presse i de tolv medlemsstater har til eneste formål at nå et maksimum af mulige ansøgere, og i samarbejde med annonceagenturer bringes disse annoncer enten i den del af pressen, der udkommer i stort oplag (ikke-specialister, administratører, assistenter eller sekretærer) eller i fagpressen (databehandlere, agronomer) eller i den internationale presse (tolke).

Til dette strenge funktionelle princip kommer de snævre budgetmæssige grænser, der ikke tillader anvendelse af flere publikationer på en gang.

Under disse forhold og i helt neutral ånd gør Kommissionen på ingen måde krav på at dække hele pressen i medlemsstaterne.

Naturligvis sørger Kommissionen så vidt muligt for, at offentliggørelsen omfatter hele den enkelte medlemsstat, bl.a. hvor en enkelt avis ikke læses i hele landet.

Kommissionen henvender sig i øjeblikket til to belgiske aviser med stillingsopslag: *Le Soir* og *De Standaard*, hvis oplag ligger på henholdsvis 250 000 og 295 000.

Når en annonce placeres i en af disse to aviser, medfører det automatisk, at den også bringes i andre aviser i gruppen, nemlig bl.a. *La Lanterne*, *Handelsblad*, *Het Nieuwsblad* og *De Gentenaar*.

Det er denne fortegnelse over aviser, som må betragtes som gældende snarere end den folder, som det ærede medlem nævner. Folderen er i øvrigt ved at blive ajourført.

oprettelse eller bevarelse af arbejdspladser, når den EFRU-støttede investering er gennemført som planlagt, og alle forordningens betingelser er overholdt.

(¹) EFT nr. C 348 af 31. 12. 1984, s. 210, punkt 7.40—7.42.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1240/86
af François Roelants du Vivier (ARC — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(2. september 1986)
(87/C 54/85)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1225/86

af David Martin (S — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 54/84)

Om: Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 1983

I sin årsberetning for regnskabsåret 1983 anfører Revisionsretten følgende i punkt 7.41:

»Under et kontrolbesøg i Skotland konstaterede Retten, at målene for beskæftigelsen kun var nået af en ud af 22 virksomheder, som i henhold til fondes støtteafgørelser tilsammen havde modtaget mere end 21 mio £ sterling.«

Kan Kommissionen oplyse navnene på de 22 virksomheder, besøget omfattede, og præcisere, hvilken virksomhed der opfyldte sine beskæftigelsesmål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Alois Pfeiffer

(28. oktober 1986)

Generelt er kontrollen med EFRU-finanserede aktioner i medlemsstaterne fortrolig. I øvrigt meddeler Revisionsretten ikke Kommissionen alle detaljer i resultaterne af sin autonome kontrol i virksomheder m.v. Kommissionen kan således ikke opgive navnene på de virksomheder, der hentydes til i punkt 7.41 i Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 1983.

Der skal endvidere mindes om, at Kommissionen i sit svar på revisionsrettens bemærkning om, at de beskæftigelsesmæssige mål for de pågældende skotske virksomheder ikke var nået, anførte (¹), at beskæftigelsesoverslag i ansøgninger til EFRU kun er vejledende, og at det ikke er berettiget at iværksætte sanktioner i tilfælde af forskelle mellem overslagene og de opnåede resultater med hensyn til

Om: Ildso

Igen i år hærger Belgiens frugttræer af ildso. Denne plantesygdom angriber nu æbletræer, hvor den tidligere i første række angreb hvidtjorn og pæretræer. Det menes i øjeblikket, at 90 % af bedrifterne i provinsen Liege er ramt; 60 000 pæretræer er allerede fældet.

Kan Kommissionen redegøre for følgende:

1. Har den specificerede oplysninger til rådighed vedrørende denne epidemi i de enkelte regioner i Fællesskabet?
2. Hvorledes er forskningens aktuelle situation, for så vidt angår kampen mod ildso?
3. Hvilke finansielle midler er det eventuelt til rådighed for frugtavlerner i deres kamp mod ildso?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(3. oktober 1986)

1. Kommissionen har ikke nylige oplysninger om sygdommens udbredelse i Fællesskabet, men det er klart, at sygdommen i de fleste angrebne lande trods indsats af store udgifter til udryddelse må betragtes som endemisk.

2. I forbindelse med AGRIMED-forskningsprogrammet er der mellem 1979 og 1983 sket en særlig indsats i bekæmpelse af ildso, hvorved hovedformålet har været at undersøge effektiviteten af nye bakteriedræbende stoffer samt sammenligning af følsomheden hos handelssorter og hybrider af pære og æble.

Forsøgene fandt sted i en forsøgsplantage i Dax-Labatut (Frankrig); de i 1983 opnåede resultater kan sammenfattes som følger:

- Kemisk bekæmpelse: blandt de forskellige afprøvede stoffer viste kun Bouillie Bordelaise 1 gr CU metal/litre sig at være mere effektiv end streptomycin (200 ppm).

Efterårsbehandlinger i planteskoler synes lidet tilfredsstillende for at få kontrol med sygdommen.

- Sortsfølsomhed: 31 æblesorter fra den europæiske samling efter inokulering ved injektion i skuddet blev opstillet i fem følsomhedsklasser. Ved bedømmelsen er taget hensyn til hyppigheden af vellykkede inokuleringer og alvoren af de udviklede nekroser.

31 andre sorter, der er af dyrkningsmæssig betydning i Fællesskabet, blev første gang inokuleret i 1983.

Den europæiske samling af pæresorter (80 sorter) begyndte på grund af sin langsomme vegetative vækst at blive inokuleret i 1983.

- Frembringelse af hybrider: Efter udvælgessortering in væksthus: Wageningen (Nederlandene) mellem 1980 og 1983 blev 1 857 pærehybrider med en gennemsnitlig meget god resistens udplantet i Dax til endelig sortering. 5 020 andre hybrider blev direkte udplantet i DAX; heraf blev 3 100 bevaret i 1983.

Hos æble har de første forsøg gjort det muligt at bevare resistens eller ringe følsomhed hos 10 sorter, der allerede var forbedret med hensyn til deres resistens over for skurv og/eller meldug.

De indskrænkede finansielle midler, Kommissionen fik stillet til rådighed i forbindelse med Rådets afgørelse af 12. december 1983 ⁽¹⁾ har ikke gjort det muligt at være særlig aktiv på dette felt. Der har dog stadig været samordning af forskningen, som skulle kunne give resultater i 1986.

3. Der forventes ikke finansielle midler til støtte for Fællesskabets producenter.

⁽¹⁾ EFT nr. C 358 af 22. 12. 1983, s. 36.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1243/86
af François Roelants du Vivier (ARC — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(2. september 1986)
(87/C 54/86)

Om: Monokulturer

Der er bred enighed om, at det europæiske landbrug udvikler sig i monokulturel retning.

Har Kommissionen specificerede oplysninger til rådighed til bekræftelse af denne tendens?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(29. oktober 1986)

Monokultur i ordets egentlige betydning figurerer ikke blandt de kendetegn, som undersøgelserne vedrørende landbrugsstrukturerne normalt behandler nærmere. Undersøgelserne giver dog oplysninger om specialiserede bedrifter, dvs. bedrifter, hvor hovedproduktionen spiller en dominerende rolle.

I efterstående er opstillet en oversigt for EUR 9 over udviklingen mellem 1975 og 1983, for så vidt angår de specialiserede bedrifter i forhold til landbrugsbedrifterne i det hele taget. Tallene viser faktisk en udvikling mod øget specialisering i EF-landbruget i nævnte tidsrum og dermed mod monokultur i ordets brede betydning.

Specialiserede landbrugsbedrifter i forhold til samtlige landbrugsbedrifter — EUR-9

Driftsform	Antal bedrifter		Areal		Samlet standarddækningsbidrag ⁽¹⁾	
	1975	1983	1975	1983	1975	1983
Korn	7,0	9,1	8,8	10,6	6,0	7,4
Gartneri	2,2	2,2	0,5	0,4	6,3	7,2
Vinbrug	8,4	10,4	2,3	2,3	5,2	5,4
Frukt og andre permanente beplantninger	10,6	14,6	3,0	3,2	6,4	7,1
Malkekvæg	13,5	13,2	16,7	19,7	16,9	20,9
Kvægbrug opdræt/ fedning	4,2	4,9	6,7	7,5	3,0	3,5
Svin	0,9	0,9	0,3	0,5	1,8	2,0
Andre fodrede husdyr	0,6	0,5	0,2	0,2	1,2	1,2
Specialiserede bedrifter i alt	47,4	55,8	38,5	44,4	46,8	54,7
Bedrifter i alt	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Kilde: Strukturundersøgelser 1975 og 1983.

(¹) Ved standarddækningsbidrag forstås forskellen, udregnet på grundlag af regionale standardkoefficienter, mellem pengeværdien af produktionen (bruttoproduktionen) og værdien af visse specifikke omkostninger, som produktionen medfører. Ved standarddækningsbidraget kan man måle bedrifternes økonomiske potentiel. Det udtrykkes i ESE (europæiske størrelsesenheder): 1 ESE = 1 000 ECU standarddækningsbidrag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1244/86

af François Roelants du Vivier (ARC — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 54/87)

Om: Forbud mod somatotropin

På trods af at verdens mælkeproduktion fortsat er i stigning, har den amerikanske regering bevilget midler til fremme af anvendelsen af somatotropin (BST), der er et hormonalt stof, som, hvis det dagligt gives malkekvæg ved indsprøjtning, kan forøge dettes mælkeproduktion med fra 20 til 40 %.

Er Kommission af den opfattelse, at dette hormon, selv om det anvendes til fremme af mælkeproduktion og ikke til opfedning, alligevel bør forbydes i Fællesskabet? Kan den redegøre for de økonomiske og sundhedsmæssige årsager, som den mener taler for at forbyde et sådant middel?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(29. oktober 1986)

Kommissionen har ikke modtaget oplysninger om produkter på basis af somatotropin til forøgelse af mælkeproduktionen.

Den har derfor ikke foretaget nogen undersøgelse af de eventuelle sundhedsmæssige og økonomiske konsekvenser. Hvis sådanne produkter blev tilladt og vandt almindelig udbredelse verden over, ville dette ikke ske uden væsentlige konsekvenser for ligevægten på verdensmarkedet for mejeriprodukter, og Kommissionen ville tage alle faktorer i betragtning, hvis dette skulle blive nødvendigt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1248/86

af Jean-Pierre Abelin (PPE — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 54/88)

Om: Champignon-krise

Det franske champignonmarked har siden 1985 været inde i en dyb og varig krise, fordi det er offer for en meget stærk og undertiden illoyal konkurrence fra de nye producent-

eksportlande. En hel erhvervssektor er derfor i fare for at bryde sammen, idet den omfatter over 300 brug, der er fordelt på over halvdelen af de franske departementer og ernærer 6 000 champignon dyrkere, giver arbejde til over 6 000 konserverfabriker, der sælger denne produktion, og over 5 000, som direkte eller indirekte er beskæftiget hermed. De franske producenter overholder for størstedelens vedkommende konserveringsbestemmelser, der er strammere end de bestemmelser, der gælder for de tyske eller hollandske konkurrenter.

Derfor ønsker de franske konserverfabrikker stærkt, at der kan fastsættes fællesskabsbestemmelser for salget i Det europæiske Fællesskab af kvalitetschampignonkonserver via en harmonisering af bestemmelserne for produkter og mærkning.

På grund af vanskeligheder i øjeblikket på dette marked, som skyldes en overproduktion i verden, er der da mulighed for at løse dette spørgsmål hurtigst muligt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(25. september 1986)

Kommissionen vil gerne først understrege, at overproduktionen på verdensplan ikke kan siges at påvirke situationen i denne sektor. I mange år er Fællesskabets produktion af svampekonserver blevet effektivt beskyttet ved hjælp af en importordning, der blev vedtaget af Rådet i juni 1981, og som i praksis begrænser importen til bestemte mængder.

For så vidt angår ønsket om EF-kvalitetsnormer for disse produkter, minder Kommissionen om at Rådet, der er blevet anmodet om at træffe afgørelse om et meget stort antal normer, har foretrukket først at fastsætte fælles normer for de produkter fremstillet af frugt og grønsager, som der ydes producentstøtte til — hvilket ikke er tilfældet for svampekonserver. Det er ikke udelukket, at andre ikke-subsventionerede produkter kan tilføjes på listen over produkter, for hvilke der skal udarbejdes fælles normer. Sammen med branches og medlemsstaterne skal det undersøges, om det er hensigtsmæssigt at udarbejde sådanne forslag.

På fællesskabsplan gælder der i øvrigt et direktiv om forskrifter for mærkning ⁽¹⁾. Det påhviler medlemsstaterne at overvåge anvendelsen af dette direktiv. Ved hjælp af dette direktiv skulle det være muligt at løse problemerne for de franske konserverfabrikker, fordi det påhviler Frankrig at overvåge direktivets anvendelse.

(¹) EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1252/86
af Ernest Muehlen (PPE — L)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(2. september 1986)
(87/C 54/89)

Om: Den belgiske socialsikrings tilbageholdelser i pensioner, som udbetales til pensionsmodtagere, der er bosiddende i udlandet

1. Er Kommissionen klar over, at l'Institut National d'Assurances — Maladie — Invalidité (INAMI) (Det nationale syge- og invaliditetssikringsinstitut) i henhold til artikel 161 i den belgiske lov af 8. august 1980 for øjeblikket tilbageholder 2,55 % af pensioner og invaliderenter fra udbetalende instanser, som henhører under belgisk lov, uanset om modtageren er bosiddende i Belgien eller i udlandet?

2. Mener Kommissionen ikke, at INAMIs tilbageholdelser i belgiske pensioner, som udbetales til modtagere med bopæl i udlandet, er i strid med forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, for så vidt som

a) en arbejdstager alene er undergivet sociallovgivningen i en medlemsstat (artikel 13, stk. 1),

b) en arbejdstager, der er beskæftiget på en medlemsstats område, er omfattet af denne stats lovgivning, selv om den virksomhed, der beskæftiger ham, har sit hjemsted på en anden medlemsstats område (artikel 13, stk. 2),

c) den institution i en medlemsstat, som det påhviler at udbetale en pension eller rente, som efter lovgivningen skal tilbageholde bidrag, der påhviler pensionisten eller rentemodtageren til dækning af naturalyvdelser, er kun berettiget til at foretage sådanne tilbageholdelser, hvis sådanne ydelser skal afholdes af en institution i den nævnte medlemsstat (artikel 33).

3. Mener Kommissionen ikke, at Domstolens dom nr. 275/83, hvori det hedder, at

»Kongeriget Belgien har ved at foretage tilbageholdelser af bidrag i alderspensioner og efterladtepensioner, der tilkommer EF-borgere, som er bosat i en anden medlemsstat, undladt af opfylde de forpligtelser, der påhviler det i henhold til EØF-traktaten«,

ligeledes finder anvendelse i forbindelse med ovennævnte tillægspensioner?

4. Hvad agter Kommissionen at foretage sig for at sikre overholdelsen af ånd og bogstav i EF-retten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(23. oktober 1986)

Kommissionen kontrollerer, at de belgiske myndigheder overholder den dom, der er afsagt ved Domstolen i sag 275/83, i henhold til hvilken Belgien er blevet dømt for ikke at have overholdt de forpligtelser, der påhviler denne stat i henhold til artikel 33 i forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽¹⁾, »idet der foretages tilbageholdelser i bidragene til de lovbestemte alders-, anciennitets- og efterladtepensioner for EF-borgere, der har bopæl i en anden medlemsstat«.

I januar 1986 lod de belgiske myndigheder Kommissionen vide, at proceduren for tilbagebetaling af tilbageholdelser foretaget siden lov af 8. august 1980 trådte i kraft, skulle påbegyndes i begyndelsen af dette år. Kommissionens tjenestegrene opfordrede herefter de belgiske myndigheder til at orientere den om, når den samlede tilbagebetaling af de uretmæssige tilbageholdelser var afsluttet. Dags dato har Kommissionen endnu ikke modtaget oplysning herom, og den har på ny genoptaget sagen.

Under alle omstændigheder har Kommissionen ikke siden afsigelsen af dom 275/83 modtaget klager som følge af INAMI's tilbageholdelser i bidragene til de lovbestemte pensioner. Det er imidlertid spørgsmålet, om lignende bidrag som fastsat i artikel 161 i lov af 1980 kan tilbageholdes af de ikke-lovbestemte pensioner, som ikke hører ind under fællesskabslovgivningens materielle anvendelsesområde, hvis princippet om ensartet lovgivning, som nævnt i artikel 13, afsnit 1, i forordningen tages i betragtning, når disse bidrag skal finansiere en generel socialsikringsordning, som omfattes af forordningerne, og når ydelserne under den pågældende ordning ikke betales af den stat, der udbetaler de ikke-lovbestemte pensioner. Efter Kommissionens mening er disse tilbageholdelser ikke i overensstemmelse med bogstav og ånd i bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71.

Kommissionen vil tage kontakt med de belgiske myndigheder og myndighederne i de øvrige medlemsstater, der foretager tilbageholdelser under samme omstændigheder, og den vil da vurdere, om der er grund til at indlede en overtrædelsesprocedure.

⁽¹⁾ EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1254/86
af Horst Seefeld (S — D)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(2. september 1986)
(87/C 54/90)

Om: Låsning af togdøre under grænsepassage

Er Kommission bekendt med, at passagererne i forbindelse med en omdirigering af et tog på strækningen Strasbourg-Mulhouse over Kehl-Freiburg-Basel blev udsat for en utrolig belastning, idet togdørene blev låst, og at denne frihedsberøvelse skal være sket under henvisning til en todbestemmelse?

1. Hvilken toldbestemmelse er der tale om?
2. Hvornår bliver den afskaffet?
3. Findes der yderligere bestemmelser, som begrænser den frie bevægelighed i forbindelse med rejser i EF, i bekræftende fald hvilke, og hvad foretager Kommissionen sig i den anledning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
(24. oktober 1986)

Kommissionen er ikke bekendt med den af det ærede medlem beskrevne praksis og har heller ikke kendskab til lignende tilfælde andre steder i Fællesskabet.

Det er med sikkerhed ikke i nogen fællesskabsbestemmelser foreskrevet, at togdøre skal aflåses. Kommissionen vil derfor anmode de tyske myndigheder, som sagen især må vedrøre, om at give en forklaring på de omstændigheder, som er blevet rapporteret af det ærede medlem, som til sin tid vil blive underrettet om resultatet af forespørgslen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1261/86
af Kenneth Collins (S — GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(2. september 1986)
(87/C 54/91)

Om: Rådets direktiv om bestemmelser for forsikringsvirksomhed, bortset fra livsforsikring

Kan Kommissionen meddele, hvilke fremskridt der hidtil er sket i forbindelse med Kommissionens forslag til et direktiv fra Rådet om fastlæggelse af betingelserne for forsikringsvirksomhed, bortset fra livsforsikring?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af lord Cockfield***(16. oktober 1986)*

Kommissionen har i hvidbogen af juni 1985 om gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾ præciseret, at den tillægger etableringen af et fælles marked for tjenesteydelser, herunder forsikring, høj prioritet.

Hvad angår de fremskridt, der er sket, for så vidt angår forslaget til Rådets direktiv om skadesforsikringsvirksomhed, skal Kommissionen henvise det ærede medlem til de svar, Kommissionen har afgivet på skriftlige forespørgsler nr. 815/84 fra Ernest Muhlen ⁽²⁾ og nr. 2130/85 fra Maria Luisa Cassanmagnago Ceretti m.fl. ⁽³⁾.

Domstolen har endnu ikke afsagt dom i de fire forsikrings-sager ⁽⁴⁾, der er omtalt i de ovennævnte svar.

⁽¹⁾ Dok. KOM(85) 310 endelig udg.

⁽²⁾ EFT nr. C 62 af 11. 3. 1985, s. 17.

⁽³⁾ EFT nr. C 175 af 14. 7. 1986, s. 11.

⁽⁴⁾ Sagerne 220/83, 252/83, 205/84 og 206/84.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1267/86**af Sylvie Le Roux (COM — F)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(2. august 1986)**(87/C 54/92)*

Om: Monetære udligningsbeløb

I Rådets forordning (EØF) nr. 855/84 ⁽¹⁾ står der, at de positive monetære udligningsbeløb bør afskaffes »senest ved begyndelsen af produktionsåret 1987/1988«. Kommissionen har ikke taget noget initiativ herom for produktionsåret 1986/1987, og ved den seneste fastsættelse af landbrugspriserne foretog Rådet sig intet i denne forbindelse og løb derved risikoen for ikke at nå det mål, som det selv havde sat sig.

Agter Kommissionen ved fastsættelsen af landbrugspriserne for produktionsåret 1987/1988 at fremsætte forslag, om fuldstændig afskaffelse af de positive monetære udligningsbeløb?

⁽¹⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Frans Andriessen***(19. september 1986)*

Kommissionens forslag om afskaffelse af de positive — såvel som de negative — monetære udligningsbeløb skal ses i sammenhæng med forslagene vedrørende landbrugspriserne. Det er grunden til, at Kommissionen har fundet, at forslag, der ville føre til en nedgang i priserne i national

valuta som følge af en opskrivning af landbrugsomregningskurserne med henblik på at afskaffe de endnu eksisterende positive monetære udligningsbeløb, ikke ville være hensigtsmæssige for produktionsåret 1986/1987.

Kommissionen ignorerer imidlertid ikke bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 855/84. Den vil på passende måde tage hensyn hertil, når den udarbejder sine forslag vedrørende fastsættelsen af landbrugspriserne for produktionsåret 1987/1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1268/86**af Emmanuel Maffre-Baugé (COM — F)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(2. september 1986)**(87/C 54/93)*

Om: Begrænsning af udviklingen af intensive bedrifter

Den 17. april og den 10. juli 1986 fandt Europa-Parlamentet det nødvendigt »at begrænse udviklingen af intensiv bedrift, der kræver bekostelige investeringer under anvendelse af rå- og hjælpestoffer, der oftest importeres toldfrit og uden overholdelse af fællesskabspræferencen og har skæbnesvangre virkninger på miljøet«.

Har Kommissionen til hensigt at følge denne henstilling og foreslå hensigtsmæssige foranstaltninger, som takket være bestemmelserne om progressivitet og loft burde indebære, at bevillingerne fra EUGFL til disse intensive bedrifter begrænses?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Frans Andriessen***(1. oktober 1986)*

I den fælles landbrugspolitik er der i flere år indgået foranstaltninger, der går ud på at styrke familiebedriftenes rolle og undgå at fremme udviklingen af halvindustrielle, intensive bedrifter.

Der ydes således f.eks. ikke længere EF-støtte til investeringer i fjerkræsektoren, og den nationale støtte er begrænset til de investeringer, der er nødvendige for at overholde de forpligtelser og krav, som de offentlige instanser har påbudt for at beskytte og forbedre miljøet. Det er dog en yderligere betingelse, at investeringerne ikke medfører en produktionsstigning.

Med hensyn til svineavl er EF-støtten til investeringer begrænset til de bedrifter, der selv kan producere mindst 35 % af det nødvendige svinefoder, og som ikke overskri-

der et vist maksimum med hensyn til antallet af svinepladser. Endvidere er der på EF-plan ved at blive udarbejdet normer for miljøbevaring.

Med hensyn til oksekød går de forslag til ændring af den fælles markedsordning, som Kommissionen fremlagde i februar 1985 ⁽¹⁾ i samme retning. I forslagene anbefales det stærkt, at der indføres en enhedspræmie for specialiserede producenter begrænset til de første 50 kreaturer på hver bedrift.

I mælkesektoren skulle indførelsen af en produktionskvotaordning sammen med opkrævningen af en superafgift ved overskridelse af præferencemængderne bidrage til større ekstensivering af produktionen. I den forbindelse skal det i øvrigt nævnes, at Kommissionens forslag om indførelse af en særafgift for intensive bedrifter i denne sektor ⁽²⁾ blev forkastet af Rådet.

Hvad mere specifikt angår en begrænsning af intensiveringen i landbruget i bjergområder og i ugunstigt stillede områder, kan udligningsgodtgørelsen ikke overstige 101 ECU pr. storkreatur og pr. ha, og antallet af malkekøer, der skal lægges til grund pr. landbruger, er fastsat til 20 enheder. I det forslag, som Kommissionen for nylig forelagde Rådet ⁽³⁾, fastsættes maksimumsbeløbet for godtgørelsen til 3 000 ECU pr. mandsarbejdsenhed.

Ud over disse foranstaltninger til dæmpning af udviklingen af intensive bedrifter har Kommissionen foreslået Rådet ⁽³⁾ en række foranstaltninger, hvis udgifter skal afholdes af EUGFL, til fremme af en ekstensivering af produktionen såsom en årlig hektarpræmie til unge landbrugere, der forpligter sig til at intensivere produktionen, forhøjelse af udligningsgodtgørelsen i ugunstigt stillede områder, når modtageren gennemfører en ekstensivering, en årlig hektarpræmie til landbrugere, der anvender dyrkningsmetoder, som er forenelige med bevaringen af miljømæssigt følsomme områder, samt støtte til såkaldt biologisk landbrug.

Kommissionen agter at fortsætte sine bestræbelser for at tage større hensyn til problemerne i forbindelse med familiebedrifter og kravene til miljøbevaringen samt for at skabe større ligevægt mellem udviklingen i produktionen og i forbruget; den må dog samtidig også tage hensyn til de bestående afsætningsmuligheder på verdensmarkedet.

⁽¹⁾ Dok. KOM(86) 31 endelig udg. af 11. februar 1986.

⁽²⁾ Dok. KOM(81) 608 endelig udg. af 23. oktober 1981.

⁽³⁾ Dok. KOM(86) 199 endelig udg. af 21. april 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1269/86

af Dimitros Adamou (COM — GR)
og 54 andre medlemmer

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 54/94)

Om: Ozals besøg i den del af republikken Cypern, der er besat af tyrkiske tropper

- Under henvisning til at republikken Cypern har undertegnet en associeringsaftale med EF,
- under henvisning til at både udenrigsministrene og Europa-Parlamentet har fordømt den statskuplignende proklamerings af den såkaldte »tyrkisk-cypriotiske stat«, at de har udtalt sig til fordel for republikken Cyperns uafhængighed og integritet og støtter FN's bestræbelser på at finde en løsning på Cypern-problemet,
- under henvisning til at der er indledt en procedure i Rådet med henblik på underskrivelse af den fjerde finansieringsprotokol og indkaldelse af associeringsrådet EØF-Tyrkiet,

anmodes Rådet om at besvare følgende spørgsmål:

- Hvorledes vil det reagere på den tyrkiske premierminister Ozals besøg på det besatte territorium af republikken Cypern den 2. juli 1986, det vil sige nogle få dage efter at den tyrkiske hær manøvrer på det besatte territorium af republikken Cypern? Dette besøg undergraver FN's bestræbelser, er en farlig politik, der kan karakteriseres som »de fuldbyrdede kendsgerningers politik«, og har til formål at styrke den såkaldte »tyrkisk-cypriotiske stat«, der ikke er blevet anerkendt af noget land i internationale samfund, med undtagelse af Tyrkiet, og er i klar modstrid med Fællesskabets stilling til Cypern-problemet.
- Hvilken betydning vil denne uacceptable handling fra Ankaras side få under Rådets forhandlinger med Tyrkiet, idet de tyrkiske myndigheder tilsyneladende fortolker forbedringen i forholdet mellem EF og Tyrkiet således, at de dermed uafhængigt af den internationale offentlige mening og på en provokerende måde kan foretage sådanne handlinger?

Svar

(19. januar 1987)

Det ærede parlamentsmedlem henvises til svaret på mundtlig forespørgsel nr. 0-188/86 ⁽¹⁾ fra fr. Veil på den liberale og demokratiske gruppes vegne.

⁽¹⁾ *Forhandlinger i Europa-Parlamentet*, nr. D-346 (december 1986)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1275/86
af Raymonde Dury (S — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(2. september 1986)
(87/C 54/95)

Om: Definition af begrebet »samlever«

Kan Kommissionen oplyse, hvorledes begrebet »samlever« defineres i hvert enkelt land inden for de forskellige sociale sektorer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(27. oktober 1986)

Begrebet »samlever« anvendes under forskellige betegnelser i medlemsstaterne til at definere en situation, hvor personer lever sammen under ægteskabslignende forhold.

Begrebet »samlever« anvendes desuden — i ukorrekt betydning — i den belgiske arbejdsløshedsforsikringslovgivning om arbejdstagere, som ikke lever i en husstand med kun en indtægt.

Kommissionen er ikke bekendt med, at begrebet »samlever« anvendes i andre sektorer eller i andre medlemsstaters lovgivning i samme betydning som i den belgiske arbejdsløshedsforsikringslovgivning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1292/86
af Winston Griffiths, David Morris,
Llewelyn Smith (S — GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(2. september 1986)
(87/C 54/96)

Om: Regler for statsstøtte til kulindustrien: underskuds-subsidiering

Vil Kommissionen i forbindelse med afdeling II, artikel 3, stk. 1, i Kommissionens beslutning nr. 2064/86/EKSF ⁽¹⁾ offentliggøre enkeltheder om beregningen af omkostninger og udgifter pr. ton kul?

Vil Kommissionen med udgangspunkt i samme artikel bekræfte, at British Coal anses som én virksomhed, når det gælder denne beregning, og derfor kun skal meddele ét sæt tal gældende for virksomhedens omkostninger og udgifter under ét i forbindelse med kulproduktionen?

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1986, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Nicolas Mosar
(17. oktober 1986)

Det er ikke nødvendigt at offentliggøre beregningsregler for omkostninger og indtægter pr. ton kul med henblik på anvendelsen af artikel 3, stk. 1, i beslutning 2064/86/EKSF. Sammenslutningen af kulproducenter i Det europæiske Fællesskab (CEPCEO), hvori alle Fællesskabets kulproducerende medlemsstater er repræsenteret, udarbejdede for nogle år siden et sæt internationalt sammenlignelige beregningsregler.

Hvis ikke der opstår særlige problemer, vil British Coal blive betragtet som én virksomhed, der kun skal forelægge Kommissionen et sæt tal vedrørende alle dets omkostninger og indtægter ved kulproduktion.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1321/86
af Jeanette Oppenheim (ED — DK)
til Rådet for De europæiske Fællesskaber
(3. september 1986)
(87/C 54/97)

Om: Forholdet til tredjelande i forbindelse med liberaliseringen af EF-markedet for transportydelser

I fortsættelse af Rådets besvarelse af mit spørgsmål (nr. H-204/86) ⁽¹⁾ om »Retningslinjer for udvikling af det frie marked for transportydelser« ønskes oplyst, efter hvilke retningslinjer Rådet overvejer at harmonisere de regler, som gælder i forbindelse med transportsektoren — herunder systemet med bilaterale aftaler om køretilladelser — i forhold til tredjeland, især andre europæiske stater i såvel øst- som vesteuropa?

Jeg forudsætter, at spørgsmålet om udstedelse af transitkøretilladelser gennem andre EF-medlemsstater til tredjelande med den af Rådet fastlagte målsætning for liberaliseringen af EFs eget transportmarked helt bortfalder, men finder, at det vil være konkurrenceforvridende, såfremt de enkelte vognmænd fortsat skal basere deres godstransport til/fra tredjelande på bilaterale aftaler, som ikke bygger på ens forudsætninger.

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet nr. D-341 (juli 1986).

Svar
(20. januar 1987)

Som det fremgår af Rådets tidligere svar, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, tager de af Rådet hidtil vedtagne retningslinjer med hensyn til liberalisering af markedet for transportydelser sigte på vejgodstransport i Fællesskabet. De berører kun de bestemmelser i transportsektoren, som gælder i forholdet til tredjelande, for så vidt angår fællesskabstransit gennem disse lande. Der skal i denne forbindelse erindres om, at Rådet i juni 1986 opfordrede Kommissionen til med henblik på gennemførelsen af det indre marked at undersøge transitproblemerne og at forelægge egnede forslag snarest muligt og senest den 1. januar 1987.

Rådet kan ikke på nuværende tidspunkt udtale sig om, hvilken transitordning der vil komme til at gælde for forbindelserne mellem medlemsstaterne og tredjelandene, da det endnu ikke har modtaget de relevante forslag fra Kommissionen.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
(30. oktober 1986)

Umiddelbart efter at have fået kendskab til de foranstaltninger, det ærede medlem henviser til, rettede Kommissionens tjenestegrene henvendelse til de hellenske myndigheder, og i betragtning af, at de omhandlede foranstaltninger var uforenelige med EØF-traktatens artikel 30 og 106, forlangte de disse foranstaltningers øjeblikkelige ophævelse. Foranstaltningerne er faktisk blevet ophævet med udgangen af august 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1342/86
af James Provan (ED — GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(3. september 1986)
(87/C 54/98)

Om: Grækenland — importforbud

Det vil være Kommissionen bekendt, at de græske myndigheder henholdsvis den 17. og 25. juli 1986 bekendtgjorde a) nye restriktioner vedrørende udstedelsen af importlicenser for en række produkter, herunder alkoholholdige drikkevarer, hvis pris nu skal godkendes af den græske nationalbank og b) et forbud mod indgivelse af ansøgninger om importlicenser for alkoholholdige drikkevarer »gældende for en måned«.

Kan Kommissionen oplyse

1. om den græske regering konsulterede EF-Kommissionen forud for gennemførelsen af disse foranstaltninger,
2. om den anser disse foranstaltninger for at være diskriminerende og strid med EF-traktaten,
3. hvilke skridt den har taget med henblik på at få afskaffet a) de nye »prisgodkendelses«-foranstaltninger og b) forbuddet mod indgivelse af ansøgninger om importlicens.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1351/86
af Luc Beyer de Ryke (LDR — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(3. september 1986)
(87/C 54/99)

Om: Lupinafgrøden — erstatningsprodukt for soja

Formanden for den franske sammenslutning af lupinproducenter (UNAPEL), hr. Desbrosses, har for nylig beskrevet, hvilken rolle denne af det moderne landbrug miskendte bælgplante kan spille med henblik på at nedsætte det store europæiske proteinunderskud og delvis erstatte soja som foder.

UNAPEL har også henledt opmærksomheden på lupinens rolle i kampen mod, at de magre jorder lægges øde, gennem dens evne til at binde luftens kvælstof og danne alkaloider stoffer, der virker som naturlige skadedyrsbekæmpende midler. Endelig forbedrer lupinen jorden, idet den følgende afgrøde giver en højere ydelse, stadig ifølge UNAPEL.

Har Kommissionen kendskab til det forsknings- og udviklingsarbejde, der udføres i Frankrig af UNAPEL og INRA (Det nationale landbrugs-videnskabelige Forskningsinstitut)?

Hvor stor støtte har Kommissionen ydet til dette forskningsarbejde (år for år)? Hvor stor er den samlede produktion af lupin til foderbrug i EF?

Hvilke muligheder ser EF for en eventuel udvidelse af denne produktion?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(3. oktober 1986)

Kommissionen har faktisk kendskab til den forskning, som UNAPEL og INRA gennemfører vedrørende de forskellige lupinsorter.

Der blev for perioden 1979-1983 undertegnet en kontrakt med INRA i Dijon vedrørende frembringelse af nye lupingenotyper (*lupinus albus* og *lupinus mutabilis*) ved mutation. Det ydede beløb var på 27 500 ECU.

For perioden 1984-1988 er der indgået en anden kontrakt til en værdi af 60 000 ECU med samme center, men den vedrører bælgplanter generelt, idet den drejer sig om en forbedring af metoderne til analyse af næringshæmmende stoffer, herunder alkaloider.

Endelig er der for et beløb på 100 000 ECU indgået en kontrakt, som udløber den 6. januar 1986, med dr. Hussman, Chimica e Tecnica Srl (CET) i Firenze om tilvejebringelse af et pilotanlæg til dehydrering i kold tilstand med henblik på at fjerne bitterstof fra bitterlupiner.

Fællesskabets produktion af sødlupiner bestemt til foder, for hvilken der er ansøgt om støtte, androg 820 tons i produktionsåret 1984/85 og 1 014 tons i produktionsåret 1986/87.

Kommissionen har til hensigt fortsat at yde støtte for sødlupiner, der anvendes til foder, og vil på grundlag af resultaterne af den igangværende forskning vurdere, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Lorenzo Natali
(23. oktober 1986)

Kommissionen er tilfreds med den overenskomst, der blev indgået i Genève i juli efter mere end to et halvt års vanskelige forhandlinger.

Denne holdning skyldes først og fremmest overenskomstens økonomiske indhold: med de valgte prisintervalniveauer og justeringsmekanismer er der taget meget stærkt hensyn til markedrealiteterne, og de gør det muligt hurtigt og effektivt at foretage de tilpasninger, som markedsudviklingen måtte gøre nødvendige. I og med at Elfenbenskysten, der er verdens største kakaeksportør, er med i overenskomsten, må deltagelsen i denne siges at være fuldt ud tilfredsstillende.

Kommissionens holdning hænger også sammen med de positive virkninger, som indgåelsen af denne overenskomst vil få for det videre internationale samarbejde på råvareområdet. Den realisme, som producenterne har lagt for dagen ved at acceptere de af forbrugerne foreslåede økonomiske bestemmelser, gør det således muligt at se de kommende internationale drøftelser og forhandlinger på dette område og navnlig forberedelsen af UNCTAD VII i et på en gang pragmatisk og mere positivt perspektiv.

Endelig skal det understreges, at den i Genève indgæede overenskomst i meget høj grad afspejler de forslag, som Fællesskabet og dets medlemsstater har fremlagt, og som — på grund af den fælles holdning, de har været i stand til at bevare og give udtryk for under hele forhandlingsforløbet — helt klar har virket som en drivkraft.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1353/86
af Luc Beyer de Ryke (LDR — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(3. september 1986)
(87/C 54/100)

Om: Konference om kakao - EFs holdning

Tres lande samledes for nylig i Genève inden for rammerne af den femte konference om kakao for at genforhandle den overenskomst, der udløber 30. september 1986.

Hvilken holdning indtager Kommissionen i disse forhandlinger med hensyn til den garanterede mindstepris for kakao, stødpudelagerets funktion og ordningerne med tilbagestrækning fra markedet med henblik på at stabilisere verdensmarkedspriserne?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1378/86
af Andrew Pearce (ED — GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(18. september 1986)
(87/C 54/101)

Om: Kommissionens beslutning om importlicenser for varer inden for oksekødsektoren

I henhold til Kommissionens beslutning 86/376/EØF⁽¹⁾ af 22. juli 1986 udsteder medlemsstaterne den 21. juli 1986 visse importlicenser for produkter fra oksekødsektoren. Hvilket formål tjener det at anmode om, at noget bliver gjort, inden beslutningen om, at det skal gøres, er taget? Gør denne praksis det ikke meget vanskeligt for virksomhederne i medlemsstaterne at opfylde eller drage fordel af bestemmelserne i sådanne beslutninger?

⁽¹⁾ EFT nr. L 223 af 9. 8. 1986.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(27. oktober 1986)

Udstedelsen af de importlicenser for oksekød med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland og Zimbabwe, som for så vidt angår juli måned er omhandlet i Kommissionens beslutning 86/376/EØF, sker normalt efter følgende fremgangsmåde:

- Indgivelse af ansøgninger om importlicenser til de kompetente nationale organer de første ti dage i hver måned,
- den anden arbejdsdag efter uløbet af perioden for indgivelse af ansøgninger (dvs. ca. fra den tolvte til den fjortende i hver måned) giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om de samlede mængder, der er omfattet af ansøgningerne,
- Kommissionen gennemgår ansøgningerne og vedtager mellem den femtende og den tyvende i hver måned beslutningen om fastsættelse af de mængder, for hvilke medlemsstaterne den enogtyvende i hver måned udsteder importlicenser,
- beslutningen meddeles til de faste repræsentanter for medlemsstaterne og de kompetente organer underrettes pr. telex,
- til orientering offentliggøres beslutningen i De Europæiske Fællesskabers Tidende, efter at den er meddelt.

Vedtagelsen af Kommissionens beslutning og meddelelse heraf til medlemsstaterne finder således normalt sted inden den enogtyvende. I juli 1986 måtte beslutningen uheldigvis vedtages med en mindre forsinkelse på grund af for sen fremsendelse af oplysningerne og en fridag for Kommissionen (national belgisk helligdag).

Denne forsinkelse har imidlertid ikke haft negative følger for de berørte erhvervsdrivende, og den må betragtes som et enkeltstående tilfælde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1390/86

af Arturo Escuder Croft (ED — E)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(18. september 1986)
(87/C 54/102)

Om: Handelsrepræsentationer i Latinamerika

Kommissionen har oprettet stadig flere repræsentationer i udlandet i de senere år. Disse repræsentationer er blevet et vigtigt element i Fællesskabets eksterne forbindelser.

Repræsentationen i Latinamerika er imidlertid begrænset til den regionale delegation i Caracas og til et kontor i Costa Rica og et kontor i Chile.

Kommissionen anmodes derfor om at besvare følgende spørgsmål:

1. Mener Kommissionen, at Fællesskabet kan virkeliggøre sin politik over for Latinamerika, uden at antallet af Kommissionens repræsentationer i de latinamerikanske lande udvides?
2. Mener Kommissionen, at en enkelt delegaton i Latinamerika er i stand til at føre en virkelig politik med henblik på udvikling af handelsforbindelserne med Latinamerika?
3. I hvilke lande vil det efter Kommissionens mening være nødvendigt at oprette delegationer i nærmeste fremtid?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Claude Cheysson
(28. oktober 1986)

1. Kommissionen finder, at det for at udvikle stærkere politiske og økonomiske forbindelser med landene i Sydamerika er væsentligt gradvis at øge antallet af Fællesskabets repræsentationer i Latinamerika.

Fællesskabets forbindelser med Latinamerika vil i de kommende år stadig frembyde en udfordring.

De mange samarbejdsoverenskomster og deres genopliven bærer vidnesbyrd om fornyede forbindelser med det amerikanske subkontinent og om den politiske betydning, som Fællesskabet tillægger denne udvikling.

Fællesskabets udvidelse giver det i denne sammenhæng en yderligere dimension på grund af de traditionelle forbindelser mellem Den iberiske Halvø og Latinamerika.

2. Kommissionen er klar over den omstændighed, at med kun en regional delegation for hele subkontinentet (placeret i Caracas med to underkontorer, i San José og i Santiago) plus den bilaterale delegation i Brasilien kan de politiske og økonomiske muligheder for Fællesskabets forbindelser med Latinamerika ikke udnyttes fuldt ud.

3. Kommissionen understreger i sin meddelelse til Rådet af 11. april 1986 »Oversøisk repræsentation — udvikling og konsolidering af nettet« behovet for at befæste sin tilstedeværelse i Latinamerika ved at oprette to yderligere eksterne kontorer: et i den sydlige del, således at Fællesskabet kan udvikle sine lovende forbindelser med Argentina og Uruguay, og den anden i Mexico, således at der kan blive tale om yderligere udbygning af det økonomiske og politiske samarbejde på grundlag af den gældende overenskomst.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1512/86

af Konstantinos Filinis (COM — GR)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. oktober 1986)

(87/C 54/103)

Om: Ikrafttræden af den tredje finansprotokol med Tyrkiet

Ifølge forlydender har Kommissionen med en skrivelse, som Kristoffersen, medlem af Kommissionen med ansvar for fællesskabsbudgettet, har sendt til Rådet, besluttet af bevilge et beløb på 13 mio ECU til Tyrkiet fra EFs tredje finansprotokol med Tyrkiet.

Kommissionen bedes oplyse:

Om det rent faktisk forholder sig således, og om den mener, at de omstændigheder, som førte til fastfrysningen af den tredje finansprotokol, har ændret sig?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen

(9. december 1986)

De oplysninger, som det ærede medlem nævner i den indledende del af sin forespørgsel, er kun delvis korrekte.

Kommissionen besluttede den 8. august 1986 at foretage en indbetaling på 13 mio ECU i betalingsbevillinger inden for kapitel 96 i det almindelige budget for 1986 på konto 9630 »den tredje finansprotokol med Tyrkiet«, hvis betalingsbevillinger således steg fra 30 til 43 mio ECU. Denne transaktion havde vist sig nødvendig for at opfylde de juridiske forpligtelser, som Fællesskabet havde påtaget sig over for de firmaer fra Fællesskabet, der arbejdede under kontrakt i dette land inden de begivenheder, der førte til suspension af støtten til Tyrkiet.

Denne beslutning, der er truffet i overensstemmelse med finansforordningen af 21. december 1977, hviler således udelukkende på budgetmæssige betragtninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1516/86

af Anne-Marie Lizin (S — B), Francesca Marinaro (COM — I) og Pancrazio De Pasquale (COM — I)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande, forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(1. oktober 1986)

(87/C 54/104)

Om: Valg af et medlem af P2-Logen som talsmand for det belgiske ministerium for eksterne forbindelser

Den belgiske presse har givet valget af en talsmand for den belgiske minister for eksterne forbindelser megen omtale. Det er gennem for øjeblikket tilgængelige dokumenter blevet fastslået, at den valgte har været medlem af P2-Logen.

Har udenrigsministrene, forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde, eftersom Belgien skal varetage formandskabet for Fællesskabet i 1987, og eftersom det tilhørsforhold, talsmanden for det belgiske ministerium for eksterne forbindelser har til P2-Logen, er kendt, til hensigt, at lade ham optræde som talsmand for deres egen gruppe og i forbindelse med enhver anden tilkendegivelse fra Fællesskabets side?

Svar

(19. januar 1987)

Den sag, de ærede parlamentsmedlemmer henviser til, falder uden for rammerne af Det europæiske politiske Samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1591/86

af Michel McGowan (S — GB)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande, forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(17. oktober 1986)

(87/C 54/105)

Om: Menneskerettigheder og samvittighedsfanger i Fællesskabet

1. Har Rådet undersøgt, hvorledes militærnægtere behandles i de medlemsstater, de har almindelig værnepligt?

2. Har Rådet specielt undersøgt situationen i Grækenland med hensyn til Jehovas vidner, der nægter at udføre militærtjeneste? Kan Rådet bekræfte, at der — som vælgere i min valgkreds i Leeds har gjort mig opmærksom på — ikke findes noget alternativ til fængsling for de græske borgere, der nægter at udføre militærtjeneste?

3. Har Rådet oplysninger om to tilfælde, som medlemmer af Amnesty International i Leeds har gjort mig

opmærksom på, nemlig Timothy Naides (der åbenbart sidder i fængslet i Athen) og Sotiros Panos? Ifølge mine vælgere er både Timothy Naides og Sotiros Panos Jehovas Vidner, og er blevet fængslet af de græske myndigheder, fordi de nægter at udføre militærtjeneste?

4. Jeg har også forstået, at græske samvittighedsfanger, der er blevet fængslet, fordi de er militærnægtere, efter deres løsladelse udelukkes fra visse stillinger og mister deres valgret. (Jeg er klar over, at sidstnævnte punkt er irrelevant for Jehovas Vidner). Kan Rådet give en redegørelse for den faktiske situation?

5. Har Rådet gjort sig overvejelser om, hvilke virkninger denne situation har for menneskerettighederne i EF?

Svar

(19. januar 1987)

De pågældende emner falder ikke inden for rammerne af Det europæiske politiske Samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1707/86

af Leen van der Waal (NI — NL)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(29. oktober 1986)

(87/C 54/106)

Om: Definitiv markedsordning for godstransport ad landevej

Som det fremgår af meddelelser i anledning af Rådet af transportministre den 30. juni 1986 skal i 1992 den frie markedsordning for godstransport ad landevej bl.a. være kendetegnet ved et system af fællesskabstilladelser. Udstedelserne heraf beror på kvalitative kriterier.

1. Inddrager det, at Rådet virkelig stræber efter fra begyndelsen af 1992 at have virkeliggjort et frit transportmarked uden kvantitative hindringer?
2. I overgangsfasen til 1992 er planlagt en kumulativ stigning på 40 % i antallet af fællesskabskontingenter. Vil denne stigning være for at nå den under 1. nævnte målsætning i betragtning af den årlige stigning i transporttilbudet? Hvilke foranstaltninger vil Rådet i benægtende fald træffe?
3. Hvilken indholdsmæssig betydning skal der lægges i det krævede »tilstrækkelig erfaring i den nationale transport« (et af de kvalitative kriterier, der gælder ved tildelingen af en fællesskabstilladelse)?

Svar

(20. januar 1987)

1. I konklusionerne fra Rådets samling den 30. juni 1986 om vejgodstransport i Fællesskabet hedder det, at der senest i 1992 skal være etableret et frit marked for vejgodstransport i Fællesskabet, uden kvantitative restriktioner.

2. Ifølge ovennævnte konklusioner er det hensigten, at den årlige forhøjelse af fællesskabskontingenter skal sættes op til 40 % (kumuleret) i overgangsperioden fra 1987. Rådet har opfordret Kommissionen til at undersøge, om denne årlige forhøjelse samt fordelingen af fællesskabskontingenter mellem medlemsstaterne har en virkning, der er tilstrækkelig kraftig til at muliggøre en smidig overgang til sidste fase senest i 1992, samt at forelægge en første rapport herom inden den 1. januar 1988.

Rådet vil på grundlag af denne rapport fortsætte sine drøftelser.

3. Konklusionerne fra samlingen i Rådet den 30. juni 1986 indeholder ingen definition af kriteriet om »tilstrækkelig erfaring inden for indenlandsk transport«. De kvalitative kriterier, som transportvirksomhederne skal opfylde for at få adgang til de internationale transportmarkeder, vil blive fastlagt på grundlag af det forslag til forordning, som Kommissionen netop har forelagt Rådet (¹).

(¹) Dok. KOM(86) 595 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1714/86

af Spiridon Kolokotronis (S — GR)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(30. oktober 1986)

(87/C 54/107)

Om: Krænkelser af menneskerettighederne på øerne Imbros og Tenedos

I det skriftlige svar fra EFs udenrigsministre vedrørende det styre, som Tyrkiet har pålagt øerne Imbros og Tenedos i Det ægæiske Hav, understreges det, at dette emne ikke er blevet drøftet inden for Det europæiske politiske Samarbejde.

Den tyrkiske stat har på øerne Imbros og Tenedos, som ved Lausanne-traktaten (1922-23) blev afstået til Tyrkiet, og hvis befolkning udelukkende bestod af grækere, i mange år ført og fører fortsat en politik, som er en eklatant krænkelse af menneskerettigheds (erklæringen) konventionen og Lausanne-traktaten (artikel 38-44), idet der er sket afskaffelse af græsk undervisning, beslaglæggelse af skoler, ødelæggelse af græsk-katolske kirker, tvangsekspropriering af landbrugsjord og beslaglæggelse af personlig formue, ulovlig tilbageholdelse samt overgreb, som har ført til undertrykkelse af de græske indbyggere på disse øer.

Hvilke foranstaltninger agter Rådet at træffe, hvis der på en stats territorium, som ønsker at blive associeret Fællesskab, sker krænkelser af menneskerettighederne og de grundlæggende principper for den personlige frihed?

Svar

(19. januar 1987)

De Tolv følger fortsat nøje udviklingen omkring menneskerettighedsproblematikken i Tyrkiet. Medlemsstaterne giver udtryk for deres betænkeligheder, når de finder, det er på sin plads. Med henblik på en yderligere normalisering af forbindelserne mellem Det europæiske Fællesskab og Tyrkiet er det væsentligt, at forholdene, for så vidt angår menneskerettighederne, udvikler sig i en mere positiv retning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1728/86

af Giorgio Almirante, Antonino Tripodi,
Pino Romualdi (DR — I)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(30. oktober 1986)

(87/C 54/108)

Om: Forbindelserne mellem Italien og Taiwan

Agter Kommissionen ikke at anmode EF-landene om at gennemføre Europa-Parlamentets beslutning (dok. 2-1765/84) om forbindelserne og handelen med (republikken Kina) Taiwan? Har den kendskab til de vanskeligheder, der skabes fra italienske myndigheders side ved udstedelsen af visa til borgere fra Taiwan, der som turist, studerende eller i handelsøjemed ønsker at besøge Italien, og mener den ikke, at den italienske regering bør opfordres til i ovennævnte beslutnings ånd at sørge for, at Italien i Taipei åbner en handelsrepræsentation lige som alle andre EF-lande, der i mange år har rådet over egne handelsrepræsentationer i Taiwan? »

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Willy De Clercq

(17. december 1986)

Skønt hverken Det europæiske Fællesskab eller medlemsstaterne har diplomatiske forbindelser med Taiwan, har Kommissionen bemærket, at Fællesskabets virksomheder og industri er interesseret i at udvide samhandelen med Taiwan, og den erindrer stadig de forslag, der blev fremsat i Parlamentets beslutning (dok. 2-1765/84). Handelen mellem De europæiske Fællesskaber og Taiwan er således øget kraftigt i de sidste ti år, hvor Fællesskabets eksport er steget fra 412 mio ECU i 1975 til 2 236 mio ECU i 1985, og EFs import fra Taiwan steg fra 683,7 mio ECU i 1975 til 3 903 mio ECU i 1985.

Udviklingen i den gensidige handel er en delvis følge af en styrkelse af de handelsmæssige bånd mellem firmaer fra de to parter, og kunne sikkert fremmes yderligere, hvis industrien oprettede nogle passende handels- og erhvervs-kontaktkontorer i Taipei.

Spørgsmålet om, hvorvidt personer fra Taiwan, der ønsker at besøge Italien, skal have visum, henhører under den nationale kompetence.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1735/86

af Ernest Glinne (S — B)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs
medlemslande, forsamlet med henblik på Det politiske
Samarbejde

(30. oktober 1986)

(87/C 54/109)

Om: Maltas territorialfarvand

I mange år blev der fra oberst Gaddafis styres side udvist stor generøsitet over for Maltas socialistiske regering, navnlig i form af en omfattende økonomisk hjælp. Uden at afvige alt for meget fra sin erklærede alliancefrie politik har Malta »gjort gengæld« ved at tillade, at der opførtes libyske radiostationer på øens territorium, indtil den dag, da oberst Gaddafi rasende protesterede mod den maltesiske regerings planer om at foretage undersøgelser på landets kontinental-sokkel med henblik på at udnytte eventuelle olieforekomster der. Premierminister Dom Mintoff fordømte offentligt den libyske leders arrogance, annullerede radiotransmissionstilladelse og indgav klage ved den internationale domstol i Haag med henblik på at få afgrænset det maltesiske territorialfarvand.

Uanset Domstolens afgørelse anmodes udenrigsministrene i Det politiske Samarbejde om at oplyse, hvorledes de og medlemsstaterne ser på spørgsmålet om Maltas territorialfarvand.

Svar

(16. januar 1987)

Det europæiske politiske Samarbejde har ikke drøftet det spørgsmål, som det ærede medlem omtaler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1841/86

af Bernard Antony (DR — F)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande, forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(7. november 1986)

(87/C 54/110)

Om: EF-finansieringsstøtte til Angola

EF vil yde støtte til Angola på 95 mio ECU inden for rammerne af den sjette EUF (Lomé III) til finansiering af programmer for selvforsyning med levnedsmidler.

Endvidere vil EIB kunne yde lån på ca. 10 mio ECU til finansiering af produktive investeringsprojekter.

Kan Rådet, velvidende at sovjetisk-cubanske besættelsesstyrker stadig befinder sig i Angola, oplyse, om det ikke i kraft af denne finansieringsstøtte siger god for den siddende undertrykkelsesregering?

Svar

(16. januar 1987)

De Tolv er af den opfattelse, at en endelig og varig løsning på problemerne i det sydlige Afrika i meget høj grad ville blive fremmet, hvis udenlandske tropper blev trukket tilbage fra landene i området. Dette forhold påvirker imidlertid ikke EFs forpligtelse til at yde finansiel bistand til Angola i medfør af tredje Lomé-Konvention.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1865/86

af Jean-Marie Vanlerenberghe, Jean-Pierre Abelin og Nicole Fontaine (PPE — F)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande, forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(13. november 1986)

(87/C 54/111)

Om: Afskedigelser på *La Prensa* på grund af manglende finansiel støtte

Violette Chamorro, udgiver af dagbladet *La Prensa*, hvis udgivelse er blevet suspenderet af de sandinistiske myndigheder, har netop meddelt, at halvdelen af personalet må afskediges på grund af manglende støtte.

Mener udenrigsministrene i Det politiske Samarbejde ikke, at De Tolv bør støtte *La Prensa* i dets nuværende

vanskeligheder, idet der ellers er fare for, at den frie presses sidste organ i Nicaragua må lukke?

Svar

(19. januar 1987)

Vi henviser de ærede parlamentsmedlemmer til svaret på skriftelig forespørgsel nr. 1116/86 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Se side 44 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1959/86

af Dorothée Piermond (ARC — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(21. november 1986)

(87/C 54/112)

Om: Forurening på grund af C-våben

I nærheden af den tyske by Paderborn er det ca. 12 000 ha store NATO-øvelsesområde Senne beliggende. En større del af dette område er endnu i dag anført på skilte som værende »fosforforurenede«.

Kommissionen anmodes om at give nærmere oplysninger om følgende spørgsmål hhv. indhente oplysninger:

1. Er der udelukkende tale om forurening med fosfor eller også med andre kemiske kampmidler og i bekræftende fald hvilke?
2. Blev der på de ammunitionsfabrikker, som under 2. verdenskrig var beliggende på det nuværende troppeøvelsesområde, kun fremstillet konventionel ammunition, eller blev der også fremstillet kemiske kampmidler?
3. Hvad skete der i sidstnævnte tilfælde ved udgangen af 2. verdenskrig med de derværende kemiske kampmidler og ammunitionen? Hvor blev tingene i givet fald deponeret?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Stanley Clinton Davis

(16. januar 1987)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til svaret på hendes skriftlige forespørgsel nr. 2787/85 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EFT nr. C 175 af 14. 7. 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1982/86
af Emma Bonino, Roberto Ciccimessere og Marco Pannella (NI — I)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(24. november 1986)

(87/C 54/113)

Om: Restaurering af det sikstinske kapel

Den restaurering, der for øjeblikket finder sted af freskerne i det sikstinske kapel, har givet anledning til megen polemik i kunstkrede.

Dette værk udgør et af de fornemste eksempler på europæisk kunst og tilhører derfor med fuld ret hele Europas kulturarv.

Selv om man fuldt ud erkender den ubestridelige kompetence hos de teknikere, som denne restaureringsopgave er betroet, ser det ud til, at der er grundlag for en del af kritikken mod den fremgangsmåde, der er anvendt ved centrale spørgsmål vedrørende restaureringen og vag usikkerhed om, hvilke kulturelle kriterier der skulle lægges til grund for beslutninger af teknisk karakter.

Mener Rådet, at der er hensigtsmæssigt at gribe ind og gøre sig til talsmand for de internationale opfordringer om en pause i arbejdet, der kan gøre det muligt at foretage en rolig og dybtgående vurdering af det hidtil udførte arbejde?

Svar

(20. januar 1987)

Det spørgsmål, som de ærede parlamentsmedlemmer har rejst, henhører ikke under Rådets kompetence.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2056/86

af Julián Grimaldos Grimaldos (S — E)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(20. januar 1987)

(87/C 54/114)

Om: Aftaler om gensidig økonomisk integration mellem Argentina, Brasilien og Uruguay

Hvilke politiske og handelsmæssige foranstaltninger påtænker Rådet at træffe med henblik på at etablere et konstruktivt forhold til Argentina, Brasilien og Uruguay og deres bestræbelser på gensidig integration?

Svar

(20. januar 1987)

Fællesskabet, der selv er et eksempel på regional økonomisk integration uden fortilfælde i historien, tilskynder til regionalt samarbejde overalt i verden og særlig i Latinamerika.

For så vidt angår Latinamerika, har Fællesskabet undertegnet to vigtige aftaler om regionalt samarbejde, nemlig med ANDIN-pagten og med landene i Mellemamerika.

Det følger med stor interesse de igangværende bestræbelser på økonomisk integration mellem Argentina, Uruguay og Brasilien.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2068/86

af Marijke Van Hemeldonck (S — B)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(2. december 1986)

(87/C 54/115)

Om: Belgiske børnehavers hvervekampagne i Nederlandene

Har Rådet kendskab til den hvervekampagne, som belgiske børnehaver gennemfører i de nederlandske grænseområder, idet de belgiske skoler optager børn i en alder af 2 1/2 år, medens disse børn først kan indskrives i nederlandske skoler i en alder af 4 år?

Har Rådet til hensigt — som et led i et Europa uden grænser — at indføre ensartede aldersgrænser for adgang til skoler?

Mener Rådet, at skoler ligesom andre former for social infrastruktur skal stå til rådighed for befolkningen på tværs af grænserne?

Svar

(20. januar 1987)

Det spørgsmål, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, har ikke været forelagt Rådet, der heller aldrig har drøftet det.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2089/86

af Luc Beyer de Ryke (LDR — B)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(2. december 1986)

(87/C 54/116)

Om: Bruxelles — udvidelse af EFs lokaler

Hr. Jean-Louis Thys, statssekretær i Bruxelles-regionen, har for nylig forelagt en plan »Espace Bruxelles-Europe«, der skal danne grundlag for en harmonisk indpasning i miljøet af Fællesskabets bygninger og tjenestegrene i Bruxelles.

I henhold til denne plan skal alle berørte myndigheder samt kvarterets beboere tages med på råd.

Hvilken holdning indtager Rådet til hovedindholdet af den foreslåede procedure?

Hvilke prioriteter har Rådet i forbindelse med den tilstræbte indpasning i dette kvarter?

Svar

(20. januar 1987)

Det ærede parlamentsmedlem erindres om, at planen »Espace Bruxelles Europe« er et initiativ, der indgår i Bruxelles' byplanlægning, som hører ind under de belgiske myndigheders kompetenceområde.

Rådets sekretariat deltager som observatør i visse af de møder, der afholdes i dette regie, for at give praktiske oplysninger om de bygninger, som Rådet i øjeblikket benytter, og om dets fremtidige bygning, hvori alle Rådets tjenestegrene skal samles, når den er færdig, hvilket den forventes at være i 1992.